

70
8
21018

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG

0018446088

ph.

70-21018

Titel	Ed. / Nummer	Band	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.	Verf. / Hrsg.
708210183									

J

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

ALCIPHRON

EPISTVLAE

EDIDIT

M. A. SCHEPERS

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

Nº 8306

ALCIPHRONIS RHETORIS

EPISTVLARVM LIBRI IV

EDIDIT

M. A. SCHEPERS

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS

ANNI MCMV

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B.G.TEVNERI MCMLXIX

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

~~69-14062~~ 70-21018

D

Nö 8306
Jit. 18. 3. 70

Lg 300

h

0 42c

Verlags-Nummer 1023

Alle Rechte, auch die der Übersetzung, des auszugsweisen Nachdruckes
und der fotomechanischen Wiedergabe, vorbehalten

© B. G. Teubner, Stuttgart 1969

Printed in Germany

Druck: Julius Beltz, Weinheim a. d. B.

LIBER I.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ.

1 [I 1].

Εὐδῖος Φιλοσκάφω.

Χρηστὴν ἡμῖν ἢ θάλαττα τὸ τήμερον εἶναι τὴν
γαλήνην ἐστόρεσεν. ὥς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ
χειμῶν ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνεον
5 ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων οἱ βορεῖς, καὶ ἐπεφροῖκει μὲν ὁ
πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρός ἐξηνθήκει,
πανταχοῦ τῆς θαλάσσης ἐπ' ἀλλήλων ἐπικλωμένων τῶν
κυμάτων — τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο,
τὰ δὲ εἶσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυτο —, ἀεργία παντελῆς
10 ἦν· καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ἡόσι καταλαβόντες καλύβια, ὀλίγα
ξυλισάμενοι κομμάτια ὅσα οἱ ναυπηγοὶ προῶν ἐκ τῶν
δρυῶν ἄς ἐξέτεμον ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαν-

3 τες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παρεμυθούμεθα. τετάρτη
 δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἄλκνονις ὡς οἶμαι ἡμέρα —
 ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμήρασθαι
 — πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἔδειξεν. ὡς γὰρ ὤφθη
 μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, 5
 τὸ πρόην νεωλκηθὲν σκαφίδιον σπουδῇ κατεσύραμεν,
 4 εἴτ' ἐνθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργου εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ
 ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, φεῦ τῆς εὐοψίας, ὅσον
 ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν· μικροῦ καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε
 κατασύραι ὑφάλους τὸ δίκτυον ἐξωγκωμένον. εὐθύς 10
 οὖν ὀψῶναι πλησίον, καὶ τὰς ἀσίλλας ἐπωμίλους ἀνελό-
 μενοι καὶ τὰς ἐκατέρωθεν σπυρίδας ἐξαρθήσαντες καὶ
 ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες <τ>ἀργύριον, ἄστυδ' ἐκ Φα-
 5 λήρων ἠπείγοντο. πᾶσι δὲ τούτοις ἠροκέσαμεν ἡμεῖς
 καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμεταῖς καὶ παιδίσι 15
 ὄγκον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων. οὐκ
 εἰς μίαν, ἀλλ' εἰ χειμῶν ἐπιλάβοι[το] καὶ εἰς πλείους
 ἡμέρας ἐμφορηθῆναι.

2 [I 2].

Γαληναῖος Κύρτωνι.

Μάτην ἡμῖν τὰ πάντα πονεῖται, ὧ Κύρτων, δι' ἡμέ-
 ρας μὲν ὑπὸ τῆς εἵλης φλεγόμενοις νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμ-
 πάσι τὸν βυθὸν ἀποξύουσι, καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο
 5 εἰς τὸν τῶν Δαναῖδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πλῆθον·
 οὕτως ἀπρακτα καὶ ἀνήνυτα διαμοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν 2
 γὰρ οὐδὲ ἀκαλήφης ἔστιν ἢ πελωρίδος ἐμπλήσαι τὴν
 γαστέρα, ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύας καὶ
 τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν παρ'
 10 ἡμῶν, ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς.
 καὶ πρόην, ὅτε ἐκ Μουνυχίας ἐπέμψαμεν αὐτῷ κομι- 3
 οῦντα τοῦψώνιον Ἐρμῶνα τουτονὶ τὸν μειρακίσκον,
 σπόγγους ἡμῖν ἐπέταττε κομίζειν καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλὸς
 ἔρια, ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐναβρυνομένης εἰς λῆμνον·

4 ὥσθ' ὁ μὲν <ὄσον> οὐπω ταῦτα προσαπήτει, καὶ ὁ
 Ἑρμῶν ἀφείς τὸ φερνίον αὐτοῖς ἰχθύσιν, ἀφείς δὲ
 καὶ ἡμᾶς αὐτῷ σκάφει, ὄχετο ἐπὶ λέμβου κωπήρους
 Ῥοδίοις τισὶ θαλαττουργοῖς ἀναμιχθεῖς. καὶ ὁ μὲν
 δεσπότης οἰκέτην, ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐπεν- 5
 θήσαμεν.

3 [I 3].

Γλαῦκος Γαλατεία.

Χρηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον, [οὐ μάτην
 γοῦν ἀνησίδωραν ταύτην ὀνομάζουσιν Ἀθηναῖοι ἀνιείσαν
 δῶρα δι' ὧν ἔστι ζῆν καὶ σώζεσθαι], χαλεπὸν ἡ θά- 10
 λαττα καὶ ἡ ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο
 2 κρίνω πείρα καὶ διδασκαλίαν μαθῶν. ποτὲ γὰρ ὄψον
 ἀποδόσθαι βουλευθεῖς ἤκουσα ἐνὸς τῶν ἐν τῇ Ποικίλῃ
 διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνεροχρώτων στιχίδιον
 ἀποφθεγγομένου τὴν ἀπόνοιαν τῶν πλεόντων ἐπιστῶ- 15

φον· ἔλεγε δ' Ἀράτου τινὸς εἶναι σοφοῦ τὰ με-
 τέωρα, καὶ ἦν ὅσον ἀπομνημονεύσαντα [οὐχ ὅλον]
 εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄιδ' ἐρύκει'.
 τί οὖν, ὦ γύναι, οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ 3
 5 φεύγομεν τὴν πρὸς θάνατον γειννίασιν, καὶ ταῦτα ἐπὶ
 παιδίῳ ζῶντες, οἷς εἰ καὶ μηδὲν μέγα παρέχειν δι'
 ἀχρηματίαν ἔχομεν, τάδε παρέξομεν καὶ χαριούμεθα,
 τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ κινδύνους ἀγνοῆ-
 σαι, γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ
 10 βλον ἀσπάσασθαι.

4 [I 4].

Κυμόθο(ο)ς Τριτωνίδι.

Ὅσον ἢ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ
 ἡμεῖς οἱ ταύτης ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰ-
 κούντων διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες εἴσω
 15 πυλῶν τὰ δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωμορία προσ-
 ανέχοντες τὴν ἐκ τῆς βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμέ-
 νουσιν ἐπικαρπίαν· ἡμῖν δὲ οἷς βίος ἐν ὕδασι, θάνα- 2

τος ἢ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἤκιστα δυναμένοις
 ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα, ὦ γύναι, τὴν
 ἀκτὴν ἀπολιποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου ἄστυδε
 θαμίζεις Ὠσχοφόρια καὶ Αἰγυπτιακαὶ ταῖς πλουσίαις Ἀθη-
 3 ναίων συνεορτάζουσα; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ' 5
 ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δὴ σε ὁ πατήρ ἐκ τῆς
 Αἰγύπτου, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μυεῖ-
 4 σθαι ὑπ' ἐμοὶ γάμω παρέδωκεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ,
 χαῖρε καὶ ἄπιθι· εἰ δὲ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπ' ἀνιθι
 εἰς τὸν ἄνδρα τὸ λῶον ἐλομένη, λήθη δέ σοι ἔστω 10
 μακρὰ τῶν κατ' ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

5 [I 5].

Ναυβάτης Ῥοθίου.

Οἷμι μόνος πλουτεῖν, ὅτι τοὺς παρ' ἐμοὶ θητεύον-
 τας δελεάζων ἄγεις ὡς ἑαυτὸν περιουσία μισθωμάτων.
 καὶ εἰκότως· σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρόωγν χρό- 15
 σοῦς κόμματος Δαρεικοῦ, τῆς ἐπὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίας
 ἴσως λείψανα, καταδύσης οἶμαι νηὸς Περσικῆς αὐτοῖς
 ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρήμασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων

τῶν ἡμετέρων ὁ Θεμιστοκλῆς ὁ τοῦ Νεοκλέους ἤρατο
 τὸ μέγα κατὰ Μήδων τρόπαιον. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν 2
 τῶν ἀναγκαίων εὐπορίαν ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας
 τῶν χειρῶν ποριζόμενος. ἀλλ' εἰ πλουτεῖς, σὺν <τῷ>
 5 δικαίῳ πλούτει· γινέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος μὴ κακίας,
 ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.

6 [I 6].

Πανόπη Εὐθύβολω.

Ἠγάγου με, ὦ Εὐθύβολε, οὐκ ἀπερριμμένην γυ-
 ναῖκα οὐδὲ μίαν τῶν ἀσῆμων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν
 10 πατρὸς ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν. Σωσθένης ὁ
 Στειριεὺς ἦν μοι πατὴρ καὶ Δαμοφίλη μήτηρ, οἳ με
 ἐγγυητὴν ἐπέκληρον ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων συν-
 ἠψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥάδιος ὦν τῷ ὀφθαλμῷ καὶ 2
 πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδίσιον κεχυμένος, ἀτιμάσας
 15 ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδιά, Γαλήνην καὶ Θαλασσίωνα,
 ἐρᾶς τῆς Ἐρμιονί[τι]δος μετοίκου, ἦν ἐπὶ κακῷ τῶν

ἐρώντων ὁ Πειραιεύς ἐδέξατο. κωμάζουσι γὰρ εἰς αὐ-
 τὴν ἢ πρὸς θάλατταν νεολαία καὶ ἄλλος ἄλλο δῶρον
 ἀποφέρει· ἢ δὲ εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ Χαρύβδεως δίκην.
 3 σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἀλιευτικὰς δωροφορίας μαινί-
 δας μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι, 5
 ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνῶν καὶ
 παιδίων οὐ μάλα νηπίων πατὴρ παραγκωνίσασθαι τοὺς
 ἀντεραστὰς βουλόμενος, κεκρυφάλους Μιλησίους καὶ
 Σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπ' αὐτῷ χρυσίον εἰσπέμπεις.
 4 ἢ πέπαυσο τῆς ἀγερωχίας, καὶ τοῦ λάγνος εἶναι καὶ 10
 θηλυμανῆς ἀπόσχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οὐ-
 χησομένην, ὅς οὔτ' ἐμὲ περιόψεται καὶ σὲ γράψεται
 παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως.

7 [I 7].

Θαλάσσιος Ποντίῳ.

Ἐπεμψά σοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ 15
 κήρυκας πέντε καὶ τριάκοντα, σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν

δύο πέμψον, ἐπειδὴ τὰμὰ κατέαγεν. ἀντίδοσις γὰρ
[ἢ] παρὰ φίλων εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ
θαρσαλέως αἰτῶν εὐδηλὸς ἐστὶν ἅπαντα κοινὰ [τὰ πρὸς
τοὺς φίλους καὶ] τὰ τῶν φίλων [ἔχειν] ἡγούμενος.

8 [I 8].

5 *Εὐκόλυμβος Γλαύκη.*

Οἱ τὴν γνώμην ἀμφίβολοι τὴν παρὰ τῶν εὐνοούν-
των κρίσιν ἐκδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ ταῖς αὔραις
διαλαλήσας — οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν ᾧ
γύναι — νῦν ἐξαγορεύω καὶ δέομαι τὸ λῶον ἡρημένην
10 συμβουλεῦσαι. ἄκουε δὴ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὃ τι σε δεῖ 2
τὴν γνώμην ἐξευεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα, ὡς οἶσθα, παν-
τελῶς ἐστὶν ἄπορα καὶ βίος κομιδῇ στενός· τρέφει γὰρ
οὐδὲν ἢ θάλαττα. ὁ λέμβος οὖν οὗτος ὃν ὄρας ὁ κω-
πήρης, <ὁ> τοῖς πολλοῖς ἐρέταις κατηρτυμένος, Κωρύ-
15 κιόν ἐστὶ σκάφος, ληστὰὶ δ' Ἀτταλῆς τὸ ἐν αὐτῷ
σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ

τολμήματος, πόρους ἐκ πόρων [εὐμεγέθεις] ὑπισχνού-
 3 μενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται
 καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα, ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω
 γενέσθαι οὐδὲ μιᾶναι λύθρῳ τὰς χεῖρας, ἃς ἡ θάλαττα
 ἐκ παιδὸς εἰς δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε· 5
 μένειν δὲ πενία συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν.
 4 τούτων σὺ τὴν αἴρεσιν ταλάντευε. ὅπου γὰρ ἂν ῥέψῃς,
 ὦ γύναι, ἄπαξ, ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτειν γὰρ
 εἶωθε τῆς γνώμης ἢ τῶν φίλων συμβουλή τὸ ἀμφί-
 βολον.

10

9 [I 9].

Αἰγιαλεὺς Στρουθίῳνι.

Βά<λ>λ' ἐς μακαρίαν, ὡς ἐναντίως ἡμῖν καὶ κατὰ
 τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα.
 τὸ μὲν γὰρ [ἐπὶ] λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ
 ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια λιμηρὰν φέρει τὴν παραμυθίαν. 15
 2 ὥρα οὖν σὲ συμπράττοντα ἡμῖν, ὦ Στρουθίῳν, τὴν
 παρ' ἡμῶν ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα πορίζῃ παραμυθίαν
 ἐκδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἓνα ἢ δεῦτερον του-

τωνὶ τῶν λακκοπλούτων διὰ σοῦ προξένου, ἢ πρὸς
 Ἑρασικλέα τὸν Σφήτιον ἢ πρὸς Φιλόστρατον τὸν
 Χολαργέα, οἰκείως ἔχειν ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῶν φερνίων
 κομίζειν αὐτοῖς τοὺς ἰχθύας. πάντως γὰρ πρὸς τῇ 3
 5 καταβολῇ τὰργυρίου ἔσται παρ' αὐτῶν τις διὰ σοῦ
 παραμυθία Διονυσίων ἢ Ἀπατουρίων τελουμένων. καὶ
 ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν ἀγορανόμων ἐξελοῦνται ἡμᾶς
 χειρός, οἳ καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῷ σφετέρῳ κέρδει εἰς
 τοὺς ἀπράγμονας ἐμποροῦσιν ὑβρεῖς. πολλοῦ δὲ δύ-
 10 νασθαι τοὺς παρασίτους ὑμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ
 πλουσίοις οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἔδειξεν.

10 [I 10].

Κέφαλος Ποντίῳ.

Τὴν μὲν θάλατταν, ὡς ὄρας, φρίκη κατέχει καὶ
 τὸν οὐρανὸν ὑποβέβηκεν ἀχλὺς καὶ πάντα πανταχόθεν
 15 συννέφελα, καὶ οἱ ἄνεμοι δὲ πρὸς ἀλλήλους ἀρασσό-
 μενοι ὅσον οὐπὼ κυκῆσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται.
 ἀλλὰ καὶ οἱ δελφῖνες ἀνασκιοτῶντες καὶ τῆς θαλάττης
 ἀνοιδούσης λείως ἐφαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάρραχον
 ἐπιόντα μηνύουσι. Ταύρου δὲ φασιν ἐπιτολήν κατ' 2
 20 οὐρανὸν οἱ τὰ μετέωρα δεινοὶ τὰ νῦν ἐστάναι. πολ-

λάκεις οὖν σώζονται ὑπ' ἀσφαλείας οἱ προμηθεύμενοι
 φυλάξασθαι τὸν κίνδυνον· εἰσὶ δὲ οἷ, παραδόντες ἑαν-
 τοὺς ἅπαξ τῷ πελάγει, ὑπ' ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς
 3 οἷακας ἐπέτρεψαν φέρεσθαι. ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν
 κατὰ τὸ Μαλέας ἀκρωτήριον, τοὺς δὲ κατὰ τὸν Σικε- 5
 λικὸν πορθμὸν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος
 ῥύμη φερομένους ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ
 οὐδὲν τούτων πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ Καφηρεὺς
 4 ἐπιεικέστερος. ἀναμείναντες οὖν ἀποληῖξαι τὸ κλυδῶ-
 νιον καὶ καθαρὰν αἰθρῆν γενέσθαι, περινοστήσομεν 10
 ἄχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ Καφηρέως τὰς ἀκτάς, ἵν' εἴ πού
 τι τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπτυσθὲν εὐρεθείη σῶμα, τοῦτο
 5 περιστείλαντες ταφῇ καλύψωμεν. οὐ γὰρ ἄμισθον τὸ
 εὖ ποιεῖν κἂν μὴ παραχοῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντί-
 δοσις φαίνεται. τέρπει δὲ οὐδὲν ἧττον τοὺς ἀνθρώ- 15
 πους πρὸς τοῖς ἐλπίζομένοις ἀγαθοῖς καὶ διαχεῖ τὴν
 καρδίαν τὸ συνειδὸς, καὶ μάλισθ' ὅταν εἰς τοὺς ὁμο-
 φύλους οὐκέτ' ὄντας τὴν εὐποιίαν καταβάλλωνται.

11 [III 1].

Γλανκίππη Χαρόπη.

Οὐκέτ' εἰμὶ ἐν ἑμαυτῇ, ὦ μῆτερ, οὐδὲ ἀνέχομαι
 γήμασθαι ᾧ με κατεγγυήσειν ἐπηγγείλατο ἔναγχος ὁ
 πατήρ, τῷ Μηθυμναίῳ μειρακίῳ τῷ παιδί τοῦ κυβερ-
 5 νήτου, ἐξ ὅτου τὸν ἀστικὸν ἔφηβον ἐθεασάμην τὸν
 ὠσχοφόρον, ὅτε με ἄστυδε προὔτρεψας ἀφικέσθαι Ὀσχο-
 φορίων ὄντων. καλὸς γάρ ἐστι, καλός, ὦ μῆτερ, καὶ 2
 ἡδιστος, καὶ βοστρύχους ἔχει βρύων οὐλοτέρους, καὶ
 μειδιᾶ τῆς θαλάττης γαληνιώσης χαριέστερον, καὶ τὰς
 10 βολὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐστι κυαναυγής, οἷος τὸ πρῶτον
 ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ὁ πόντος καταλαμπόμενος
 φαίνεται. τὸ δὲ ὄλον πρόσωπον αὐτοῦ — ἐνορχεῖσθαι 3
 ταῖς παρειαῖς εἴποις ἂν τὰς Χάριτας τὸν Ὀρχομενὸν
 ἀπολιπούσας καὶ τῆς Ἀργαφίας κρήνης ἀπονιψαμένας·
 15 τὴν χεῖλη δὲ τὰ ῥόδα τῆς Ἀφροδίτης ἀποσυλήσας τῶν
 κόλπων διήνθισται ἐπὶ τῶν ἄκρων ἐπιθέμενος. ἢ τού- 4
 τῳ μιγήσομαι ἢ τὴν Λεσβίαν μιμησαμένη Σαπφῶ οὐκ

ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Πειραιϊκῶν
προβόλων ἐμαυτὴν εἰς τὸ κλυδώνιον ὤσω.

12 [III 2].

Χαρόπη Γλανκίππη.

Μέμηνας, ὦ θυγάτριον, καὶ ἀληθῶς ἐξέστης. ἔλλε-
βόρου δεῖ σοι, καὶ οὐ τοῦ κοινοῦ τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς 5
Φωκίδος Ἀντικύρας, ἥτις, δέον αἰσχύνεσθαι κορικῶς,
2 ἀπέξυσαι τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου. ἔχε ἀτρέμα κατὰ
σεαυτὴν καὶ ῥάπιζε τὸ κακὸν ἐξωθοῦσα τῆς διανοίας.
εἰ γάρ τι τούτων ὁ σὸς πατὴρ πύθοιτο, οὐδὲν διασκε-
ψάμενος οὐδὲ μελλήσας τοῖς ἐναλίοις βορὰν παραρρίψει 10
σε θηροῖς.

13 [III 3].

Εὔαγρος Φιλοθήρω.

Εὐοψία μὲν ἦν καὶ πλῆθος ἰχθύων· ἐγὼ δὲ τὴν
σαγήνην ἀπλώσας . . . ἠπόρουν ὅ τι πράξαιμι. ἔδοξεν
οὖν Σισύφειόν τί μοι βουλευσαμένῳ βούλευμα ἐλθεῖν 15
παρὰ τὸν δανειστὴν Χρέμητα, καὶ ὑποθήκην αὐτῷ

καθομολογήσαντα τὸ σκάφος λαβεῖν χρυσοῦς τέσσαρας,
 ἐξ ὧν αὐθις καινουργῆσαί μοι τὴν σαγήνην ὑπάρξειεν.
 καὶ δῆτα τοῦτο λόγου θαῦτον ἐγένετο. καὶ ὁ Χρέμης 2
 ὁ κατεσκληκῶς, ὁ συνεσπακῶς τὰς ὄφρῦς, ὁ ταυρηδὸν
 5 πάντας ὑποβλέπων, ἴσως ἔρωτι τῆς ἀκάτου χαλάσας τὸ
 βαρὺ καὶ ἀμειδές, ἀνεῖς τὰς ὄψεις ὑπεμειδίᾳ πρὸς με
 καὶ οἶος εἶναι ὑπουργεῖν πάντα ἔφασκεν. εὐθύς μὲν 3
 οὖν ἐκδηλος ἦν, οὕτως ἀθρόως τὸ σκυθρωπὸν λύσας,
 οὐκ ἀγαθὸν τι διανοούμενος, ἀλλ' ὑπουλον ἔχων τὸ
 10 φιλάνθρωπον· ὡς δὲ ἐνστάντος τοῦ καιροῦ πρὸς τῷ
 ἀρχαίῳ καὶ τὸν τόκον ἀπήτει οὐδὲ εἰς ὥραν ἐνδιδούς,
 ἐπέγνων τοῦτον ἐκεῖνον ὃν ἠπιστάμην πρὸς τῇ Διο-
 μη[τ]ίδι πύλῃ καθήμενον, τὸν τὴν καμπύλην ἔχοντα,
 τὸν ἐχθρὰ πᾶσι φρονοῦντα Χρέμητα τὸν Φλυέα· καὶ
 15 γὰρ ἔτοιμος ἦν ἐπιλήψεσθαι τοῦ σκάφους. ἰδὼν οὖν 4
 εἰς ὅσον ἀμηχανίας ἐληλάκειν, οἴκαδε ἀποτρέχω καὶ τὸ
 χρυσοῦν ἀλύσιον, ὅπερ ποτὲ εὐπορῶν τῇ γαμετῇ κόσμον
 εἶναι περιανχένιον ἐπεποιήκειν, ἀποσπάσας τοῦ τρα-
 χήλου, ὡς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν ἀπημπόλησα,
 20 καὶ συναγαγὼν τὰ νομίσματα αὐτοῖς τόκοις φέρων

ἀπέδωκα, καὶ ὤμοσα κατ' ἐξωλείας ἑμαντοῦ μήποτ' <ἄν>
 ὑπομεῖναι παρὰ τινὰ τῶν ἐν πόλει δανειστῶν ἐλθεῖν
 μηδ' ἄν <εἰ> φθάνοιμι λιμῶ κατασκλῆναι. ἄμεινον
 γὰρ εὐπρεπῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν ὑποκείμενον δημοτικῶ
 καὶ φιλοκερδεῖ προεσβύτη.

5

14 [I 11].

Θυνναῖος Σκοπέλω.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρύτερον, ὦ Σκόπελε; στόλον
 Ἀθηναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυ-
 μαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ Πάραλος καὶ ἡ
 Σαλαμινία αἰ μάλιστα ταχυναντοῦσαι πρόδρομοι λύουσι¹⁰
 [τῶν ἡόνων] τὰ προμνήσια, τοὺς μαστήρας [οἱ μέλ-
 λουσιν ἀπαγγέλλειν παρ' οὗ καὶ ὅτε δεῖ ἀπιέναι πολε-
² μήσουντας,] ἐνθέμεναι. χρεῖα <δὲ> ταῖς λοιπαῖς ναυσὶ
 τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων
 καὶ οὐχ ἥκιστα ἐμπείρων ἀνέμοις καὶ κύμασιν ἀπομά-¹⁵
 χεσθαι. τί οὖν, ὦ βέλτιστε, δρωμεν; φεύγομεν ἢ μέ-

νομεν; ἀνδρολογοῦσιν ἐκ Πειραιῶς καὶ Φαληρόθεν
καὶ <ἐκ> Σουνίου καὶ μέχρι τῶν αὐτῶ <τῶ> Γεραιστῶ
προσοίκων χωρίων τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς 3
δὲ κἂν ἡμεῖς οἱ μηδὲ τὴν ἀγορὰν εἰδότες ὑπομείναιμεν
5 παρατάττεσθαι καὶ ὀπλομάχοις ἀνδράσιν ὑπηρετεῖν;
δυοῖν δὲ ὄντοι χαλεποῖν, τοῦ τε φεύγειν ἐπὶ τέκνοις
καὶ γυναιξὶ τοῦ τε μέλλειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττη
παραδιδόναι τὸ σῶμα, τοῦ μένειν ὄντος ἀλυσιτελοῦς
τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέστερον.

15 [I 12].

10 **Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.**

Ἐγνόουν ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἀβρόβια τῶν Ἀθή-
νησι πλουσίων τὰ μειράκια· ἔναγχος δὲ Παμφίλου
μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον,
ὡς ἂν ἔχοι γαληνιῶντος τοῦ πελάγους παραπλεῖν ἅμα
15 καὶ συμμετέχειν ἡμῖν τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, ἔγνων
ἠλίκα αὐτοῖς ἐκ γῆς καὶ θαλάττης πορίζεται τρυφή-
ματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τῶν ξύλων τῆς ἀλιάδος ἐπὶ 2
τε ταπήτων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεστρίδων κατακλιθεῖς

— οὐ γὰρ οἴός <τε> ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡς οἱ
 λοιποὶ ἐπὶ τῶν καταστροφῶν, τὴν σανίδα οἶμαι
 λίθου νομίζων τραχυτέραν — ἦτοι παρ' ἡμῶν σκιὰν
 αὐτῆς μηχανήσασθαι τὴν τοῦ ἰστίου σινδόνα ὑπερπε-
 τάσαντας, ὡς οὐδαμῶς οἴός τε ὦν φέρειν τὰς ἡλιακὰς 5
 3 ἀκτίνας. ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς ταύτην ποιουμένοις
 τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀπαξάπλῶς ὅσοις μὴ
 περιουσία [πλούτου] πρόσεστι, ἢ σπουδάζεται ἔστιν οὐ
 δυναμένοις τῇ εἴλῃ θέρεσθαι. ἐν Ἰσῶ γὰρ κρυμὸς καὶ
 θάλαττα. φερομένων δὲ ἅμα — οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ 10
 μόνων τῶν ἐταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν
 αὐτῶ περιττῶν τὴν ὥραν πλῆθος συνείπετο, μουσουργοὶ
 4 πᾶσαι· ἢ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Κρουμάτιον καὶ ἦν ἀύλη-
 τρίς, ἢ δὲ Ἐρατῶ καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο, ἄλλη
 δὲ Εὐεπίς καὶ αὐτὴ κύμβαλα ἐπεκρότει — ἐγένετο οὖν 15
 μοι μουσικῆς ἢ ἄκατος πλέα, καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλα-
 5 γος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάμεστον. πλὴν ἐμέ γε ταῦτα
 οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ

μάλιστα ὁ πικρὸς Γλανκίας Τελχίνος ἦν μοι βασκαίνων
 βαρύτερος. ἐπεὶ δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατέβαλε[το],
 τὰργύριόν με διέχει, καὶ νῦν ἐκείνου τοὺς ἐπιθαλατ-
 τίους ἀγαπῶ κώμους καὶ τοιοῦτον ἕτερον ἐπιστῆναί
 5 μοι ποθῶ δαπανηρὸν καὶ πολυτελεῆ νεανίσκον.

16 [I 13].

Αὐχένιος Ἀρμενίω.

Εἰ μὲν τι δύνασαι συμπράττειν, καὶ δῆτα λέγε πρὸς
 με, οὐ πρὸς ἑτέρους ἔκπυστα ποιῶν τὰμά· εἰ δὲ μηδὲν
 οἴός τε εἶ ὠφελεῖν, γενοῦ μοι τὰ νῦν Ἀρεοπαγίτου
 10 στεγανώτερος. ἐγὼ δέ, ὅπῃ ποτὲ τὰμά, σοι διηγῆσο-
 μαι. ἔρως με οὐκ ἔᾶ παρεμπεσῶν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ
 κυβερναῖσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοὶ συνεχῶς ὑπὸ
 τοῦ πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς ἀλιέα 2
 δύστηνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζοντα δια-
 15 τροφήν ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακεῖς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ'
 ἴσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὠρικοῖς νεανίσκοις φλέγομαι;
 καὶ ὅ ποτε γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας
 ὄλος εἰμὶ τοῦ πάθους, καὶ γαμησεῖω νῦν καὶ τὸν

Ἐμέναιον ἐκφαντάζομαι τὸν παῖδα τῆς Τερψιχόρης.
 3 ἔστι δὲ ἡ παῖς ἣς ἐρῶ τὸ τῶν μετοίκων θυγάτριον
 τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς Πειραιᾶ φθαρέν-
 των. ἄλλην μὲν οὖν δοῦναι προῖκα οὐκ ἔχω· ἑμαυτὸν
 δὲ δείξας οἷός εἰμι θαλαττουργός, εἰ μὴ μαίνοιτο ὁ 5
 ταύτης πατήρ, οἷμαι παρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίου.

17 [I 14].

Ἐγκύμων Ἀλικτύφω.

Ἡρόμην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡόνος τῆς ἐν Σουνίῳ πα-
 λαιὸν καὶ τετραγωνμένον δίκτυον, ὅτου εἶη καὶ τίνα
 τρόπον οὐκ ἐξ ὄγκου μόνον ἀποσχισθέν, ἤδη δὲ καὶ 10
 2 ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερωγὸς ἀποκέοιτο. οἱ δὲ
 ἔφασαν σὸν κτῆμα γεγονέναι πρὸ τούτων τεττάρων
 ἐτῶν, εἶθ' ὑφάλω προσομιλήσαν πέτρα κατὰ μέσον
 ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων· σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε
 ἀκέσασθαι μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μείναι, μηδε- 15
 νὸς τῶν ἐνοικούντων ὡς ἀλλοτρίου θιγγάνειν ἐπι-
 3 χειρήσαντος. ἐγένετο οὖν οὐκ ἐκείνων μόνον ἀλλὰ

γὰρ καὶ σοῦ τοῦ ποτε δεσπότου λοιπὸν ἀλλότριον.
αἰτῶ οὖν σε τὸ τῆ φθορᾶ καὶ τᾶ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ
δ' ὦ παντελῶς ἀπώλειαν προσένειμας, ἤκιστα ζημιού-
μενος, ἔτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν [ἔρρωσο].

18 [I 15].

Ἀλίπτυπος Ἐγκύμονι.

5 Δυσμενῆς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλ-
μός, φησιν ἢ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φρον-
τίς; τί δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον κτῆμα
σὸν εἶναι νομίζεις; εἴργε τὰς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς
ἀπλήστους ἐπιθυμίας, μηδέ σε ἢ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις
10 ἀδίκους αἰτεῖν χάριτας ἐκβιαζέσθω.

19 [I 16].

Ἐγκύμων Ἀλικτύπῳ.

Οὐκ ἤτησά σε ἂ ἔχεις, ἀλλ' ἂ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ
οὐ βούλει ἂ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἂ μὴ ἔχεις.

20 [I 17].

Εὐσάγηρος Λιμενάρχῳ.

15 Οὐκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοπιωρὸς ὁ Λέσβιος;

φρίκη σκιερὰν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἰδὼν ἀνεβό-
 ησεν ὡς πλήθους ὄλου προσιόντος θύνων ἢ πηλα-
 2 μύδων· καὶ ἡμεῖς πεισθέντες τῇ σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν
 κόλπον ὄλου περιεβάλομεν. εἶτα ἀνιμώμεθα, καὶ τὸ
 βάρος μείζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. εὐέλπιδες 5
 οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν μερίτας ἀπο-
 φανεῖν ἐπαγγελλούμενοι, εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπο-
 3 νήσαιεν. τέλος μὲν πολλῶ δειλῆς ὀψίας εὐμεγέθη
 κάμηλον ἐξεικλύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπι-
 βρούουσαν. τοιαῦτα θηράσας οὐχ ἵνα ἐπιγελάσῃς ἐδή- 10
 λωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς αἷς καὶ πόσαις μηχαναῖς ἢ τύχῃ
 με τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.

21 [I 18].

Εὐπλοος Θαλασσέρωτι.

Ἵπερμαζᾶς ἢ μέμηνας· ἀκούω γάρ σε λυρωδοῦ γυ-
 ναικὸς ἐρᾶν καὶ εἰς ἐκείνης φθειρόμενον πᾶσαν τὴν 15
 ἐφήμερον ἄγραν κατατίθεσθαι. ἀπήγγειλε γάρ μοι

τοῦθ' ὁ γειτόνων βέλτιστος Σωσίας, οὗτος ἐκεῖνος
 [Σωσίας] ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρρον ἔψων ἐκ τῶν
 λεπτοτέρων ἰχθύων οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. ἔστι 2
 δὲ τῶν ἐπιεικῶς τὴν ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ οὐκ ἄν
 5 ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν. πόθεν οὖν,
 εἰπέ μοι, μουσικῆς σοι . . . . . διάτονον καὶ χρωματικὸν
 καὶ ἑναρμόνιον γένος ἐστίν; ὁμοῦ γὰρ τῇ ᾠρᾷ τῆς
 παιδίσκης ἠρέθης καὶ τοῖς κρούμασιν, ὡς <ὁ> αὐτὸς
 ἔφασκεν ἀπαγγέλλων. πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώμε- 3
 10 νος, μή σε ἀντὶ τῆς θαλάττης ἢ γῆς ναυαγὸν ἀποφήνη
 ψιλώσασα τῶν χρημάτων, καὶ γένηταί σοι τὸ τῆς ψαλ-
 τρίας καταγώγιον [ὁ] Καλυδώνιος κόλπος ἢ [τὸ] Τυρ-
 ρηνικὸν πέλαγος, καὶ Σκύλλα ἢ μουσουργός, οὐκ ἔχοντί
 σοι Κράταιϊν ἐπικαλεῖσθαι, εἰ δεύτερον ἐφορμᾷ.

22 [I 19].

Θαλάσσεως Εὐπλόω.

Τηνάλλως ποιεί[ς] τὴν πρὸς με νουθεσίαν, ὦ
 Εὐπλοε. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἀποσταίην τῆς ἀνθρώπου θεῶ
 μυσταγωγῶντι πυρφόρῳ καὶ τοξοφόρῳ πειθόμενος. καὶ
 ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρᾶν συγγενές, τῆς θαλαττίας θεοῦ 5
 2 τεκούσης τοῦτο τὸ παιδίον. ἡμέτερος οὖν πρὸς μητρὸς
 ὁ Ἔρως, καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν καρδίαν ἔχω
 πρὸς θαλάττη τὴν κόρην, Πανόπη νομίζων ἢ Γαλατεία
 ταῖς καλλιστενούσαις τῶν Νηρηίδων συνεῖναι.

LIBER II.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ.

1 [III 9].

* * * * *

Ἀποπειρώμενος τῶν σκυλακίων εἰ λοιπὸν ἐπιτή-
δεια εἰς δρόμον, λαγῶν ἐν τινι θάμνω διαστροβήσας
ἐξαίφνης ἀνέστησα, τὰ δὲ σκυλάκια οὐμοὶ υἱεῖς ἐκ τῶν
5 ἱμαντίων ἀπέλυσαν. καὶ τὰ μὲν ἐθορύβει καὶ ἐγγὺς
ἦν ἐλεῖν τὸ θηρίον, ὁ λαγῶς δέ, ... τοῦ κιν-
δύνου φυγῆ ὑπερβὰς τὸ σιμὸν, φωλεοῦ τινος κατάδυσιν
εὔρετο. μίᾳ δὲ ἢ προθυμοτέρα τῶν κυνῶν ἤδη περι- 2
κεχηρυῖα καὶ ψαῦσαι προσδοκῶσα τῷ δήγματι συγκατ-
10 ἦλθεν εἰς τὴν ὀπὴν τῆς γῆς, <καὶ> ἐντεῦθεν ἀνελ-
κύσαι βιαζομένη τὸ λαγῶδιον, [καὶ] θραύει τοῖν

προσθλοῖν ποδοῖν τὸν ἕτερον. καὶ ἀνειλόμην χωλεύουσαν σκύλακα ἀγαθὴν καὶ τὸ ζῶον ἡμίβρωτον, καὶ γέγονέ μοι κέρδους ἐφιεμένῳ λυπροῦ ζημίαν μεγάλην ἀπενέγκασθαι.

2 [III 10].

Ἰοφῶν Ἐράστῳ.

5

Ἐπιτριβείη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ μιαρὸς ἀλεκτροῶν, ὅς με ἠδὺν ὄνειρον θεώμενον ἀναβοήσας ἐξήγειρεν. ἐδόκουν γάρ, ὧ φίλτατε γειτόνων, λαμπρὸς τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος, εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαι μοι στίφος, οὓς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον 10
 2 ἔχειν. ἐφώκειν δὲ καὶ τῷ χεῖρε δακτυλίων πεπληρωθῆσαι καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοί μου μαλακοὶ καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο. ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν, Γρουλλίωνα εἰ-
 3 ποῖς ἂν καὶ Παταικίωνα παρεστάναι. Ἴεν τούτῳ δὴ 15
 καὶ ὁ Ἀθηναίων δῆμος εἰς τὸ θέατρον παρελθόντες ἐβόων προχειρίσασθαι με στρατηγόν. μεσοῦσης δὲ τῆς χειροτονίας ὁ παμπόνηρος ἀλεκτροῶν ἀνεβόησε

καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. ὅμως <δ'> ἀνεγρόμενος περι-
χαρῆς ἦν ἐγώ, ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος τοὺς φυλλο-
χόους ἐστάναι μῆνας ἔγνων εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδῆ.

3 [I 24].

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ.

5 Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ
λήια, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι δὲ ἡμῖν
ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων.
ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα.
δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι 2
10 σώζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά. καρπῶν
δὲ εὐφορίας γενομένης ἐκτίσομεν ἑαυτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ
λώϊον' ἐάν τις ἀφθονία γένηται. μὴ δὴ περιίδῃς ἀγα-
θοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.

4 [I 25].

Εὐπέταλος Ἐλατίωνι.

15 - Οὐδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τῶν πόνων ἀντάξιον,
ἔγνων ἑμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν

μὲν γὰρ καὶ τεθνάναι μεμοίραται πᾶσιν ἡμῖν, καὶ οὐκ
 ἔστι τὸ χρεῶν φυγεῖν, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν
 2 καθείρξας τηρῇ. ἐνεργὸς γὰρ ἢ εἰμαρμένη καὶ τὸ
 πεπωμένον ἄφυκτον· ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτοις
 ταλαντεύεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆ τύχῃ βραβεύεται. ἤδη γὰρ 5
 τινες μὲν ἐπὶ γῆς ὠκύμοροι, ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρό-
 3 βιοι κατεβίωσαν· ὥστε εἰδὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐπὶ
 ναυτιλίαν βαδιοῦμαι, καὶ ἀνέμοις ὁμιλήσω καὶ κύμασι.
 κρεῖττον γὰρ ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ Προποντίδος
 νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἔσχα 10
 τιαῖς λιμῶδες καὶ ἀνχηρὸν ἐρυγγάνειν.

5 [I 26].

Ἄγελαρχίδης Πυθολάῳ.

Μέγα, ὦ γενναῖε, κακόν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν
 τοκογλύφοι. ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παθῶν, δέον παρὰ
 σὲ ἢ παρὰ τινὰ ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν γειτόνων ἐλθεῖν, 15
 ἐπεὶ κατέστην ἐν χρεῖᾳ χρημάτων, βουλόμενος ἐπὶ Κο-

λωνῶ πρίασθαι χωρίον, ξεναγήσαντός μέ τινος τῶν
 ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Βυρτίου θύρας ἀφικόμην. εἶτα κατα- 2
 λαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ρικνόν, συνεσπακότα τὰς
 ὀφρῦς, χαρτίδια ἀρχαῖά τινα σαπρὰ δὲ διὰ τὸν χρόνον,
 5 ὑπὸ κόρεων καὶ σπητῶν ἡμίβρωτα, διὰ χειρὸς κατέχοντα.
 εὐθύς μὲν οὖν μόλις με προσεῖπε, ζημίαν ἡγούμενος
 τὴν προσηγορίαν. εἶτα τοῦ προξένου φήσαντος ὡς
 δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο ταλάντων. ἐμοῦ δὲ 3
 θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολὴν διέπτυνεν εὐθέως καὶ δῆ-
 10 λος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως <δ'> ἐδίδου καὶ ἀπήτει
 γραμματεῖον καὶ πρὸς τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρύν καὶ
 τὴν οἰκίαν ὑποτεθειμένος ἢ ἔστι μοι. μέγα τι κακὸν
 εἶσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς
 κατακάμψεις ἀλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο, ἀγροίκων
 15 ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

6 [I 27].

Ἀνίκητος Φοιβιανῆ.

Φεύγεις με, ὦ Φοιβιανή, φεύγεις, καὶ ταῦτα ἀρτίως
 ὄλον τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν
 λαβοῦσα ἔχεις; οὐ σῦκα; οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων; οὐκ
 ἔριφον νεογιλόν; οὐκ ἀλεκτορίδων ζεῦγος; οὐ τὰ λοιπὰ 5
 2 τρουφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμοῦ; οὕτως ὄλον με
 αὐτῇ . . . κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα δουλεύειν
 κατηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ δια-
 καῶς φλεγομένου· ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι· ἐγὼ δὲ [οἴσω]
 βαρέως μὲν, οἴσω δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν. 10

7 [I 28].

Φοιβιανῆ Ἀνικήτῳ.

᾽Ωδίνουσά με ἀρτίως ἤκειν ὡς ἑαυτὴν ἢ τοῦ γεί-
 τonos μετέπεμψε γυνή· καὶ δῆτα ἦειν ἀραμένη τὰ πρὸς
 τὴν τέχνην, σὺ δὲ ἐξαπλῆς ἐπιστάς ἐπειρῶ τὴν δέσρην
 ἀνακλάσας κύσαι. οὐ παύσῃ, τρικόρωνον καὶ ταλάν- 15

τατον γερόντιον, πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς
 ὥς τις ἄρτι γενειάζειν ἀρχόμενος; οὐχὶ τῶν κατ' ἀγρὸν 2
 πόνων ἀφείσαι ἀεργὸς τὴν ἀηδίαν πορισάμενος; οὐ
 τοῦπτανίου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἐξέωσαι;
 5 πῶς οὖν τακερὸν βλέπεις [βλέμμα] καὶ ἀναστένεις;
 πέπανσο, Κέκροψ ἄθλιε, καὶ τρέπου κατὰ σεαυτόν, ὦ
 πρέσβυ, μὴ σε λαβοῦσα κακόν τι ἐργάσωμαι.

8 [III 11].

Δρυαντίδας Χρονίῳ.

Οὐκέτι σοι μέλει οὔτε τῆς εὐνῆς ἡμῶν οὔτε τῶν
 10 κοινῶν παιδίων οὔτε μὴν τῆς κατ' ἀγρὸν διατριβῆς,
 ὅλη δὲ εἶ τοῦ ἄστεος, Πανὶ μὲν καὶ Νύμφαις ἀπεχθο-
 μένη, ἃς Ἐπιμηλίδας ἐκάλεις καὶ Δρυάδας καὶ Ναϊδας,

καινοὺς δὲ ἡμῖν ἐπεισάγουσα θεοὺς πρὸς πολλοῖς τοῖς
 2 προὔπαρχουσι. ποῦ γὰρ ἐγὼ κατ' ἀγρὸν ἰδρῦσω Κω-
 λιάδας ἢ Γενετυλλίδας; οἶδ' ἀκούσας ἄλλα τινὰ δαι-
 μόνων ὀνόματα, ὧν διὰ τὸ πλῆθος ἀπώλισθέ μου τῆς
 3 μνήμης τὰ πλείονα. οὐ σωφρονεῖς ὡς ἔοικεν, ὦ γύναι, 5
 οὐδὲ ὑγιές τι διανοῆ, ἀλλὰ ἀμιλλᾷ ἐν ταῖς ἀστικαῖς
 ταυταισὶ ταῖς ὑπὸ τρυφῆς διαρρεούσαις, ὧν καὶ τὸ
 πρόσωπον ἐπίπλαστον καὶ ὁ τρόπος μοχθηρίας ὑπερ-
 γέμων· φύκει γὰρ καὶ ψιμυθίῳ καὶ παιδέρωτι δευσο-
 ποιοῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοὺς δεινοὺς τῶν ζωγράφων. 10
 σὺ δὲ ἦν ὑγιαίνης, ὅποιαν σε τὸ ὕδωρ ἢ τὸ ῥύμμα
 τὸ πρὶν ἐκάθηρε, τοιαύτη διαμενεῖς.

9 [III 12].

Πρατίνας Ἐπιγόνω.

Μεσημβρίας οὔσης σταθερᾶς φιλήνεμόν τινα ἐπιλεξά-
 μενος πίτυν καὶ πρὸς τὰς αὔρας ἐκκειμένην, ὑπὸ ταύτῃ 15
 τὸ καῦμα ἐσκέπαζον. καὶ μοι ψυχάζοντι μάλ' ἠδέως
 ἐπῆλθέ τι καὶ μουσικῆς ἐπαφήσασθαι, καὶ λαβῶν τὴν

σύριγγα ἐπέτρεχον τῇ γλώττῃ, στενὸν τὸ πνεῦμα μετὰ
 τῶν χειλέων ἐπισύρων, καὶ μου ἡδύ τι καὶ νόμιον
 ἐξηκούετο μέλος. ἐν τούτῳ δέ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ὑπὸ 2
 τῆς ἠδυφωνίας θελγόμεναι πᾶσαι μοι πανταχόθεν αἱ
 5 αἴγες περιεχύθησαν, καὶ ἀφείσαι νέμεσθαι τοὺς κομά-
 ρους καὶ τὸ(ν) ἀνθέρικον ὄλαι τοῦ μέλους ἐγίνοντο.
 ἐγὼ δὲ ἐν μέσαις τὸν Ἡδωνὸν ἐμιμούμην τὸν παῖδα
 τῆς Καλλιόπης. ταῦτά σοι οὖν εὐαγγελίζομαι, φίλον
 ἄνδρα συνειδέναι βουλόμενος ὅτι μοι μουσικόν ἐστίν τὸ
 10 αἰπόλιον.

10 [III 13].

Καλλικράτης Αἴγωνι.

Ἐγὼ μὲν ἤκοντος τοῦ καιροῦ γύρους περισκάψας
 καὶ ἐμβαθύνας βόθρια οἷός τε ἤμην ἐλάδια ἐμφυ-
 τεύειν καὶ ἐπάγειν αὐτοῖς ναματιαῖον ὕδωρ, ὃ μοι ἐκ
 15 τῆς πλησίον φάραγγος ἐποχετεύεται. ἐπελθὼν δὲ ὕμβρος 2
 ἐς τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ποταμοὺς ἄνωθεν ἐκ
 τῆς ἀκρωρείας τῶν ὄρων ἐγέννησεν, οἱ ῥύμη κατασυ-
 ρόμενοι ἰλὸν ἐπεσπάσαντο καὶ τοὺς βόθρους κατέχωσαν,
 ὥστε εἶναι πάντα ἰσόπεδα καὶ οὐδὲ δοκεῖν ὅλως εἰρ-
 20 γασμένα. οὕτως ἠφάνισται μοι τὰ πονήματα καὶ εἰς 3

μίαν ὄψιν ἄτοπον κατέστη. τίς ἂν οὖν ἔτι πονοίη
μάτην, ἀδήλους ἐλπίδας ἐκ γεωργίας καρδοκῶν; μετι-
τέον μοι ἐφ' ἕτερον βίον. φασὶ γὰρ ἅμα ταῖς τῶν
ἐπιτηδευμάτων ἀλλαγαῖς καὶ τὰς τύχας μετασχηματί-
ζεσθαι.

5

11 [III 14].

Σιτάλκης Οἰνοπίωνι.

Εἰ πατρώξεις, ὦ παῖ, καὶ τὰμὰ φρονεῖς, χαίρειν
τοὺς ἀλαζόνας ἐκείνους τοὺς ἀνυποδήτους καὶ ὠχριῶν-
τας, οἳ περὶ τὴν Ἀκαδήμ(ε)ϊαν ἀλινδοῦνται, καὶ βιω-
φελὲς μὲν οὐδὲν οὔτε εἰδότας οὔτε πράττειν δυναμένους, 10
τὰ μετέωρα δὲ πολυπραγμονεῖν ἐπιτηδεύοντας, ἑάσας
ἔχου τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων, ἀφ' ὧν σοι διαπονοῦντι
μεστὴ μὲν ἡ σιπύη πανσπερμίας, οἳ δὲ ἀμφορεῖς οἴνου
γέμοντες, πλέα δὲ ἀγαθῶν τὰ σύμπαντα.

12 [III 15].

Κότινος Τρυγοδώρῳ.

15

Ὁ τρύγητος ἐγγὺς καὶ ἀρρίλων ἔστι μοι χρεία.
δάνεισον οὖν μοι τούτων τοὺς περιττούς, ὅσον οὐκ

εἰς μακρὰν ἀποδώσουσι. ἔχω δ' ἐγὼ πιθάκ<ν>ια πλείονα.
εἰ οὖν δέοιο, προθύμως λάμβανε. τὸ γὰρ κοινὰ τὰ
τῶν φίλων οὐχ ἥκιστα τοῖς ἀγροῖς ἐμφιλοχωρεῖν ὀφείλει.

13 [III 16].

Φυλλῖς Θρασωνίδη.

5 Εἰ γεωργεῖν ἐβούλου καὶ νοῦν ἔχειν, ὦ Θρασωνίδη,
καὶ τῷ πατρὶ πείθεσθαι, ἔφερες ἄν [καὶ] τοῖς θεοῖς
κιττὸν καὶ δάφνας καὶ μυρρίνας καὶ ἄνθη ὅσα σύγκαιρα,
καὶ ἡμῖν τοῖς γονεῦσι πυροὺς ἐκθερίσας καὶ οἶνον ἐκ
10 βοτρυῶν ἀποθλίψας καί, βδάλας τὰ αἰγίδια, τὸν γαν- 2
λὸν πλήρη γάλακτος· νῦν δὲ ἀγρὸν <μὲν> καὶ γεωρ- 2
γίαν ἀπαναίνη, κρᾶνους δὲ ἐπαινεῖς τριλοφίαν καὶ
ἀσπίδος ἐράς, ὥσπερ τις Ἀκαρονᾶν ἢ Μαλιεὺς μισθο-
φόρος. μὴ σύγε, ὦ παιδίον, ἀλλ' ἐπάνιθι ὡς ἡμᾶς 3
καὶ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ βίον ἀσπάζου — καὶ γὰρ ἀσφαλῆς
15 καὶ ἀκίνδυνος ἡ γεωργία, οὐ λόχους, οὐκ ἐνέδρας, οὐ
φάλαγγας ἔχουσα — ἡμῖν τε [ὁ] γηροκόμος γενοῦ,

ἀντὶ τῆς ἐν ἀμφιβόλῳ ζωῆς τὴν ὁμολογουμένην ἐλό-
μενος σωτηρίαν.

14 [III 17].

Χαιρέστρατος Λειρίῳ.

Ἐπιτριβείης, ὦ Λείριον, κακῆ κακῶς, ὅτι με τῇ μέθῃ
καὶ τοῖς ἀύλοῖς κατακηλήσασα βραδὺν ἀπέφηνας τοῖς 5
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποπέμψασιν. οἱ μὲν γὰρ ἔωθεν προσ-
εδόκων με φέροντα αὐτοῖς τὰ κεράμεια σκεύη, ὧν
2 ἔνεκεν ἀφικόμην· ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς πάννουχος καταυ-
λούμενος εἰς ἡμέραν ἐκάθειπον. ἀλλ' ἄπιθι, ὦ τάλαινα,
καὶ τοὺς ἀθλίους τουτουσὶ θέλγε τοῖς γοητεύμασιν. 10
ἐμοὶ γὰρ εἰ ἔτι ἐνοχλοίης, κακόν τι παμμέγεθες προσ-
λαβοῦσα ἀπελεύσει.

15 [III 18].

Εὔσταχος Πιθακ(ν)ίῳνι.

Τοῦμοῦ παιδίου γενέσια ἐορτάζων ἦκειν σε ἐπὶ τὴν
πανδαισίαν, ὦ Πιθακ(ν)ίῳν, παρακαλῶ, ἦκειν δὲ οὐ 15
μόνον ἀλλ' ἐπαγόμενον τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά καὶ

τὸν σύργαστρον· εἰ βούλοιο δέ, καὶ τὴν κύναν, ἀγαθὴν
οὖσαν φύλακα καὶ τῷ βάρει τῆς ὑλακῆς ἀποσοβοῦσαν
τοὺς ἐπιβουλεύοντας τοῖς ποιμνίοις. ἢ δὲ τοιαύτη οὐκ 2
ἂν ἀτιμάζοιτο δαιτυμῶν εἶναι σὺν ἡμῖν. ἑορτάσομεν
5 δὲ μάλ' ἠδέως, καὶ πιόμεθα εἰς μέθην καὶ μετὰ τὸν
κόρον ἀσόμεθα, καὶ ὅστις ἐπιτήδειος κορδακίζειν, εἰς
μέσους παρελθὼν τὸ κοινὸν ψυχαγωγῆσει. μὴ μέλλε
οὖν, ὦ φίλτατε· καλὸν γὰρ ἐν ταῖς κατ' εὐχὴν ἑορ-
ταῖς ἐξ ἑωθινοῦ συντάττειν τὰ συμπόσια.

16 [III 19].

10

Πιθακ(ν)ίων Εὐστάχῳ.

Κοινωνικὸς ὢν καὶ φιλέταιρος ὄναιο σαντοῦ καὶ
τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδίων, ὦ Εὐστάχῳ. ἐγὼ δὲ
τὸν κλῶπα φωράσας, ἐφ' ᾧ πάλαι ἤσχαλλον τὴν ἐχέτλην
ὑφελομένῳ καὶ δύο δρεπάνας, ἔχω παρ' ἑμαυτῷ τοὺς
15 κωμήτας ἀναμένων ἐπικούρους. νῦν γὰρ οὐκ ἔδοκί- 2
μαζον ἀσθενέστερος ὢν καὶ μόνος τῷ χειρὶ ἐπιβάλλειν
αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ δριμὺ βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς ὀφρῦς
καὶ σφριγῶντας ἔχει τοὺς ὠμούς καὶ ἀδρὰν τὴν ἐπι-
γουνίδα φαίνει· ἐγὼ δὲ ὑπὸ τῶν πόνων καὶ τῆς δι- 3
20 κέλλης κατέσκληκα, καὶ τύλους μὲν ἐν ταῖς χερσὶν

ἔχω, λεπτότερον δέ μοι τὸ δέρμα λεβηρίδος. ἡ μὲν οὖν γυνή καὶ τὰ παιδιά εἰς σοῦ βαδιοῦνται καὶ τῆς εὐωχίας μεθέξουσιν, ὁ δὲ σύργαστρος μαλακῶς ἔχει τὰ νῦν. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ κύων τὸν μιαρὸν οἶκοι φυλάζομεν.

17 [III 20].

Ναπαῖος Κρηνιάδῃ.

5

Οἶσθά με ἐπισάξαντα τὴν ὄνον σῦκα καὶ παλάθας <ἄστυδε> καταγαρόντα; ὡς οὖν ταῦτα ἀπεδόμην τῶν τινι γνωρίμων, ἄγει μέ τις λαβὼν εἰς τὸ θέατρον, οὐ καθίσας ἐν καλῷ διαφόροις ἐψυχαγωγούμην θεωρίαις. 2 τὰς μὲν οὖν ἄλλας οὐ συνέχω τῇ μνήμῃ, εἰμὶ γὰρ τὰ 10 τοιαῦτα καὶ εἰδέναι καὶ ἀπαγγέλλειν κακός· ἐν δὲ ἰδὼν ἀχανῆς ἐγὼ σοι καὶ μικροῦ δεῖν ἄναυδος. εἷς γάρ τις εἰς μέσους παρελθὼν καὶ στήσας τρίποδα τρεῖς μικρὰς ἐπετίθει παροψίδας· εἶτα ὑπὸ ταύταις ἔσκεπε 15 τρία μικρὰ καὶ λευκὰ καὶ στρογγύλα λιθίδια, οἷα 15

ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν χειμάρρων ἀνευρίσκομεν·
 ταῦτά ποτε μὲν <ἐν> κατὰ μίαν ἔσκεπε παροψίδα, ποτὲ 3
 δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ τῇ μιᾷ ἐδείκνυ, ποτὲ δὲ παντε-
 λῶς ἀπὸ τῶν παροψίδων ἠφάνιζε καὶ ἐπὶ τοῦ στόμα-
 5 τος ἔφαινε. εἶτα καταβροχθίσας τοὺς πλησίον ἐστῶ- 4
 τας ἄγων εἰς μέσον τὴν μὲν ἐκ ῥινός τινος τὴν δὲ
 ἐξ ὠτίου τὴν δὲ ἐκ κεφαλῆς ἀνηρεῖτο, καὶ πάλιν ἀνε-
 λόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν ἐποίει. κλεπτίστατος ἄνθρωπος
 ὑπὲρ ὃν ἀκούομεν Εὐρουβάτην τὸν Οἰχαλιέα. μὴ γέ-
 10 νοιτο κατ' ἀγρὸν τοιοῦτον θηρίον· οὐ γὰρ ἀλώσεται
 ὑπ' οὐδενός, καὶ πάντα ὑφαιρούμενος τᾶνδον φροῦδά
 μοι [τὰ κατ' ἀγρὸν] ἀπεργάζεται.

18 [III 21].

Εὐνάπη Γλαύκη.

Ὁ μὲν ἀνὴρ ἀπόδημός ἐστὶ μοι τρίτην ταύτην
 15 ἡμέραν ἔχων ἐν ἄστει, ὁ δὲ θητεύων παρ' ἡμῖν Παρ-
 μένων ζημία καθαρά, ῥάθυμος ἄνθρωπος καὶ τὰ πολλὰ
 καταπίπτων εἰς ὕπνον. ὁ δὲ λύκος ἀργαλέος πάροιχος 2
 βλέπων φονῶδές τι καὶ αἰμοβόρον· Χιόνην γὰρ τὴν

καλλιστεύουσιν τῶν αἰγῶν ἐκ τοῦ φελλέως ἀρπάσας
οἷχεται· καὶ ὁ μὲν δειπνεῖ ἀγαθὴν αἶγα καὶ εὐγάλακτον,
3 ἐγὼ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολείβω. πέπυσται
δὲ τούτων οὐδὲν ὁ ἀνὴρ· εἰ δὲ μάθοι, κρεμήσεται μὲν
ἐκ τῆς πλησίον πίτυος ὁ μισθωτός, αὐτὸς δὲ οὐ πρό- 5
τερον ἀνήσει πάντα μηχανώμενος, πρὶν τὰς παρὰ τοῦ
λύκου δίκας εἰσπράξασθαι.

19 [III 22].

Πολύαλσος Εὐσταφύλω.

Πάγην ἔστησα ἐπὶ τὰς μιὰς ἀλώπεκας κρεάδιον
τῆς σκανδάλης ἀπαρτήσας. ἐπεὶ γὰρ ἐπολέμουν τὰς 10
σταφυλάς, καὶ οὐ μόνον τὰς ῥᾶγας ἔκοπτον ἀλλ'
ἤδη καὶ ὀλοκλήρους ἀπέτεμνον τῶν οἰνάρων τοὺς βό-
2 τρους, ὁ δεσπότης δὲ ἐπιστήσεσθαι κατηγγέλλετο —
ἀργαλέος ἄνθρωπος καὶ δριμύς, γνωμίδια καὶ προβου-
λευμάτια συνεχῶς ἐπὶ τῆς Πνυκὸς Ἀθηναίοις εἰσηγού- 15
μενος, καὶ πολλοὺς ἤδη διὰ σκαιότητα τρόπου καὶ

δεινότητα ῥημάτων ἐπὶ τοὺς ἔνδεκα ἀγαγών — δείσας
 μή τι πάθοιμι κἀγὼ καὶ ταῦτα τοιούτου <τοῦ> δεσπό-
 του ὄντος, τὴν κλέπτειν ἀλώπεκα συλλαβῶν ἐβουλόμην
 παραδοῦναι. ἀλλ' ἢ μὲν οὐχ ἦκε· Πλαγγῶν δὲ τὸ 3
 5 Μελιταῖον κυνίδιον, ὃ <ἐ>τρέφομεν ἄθυρμα τῆ δε-
 σποίνῃ προσηνές, ὑπὸ τῆς ἄγαν λιχνείας ἐπὶ τὸ κρέας
 ὀρμησαν κεῖται σοι τρίτην ταύτην ἡμέραν ἐκτάδην
 νεκρὸν ἤδη μυθῆσαν. ἔλαθον οὖν ἐπὶ κακῷ κακὸν
 ἀναρριπίσας. καὶ τίς παρὰ τῷ σκυθροπῷ τῶν τοιού-
 10 των συγγνώμη; φευξόμεθα ἢ ποδῶν ἔχομεν, χαιρέτω 4
 δὲ ὁ ἀγρὸς καὶ τὰμὰ πάντα. ὦρα γὰρ σώζειν ἑαυτόν,
 καὶ μὴ <τὸ> παθεῖν ἀναμένειν ἀλλὰ πρὸ τοῦ παθεῖν
 φυλάξασθαι.

20 [III 23].

Θαλλὸς Πιτυῖσκῳ.

15 Πάντα φιλῶ τρυγᾶν — ἔστι γὰρ τὸ καρπῶν ἀπο-
 δρέπεσθαι πόνων ἀμοιβὴ δίκαιος — ἔξαιρέτως δὲ ἐθέλω
 βλέπειν τὰ σμήνη. ἔχων οὖν, σίμβλους ὑπὸ τῆ πέτρα 2

ἀποκλάσας, κηρία νεογενῆ, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς
 ἀπηρξάμην, ἔπειτα δὲ τοῖς φίλοις ὑμῖν ἀπάροχομαι.
 3 ἔστι δὲ λευκὰ ἰδεῖν καὶ ἀποστάζοντα λιβάδας Ἀττικοῦ
 μέλιτος, οἶον αἱ Βριλήσσιαι λαγόνες ἔξανθοῦσι. καὶ
 νῦν μὲν ταῦτα πέμπομεν, [καὶ] εἰς νέωτα δὲ δέχοιο 5
 παρ' ἡμῶν μείζω τουτωνὶ καὶ ἡδίονα.

21 [III 24].

Φιλοποίμην Μοσχίῳνι.

Λύκον ἔοικα τρέφειν τὸ μιαρὸν ἀνδράποδον· ἐμπε-
 σῶν γὰρ εἰς τὰς αἴγας οὐκ ἔστιν ἦντινα οὐκ ἀπολώλεκε,
 2 τὰς μὲν ἀποδόμενος τὰς δὲ καταθύων. καὶ τῷ μὲν ἢ 10
 γαστήρ τῆς κραιπάλης ἐμπίπλαται, καὶ τὰ λοιπὰ τῆ
 τευθείᾳ δαπανᾶται καὶ ψάλλεται καὶ καταυλεῖται καὶ
 [πρὸς] τοῖς μυροπωλλοῖς φιληθεῖ, τὰ δὲ αὔλια ἔρημα,
 3 αἴγες δὲ ἐκεῖναι [αἱ πρότερον] οἴχονται. τέως μὲν
 οὖν ἡσυχίαν ἄγω, μὴ προαισθόμενος ψύττα κατατείνας 15
 φύγη· εἰ δὲ ἀνυπόπτως λαβοίμην αὐτοῦ καὶ ἐγκρατῆς

γενομένην, δεδήσεται τὸ πόδε χολνικας παχείας ἐπισύ-
ρων, καὶ τῇ σκαπάνῃ προσανέχων ὑπὸ τῇ δικέλλῃ καὶ
τῇ σμινύῃ τῆς μὲν τρυφῆς ἐπιλήσεται, παθῶν δὲ γνώ-
σεται οἷόν ἐστι τὸ τὴν ἄγροικον σωφροσύνην ἀσπάζεσθαι.

22 [III 25].

5

Ἦλη Νομίω.

Θαμίξεις εἰς ἄστν [κατιών], ὦ Νομίε, καὶ τὸν ἄγρον
οὐδ' ἀκαρῆ θέλεις ὄραν· ἀργὸς δὲ ἡ γῆ χηρεύουσα τῶν
ἐκπονούντων, ἐγὼ δὲ οἴκουρῶ μόνη μετὰ τῆς Σύρας
ἀγαπητῶς τὰ παιδιά βουκολοῦσα. σὺ δὲ ἡμῖν αὐτό- 2
10 χρημα μεσαιπόλιος ἄνθρωπος μειράκιον ἀστικὸν ἀνεφά-
νης. ἀκούω γάρ σε τὰ πολλὰ ἐπὶ Σκίρου καὶ Κερα-
μεικοῦ διατρίβειν, οὗ φασι τοὺς ἐξωλεστάτους σχολῆ
καὶ ῥαστώνῃ τὸν βίον καταναλίσκειν.

23 [III 26].

Ἀθηναῖος Κορύδωνι.

15 Ἄρτι μοι τὴν ἄλω διακαθήραντι καὶ τὸ πτύον
ἀποτιθεμένῳ ὁ δεσπότης ἐπέστη καὶ ἰδὼν ἐπήνει τὴν

φιλεργίαν. ἐφάνη δέ μοι ποθεν ὁ Κωρυνκαῖος δαίμων,
 Στρόμβιχος ὁ παμπόνηρος. ἰδὼν γάρ με ἐφεπόμενον
 τῷ δεσπότη, κειμένην τὴν σισύραν ἣν ἀποθέμενος
 εἰργαζόμην ὑπὸ μάλης ᾗχετο φέρων, ὡς ὁμοῦ ζημία<ν>
 καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ὁμοδούλων προσοφλῆσαι γέλωτα. 5

24 [III 27].

Γέμελλος Σαλακωνίδι.

Τί ταῦτα, ὦ Σαλακωνίς, ὑπερηφανεῖς τάλαινα; οὐκ
 ἐγὼ σε εἰς τοῦργαστήριον καθημένην παρὰ τὸν ἀκεστὴν
 τὸν ἑτερόποδα ἀνειλόμην, καὶ ταῦτα λάθρα τῆς μητρός,
 καὶ καθάπερ τινὰ ἐπίκληρον ἐγγυητὴν ἀγαγόμενος ἔχω; 10
 2 σὺ δὲ φρυάττη, παιδισκάριον εὐτελές, καὶ κιχλίζουσα
 καὶ μωκωμένη με διατελεῖς. οὐ παύσῃ, τάλαινα, τῆς
 ἀγερωχίας; ἐγὼ σοι τὸν ἐραστὴν δείξω δεσπότην καὶ
 κάχρυσ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φρύγειν ἀναγκάσω, καὶ τότε
 εἶσῃ παθοῦσα οἷ κακῶν σαυτὴν ἐνέσεισας. 15

25 [III 28].

Σαλακωνίς Γεμέλλω.

Πάντα ὑπομένειν οἷα τέ εἰμι πλὴν τοῦ σοὶ συγκαθ-
 εὔδειν, δέσποτα. καὶ τὴν νύκτα οὐκ ἔφυγον οὐδὲ
 ὑπὸ τοῖς θάμνοισι ἐκρυπτόμην, ὡς ἐδόκεις, ἀλλὰ τὴν
 5 κάρδοπον ὑπεισελθοῦσα ἐκείμην ἀμφιθεμένη τὸ κοῖλον
 τοῦ σκεύους εἰς κάλυμμα. ἐπειδὴ δὲ κέκρικα βρόχῳ 2
 τὸν βλῖον ἐκλιπεῖν, ἄκουε λεγούσης ἀναφανδόν, πάντα
 γάρ μου περιαιρεῖ φόβον ἢ πρὸς τὸ τελευτᾶν ὁρμή·
 ἐγὼ σε, ὦ Γέμελλε, στυγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ
 10 δάσος τοῦ σώματος καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη,
 τοῦτο δὲ τὴν δυσχέρειαν τοῦ στόματος ἐκ τοῦ μυχαί- 3
 τάτου τῆς φάρυγγος τὴν δυσσομίαν ἐκπέμποντος. κακὸς
 κακῶς ἀπόλοιό τοιοῦτος ὢν. βάδιζε παρά τινα λημῶσαν
 ἄγροικον γραῦν ἐπὶ ἐνὶ γομφίῳ σαλεύουσαν, ἀλληλι-
 15 μένην τῷ ἐκ τῆς πίττης ἐλαίῳ.

26 [III 29].

Ὠριος Ἀνθοφορίῳ.

Ἐπιστάμην σε, ὦ Ἀνθοφορίῳ, ἀπλοϊκὸν εἶναι

ἄνθρωπον καὶ αὐτόχρομα τὸν ἀπὸ τῆς ἀγροικίας ἄγροικον, ὄξοντα στεμφύλων καὶ κόνιν πνέοντα, ἠγνόουν δὲ ὅτι δεινὸς εἶ ῥήτωρ ὑπὲρ τοὺς ἐν Ἡλιαίᾳ τῶν ἀλλο-
 2 τρίων ἔνεκα δικομαχοῦντας. κινήσας γὰρ ἐπὶ τοῦ κωμάρχου δίκας ἔναγχος, οὐκ ἔστιν ἦντινα οὐχὶ νικήσας 5 ἀπηλλάγης. μακάριε τῆς γλώττης καὶ λαλίστερε τρυγόνος. ἐγὼ δὲ ἐρμαίω σοι χρῶμαι, [κατὰ] τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου. ἔκκειμαι γὰρ τοῖς βουλομένοις τὰμὰ σφετερίζεσθαι καὶ ἀγαπῶ τὴν ἡσυχίαν, καὶ ταῦτα εἰδὼς ὅτι [μοι] πολλάκις ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται 10 πράγματα.

27 [III 30].

Ἀμπελίῳ Εὐέργῳ.

Πολὺς ὁ χειμὼν τὸ τῆτες καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. πάντα γὰρ ἡ χιὼν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς, ἀπορία δὲ ἔρ- 15 γων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος. προκύψας δῆτα τῆς καλύβης οὐκ ἔφθην παρανοήσας τὸ θύριον καὶ ὄρῳ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὅλον ὄρνέων φερόμενον, καὶ

κοψίλους καὶ κίχλας. εὐθέως οὖν ἀπὸ τῆς λεκάνης 2
 ἀνασπάσας ἱξὸν ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους,
 καὶ ὅσον οὐπω τὸ νέφος ἐπέστη [τῶν στρουθίων] καὶ
 πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἠδύ, πτε-
 5 ρῶν ἐχόμεναι καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμένοι. ἐκ 3
 τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα
 πέντε καὶ εἴκοσι. κοινωνεῖν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς,
 φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων.

28 [III 31].

Φιλόκωμος Ἀστύλλω.

10 Οὐπόποτε εἰς ἄστν καταβὰς οὐδὲ εἰδὼς ὅ τί ποτε
 ἐστὶν ἢ λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα
 ἰδεῖν, ὑφ' ἐνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ
 τᾶλλα ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. εἰ οὖν 2
 σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστνυδε γένοιτο, ἦκε ἀπάξων νῦν
 15 κάμέ. καὶ γὰρ ἔγωγε ἄγειν οἶμαι τοῦ πλέον τι μαθεῖν,

ἤδη μοι βρῦειν θριξὶ τῆς ὑπῆνης ἀρχομένης. τίς οὖν
 δὴ με τάκειῖθι μυσταγωγεῖν ἐπιτηδειό(τερο)ς ἢ σὺ ὁ
 τὰ πολλὰ εἶσω πυλῶν ἀλινδούμενος;

29 [III 73].

Κωμαρχίδης Εὐχαίτη.

Ἡ ὅς ἢ πρόην ἐπίτεξ εἶναι νομιζομένη ἀρτίως 5
 τέτοκε, καὶ ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν· γρούζουσι δὲ μάλ'
 2 ἀηδές, ἀλλ' ἐδώδιμοι. μεταδίδωμι δῆτα καὶ σοὶ δύο
 τούτων ἔχειν. οὔτε γὰρ πάντας οἴος τέ εἰμι τρέφειν
 τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν καὶ ἅμα τοῖς φίλοις κοι-
 νωνεῖν τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας ἀγροικικῇ πρέπον 10
 ἐπιεικείᾳ, οἴους ἡμᾶς ἢ φιλτάτη γῆ ἀπλοῖκοὺς καὶ φιλ-
 ἀλλήλους τοὺς ἑαυτῆς τροφίμους ἀνεθρέψατο.

30 [III 32].

Σκοπιάδης Κοτί(ν)ωνι.

Βάλλ' ἐς μακαρίαν, οἷον κακόν ἐστίν, ὦ Κοτί(ν)ων,
 ἢ μέθῃ. ἐμπεσῶν γὰρ εἰς συμπόσιον κακοδαιμόνων 15
 ἀνθρώπων — οἰνόφλυγες δὲ πάντες ἦσαν, καὶ οὐδεὶς

τὸ μέτρον πίνειν ἔστεργε — συνεχῶς δὴ περιφερομένης
 τῆς κύλικος — ἦν <γὰρ> τοῖς ἀρνούμενοις τοὔπιτίμιον
 [ἔδει γὰρ αὐτοῦς] εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐστιᾶν — πίων
 οὖν ὅσον οὐπω πρότερον ἐν ἀσκῶ βαστάσας οἶδα, τρί-
 5 τὴν ταύτην ἡμέραν ἔχω καὶ ἔτι σοι καρηβαρῶ καὶ τὴν
 κραιπάλην ἀπερυγγάνω.

31 [III 33].

"Ανθυλλα Κορίσκω.

"Εοικε καὶ τὰ νάματα εἰς τὸ ἄνω ῥυήσεσθαι, εἴ
 γε οὕτως, ὧ Κορίσκει, ἀφηλικέστερος γεγονώς, ὅτε
 10 ἤδη [λοιπὸν] ὑἵδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἔχομεν, ἐρᾶς
 κιθαρωδοῦ γυναικὸς καμὲ κνίξεις ἄχρι τοῦ καὶ αὐτὴν
 ἐκρινῆσαι τὴν καρδίαν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀτιμάζομαι τρια- 2
 κοστὸν ἔτος ἤδη συνοῦσά σοι, Παρθένιον δὲ <ἢ> ἱππό-

πορνος μεθ' ὑποκορισμῶν ἐκθεραπεύεται ὅλον σε αὐ-
τοῖς ἀγροῖς καταπιούσα. γελῶσι δὲ οἱ νέοι, καὶ σὺ
τοῦ γέλωτος ἀναισθητῶς ἔχεις. ὦ γῆρας ἑταίρας παλγνιον.

32 [III 34].

Γνάθων Καλλικομίδη.

Τίμωνα οἶσθα, ὦ Καλλικομίδη, τὸν Ἐχεκρατίδου 5
τὸν Κολλυτέα, ὃς ἐκ πλουσίου, σπαθήσας τὴν οὐσίαν
εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους καὶ τὰς ἑταίρας, εἰς ἀπορίαν
συνηλάθη, εἴτ' ἐκ φιλανθρώπου μισάνθρωπος ἐγένετο
2 καὶ τὴν Ἀπημάντου ἐμιμήσατο στύγα. καταλαβὼν γὰρ
τὴν ἐσχατιὰν ταῖς βώλοις τοὺς παριόντας βάλλει, προ- 10
μηθούμενος μηδένα αὐτῷ καθάπαξ ἀνθρώπων ἐντυγχά-
3 νειν. οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται. οἱ λοιποὶ
δὲ τῶν Ἀθήνησι νεοπλούτων Φείδωνός εἰσι καὶ Γνί-
φωνος μικροπρεπέστεροι. ὦρα μοι μετανίστασθαι καὶ
πονοῦντι ζῆν. δέχου δὴ οὖν με μισθωτὸν κατ' ἀγρόν, 15
πάντα ὑπομένειν ἀνεχόμενον ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀπλήρω-
τον ἐμπλήσαι γαστέρα.

33 [III 35].

Θαλλίσκος Πετραίω.

Ἀνχμὸς τὰ νῦν· οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται·
 δεῖ δὲ ἐπομβρίας. διψῆν γὰρ τὰς ἀρούρας αὐτὸ τὸ
 κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι. μάταια ἡμῖν, ὡς ἔοικε,
 5 καὶ ἀνήκοα τέθνυται τῷ Ἰετίῳ, καίτοι γε ἐξ ἀμίλλης
 ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καὶ
 ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας <εἶχε> συνεισηνέγκα-
 μεν, ὁ μὲν κριὸν ὁ δὲ τράγον ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης
 πόπανον ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους [εὖ
 10 μάλα εὐρωτιῶντας], ταῦρον δὲ οὐδεὶς· οὐ γὰρ εὐπορία 2
 βοσκημάτων ἡμῖν τὴν λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς κατοι-
 κοῦσιν. ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε
 γὰρ πρὸς ἑτέροις ἔθνεσιν ὁ Ζεὺς ὢν τῶν τῆδε ἀμελεῖν.

34 [III 36].

Πρατίνας Μεγαλοτέλει.

15 Χαλεπὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, χαλεπός. ἐπεὶ γὰρ
 ἦκε δείλης ὀψίας καὶ κατήχθη οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν
 εἰς ἡμᾶς, οὐκ ἐπαύσατο ἐνοχλῶν τοῖς διηγήμασι, δεκά-
 δας τινὰς καὶ φάλαγγας ὀνομάζων, εἶτα σαρίσσας καὶ
 καταπέλτας καὶ δέρορεις· καὶ νῦν μὲν ὡς ἀνέτρεψε τοὺς 2

Θραῦκας τὸν προηγούμενον βαλὼν μεσαγκύλω, νῦν δὲ
 ὡς κοντῷ διαπίρας τὸν Ἀρμένιον ἀπώλεσεν· ἐπὶ πᾶσι
 τε αἰχμαλώτους παρήγε καὶ ἐδείκνυ γυναῖκας, ἃς ἔλεγεν
 ἐκ τῆς λείας ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀριστείας αὐτῆς γέρας
 3 δεδόσθαι. τῷ δ' ἐγὼ ἐγκανάξας κύλικα εὐμεγέθη φλυα- 5
 ρίας φάρμακον ὄρεγον, ὃ δὲ καὶ ταύτην καὶ πλείονας
 ἐπὶ ταύτῃ καὶ ἀδροτέρας ἐκπιῶν οὐκ ἐπαύσατο τῆς
 ἀδολεσχίας.

35 [III 37].

Ἐπιφύ(λ)λις Ἀμαρακίνη.

Εἰρεσιώνην ἐξ ἀνθρώπων πλέξασα ἦειν ἐς ἔρμα Φαι- 10
 δρίου τοῦ Ἀλωπεκῆθεν ταύτην ἀναθήσουσα. εἰτά μοι
 λόχος ἐξαίφνης ἀναφαίνεται νέων ἀγερώχων ἐπ' ἐμὲ
 συντεταγμένων· ὁ λόχος δὲ τῷ Μοσχίῳ συνέπραττεν.
 2 ἐπεὶ γὰρ τὸν μακαρίτην ἀπέβαλον Φαιδρίαν, οὐκ ἐπαύ-
 σατό μοι πράγματα παρέχων καὶ γαμησείων· ἐγὼ δὲ ἀνη- 15
 νάμην ἅμα μὲν τὰ νεογνὰ παιδία κατοικτεῖρουσα ἅμα
 δὲ τὸν ἥρω Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. ἐλάν-
 θανον δὲ ὑβριστὴν ὑμέναιον ἀναμένουσα καὶ θάλαμον
 3 νάπην εὐρίσκουσα. εἰς γὰρ με τὸ συνηρεφὲς ἀγαγών,
 οὗ τὸ πύκνωμα συνεχὲς ἦν τῶν δένδρων, αὐτοῦ που 20
 κατὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς φυλλάδος, αἰδοῦμαι εἰπεῖν,

ὦ φιλότατη, τί παθεῖν ἐπηνάγκασε. καὶ ἔχω τὸν ἐξ ὑβρεως ἄνδρα, οὐχ ἔκοῦσα μὲν ὅμως δὲ ἔχω. καλὸν μὲν γὰρ ἀπείρα[σ]τον εἶναι τῶν ἀβουλήτων, ὅτῳ δὲ οὐχ ὑπάρχει τοῦτο, κρύπτειν τὴν συμφορὰν ἀναγκαῖον.

36 [III 38].

5

Εὐδικος Πασίῳνι.

Φύγα οἰκέτην ἔχω πονηρόν, ὃς ἀπέβη τοιοῦτος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν· ὡς γὰρ τῇ ἔνῃ καὶ νέῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦτον ἐπριάμην, Νουμήνιον μὲν εὐθύς ἐθέμην καλεῖσθαι, δόξαντα δὲ εἶναι ῥωμαλέον καὶ ἐγρηγορὸς βλέποντα
 10 μετὰ περιχαρ(ε)ίας ἦγον ὡς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς μοι ἐσόμενον. ἦν δὲ οὗτος ἄρα λαμπρὰ ζημία. ἐσθίει μὲν 2
 γὰρ τεσσάρων σκαπανέων σιτία, ὑπνοῖ δὲ ὅσον ἤκουσα τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδην τινὰ
 Κρήτα κεκοιμησθαι, ἢ ὡς ἀκούομεν τὴν Ἡρακλέους
 15 τριέσπερον. τί ἂν οὖν ποιο[μ]ην, ὦ φίλτατε ἐταίρων καὶ συγγεωργῶν, ἴθι φράσον, ἐπὶ τοιούτῳ θηρίῳ καταβαλὼν ἀργυρίδιον;

37 [III 39].

Φιλομήτωρ Ἐπιφανίω.

Πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὦ μῆτερ, ἐπ' ὀλίγον
 καταλιποῦσα τοὺς σκοπέλους καὶ τὴν ἀγροικίαν, θέασαι
 πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τὰ κατ' ἄστν καλά. οἷα γὰρ
 οἷά σε λανθάνει, Ἀλῶνα καὶ Ἀπατούρια καὶ Διονύσια 5
 καὶ ἡ νῦν ἐστῶσα σεμνοτάτη τῶν Θεσμοφορίων ἑορτή.
 2 ἡ μὲν οὖν Ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτην γέγονεν ἡμέραν,
 ἡ Νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίοις ἑορ-
 τάζεται, τῇ Καλλιγενείᾳ δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν θύουσιν.
 εἰ οὖν ἐπειχθεῖσα ἔρχῃ, ἔωθεν πρὸ τοῦ τὸν ἑωσφόρον 10
 ἐξελθεῖν συνθύεις ταῖς Ἀθηναίων γυναιξίν [αὔριον].
 3 ἦκε οὖν, μὴ μέλλε, ναὶ πρὸς ἐμῆς καὶ τῶν ἀνταδέλφων
 τῶν ἐμῶν σωτηρίας. τὸ γὰρ ἄγευστον πόλεως κατα-
 λῦσαι τὸν βίον ἀποτρόπαιον, ὡς ὄν θηριῶδες καὶ
 δύστροπον. ἀνέχου δέ, ὦ μῆτερ, τῆς ἐπὶ τῷ συμφέ- 15
 ροντι παρρησίας· καλὸν ἅπασιν ἀνθρώποις ἀνυποστό-
 λως ὀμιλεῖν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἀναγκαῖον τὸ πρὸς τοὺς
 οἰκέλους ἀληθίζεσθαι.

38 [III 40].

Εὐθύδικος Φιλίσκω.

Ἐγὼ μὲν τὸν παῖδα ἀποδόσθαι εἰς ἄστὺ ξύλα καὶ
 κριθὰς ἀπέπεμψα, ἐπανήκειν τὴν αὐτὴν τὰ κέρματα
 κομίζοντα παρεγγυῶν. χόλος δὲ ἐμπεσὼν ἐξ ὄτου<οὔν>
 5 δαιμόνων εἰς αὐτὸν [οὐκ ἔχω λέγειν], ὅλον παρήμειψε
 καὶ φρενῶν ἔξω κατέστησε. θεασάμενος γὰρ ἓνα του-
 τῶνι τῶν μεμηνότων, οὓς διὰ τὸ μανιῶδες πάθος
 [λύτταν] κύνας ἀποκαλεῖν εἰώθασιν, ὑπερέβαλε τῇ
 μιμήσει τῶν κακῶν τὸν ἀρχηγέτην. καὶ ἔστιν ἰδεῖν 2
 10 θέαμα ἀποτρόπαιον καὶ φοβερόν, κόμην ἀνχμηρὰν
 ἀνασειῶν, τὸ βλέμμα ἰταμός, ἡμίγυμνος ἐν τριβωνίῳ,
 πηρίδιον ἐξηρητημένος καὶ ῥόπαλον ἐξ ἀχράδος πεποι-
 μένον μετὰ χειρᾶς ἔχων, ἀνυπόδητος, ῥυπῶν, ἄπρακτος,
 τὸν ἀγρὸν καὶ ἡμᾶς οὐκ εἰδὼς τοὺς γονεῖς, ἀλλ' ἀρνού-
 15 μενος, φύσει λέγων γεγονέναι τὰ πάντα καὶ τὴν τῶν
 στοιχείων σύγκρασιν αἰτίαν εἶναι γενέσεως, οὐχὶ τοὺς
 πατέρας. εὐδήλον δέ, ὅτι καὶ χρημάτων ὑπερορᾶ καὶ 3
 γεωργίαν στυγεῖ. ἀλλὰ καὶ αἰσχύνῃς αὐτῷ μέλει οὐδὲν
 καὶ τὴν αἰδῶ τῶν προσώπων ἀπέξυσται. οἴμοι οἴόν
 20 σε, ὦ γεωργία, τὸ τῶν ἀπατεῶνων τουτῶνι φροντιστή-

ριον ἔξετραχίλισε. μέμφομαι τῷ Σόλωνι καὶ τῷ Δράκοντι, οἳ τοὺς μὲν κλέπτοντας σταφυλὰς θανάτῳ ζημιοῦν ἐδικαίωσαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδίζοντας ἀπὸ τοῦ φρονεῖν τοὺς νέους ἀθῶους εἶναι τιμωρίας ἀπέλιπον.

39 [III 41].

Δρυάδης Μηλίου.

5

Ἐπεμψά σοι τῶν Δεκελειᾶσι προβάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμαλέα τοὺς πόκους· ὅσα γὰρ ψώρας ὑπόπλεα, ταῦτα τῷ ποιμένι Πυρρίᾳ παρέδωκα χρῆσθαι ἐς ὃ τι ἂν θέλῃ, πρὶν φθάσαι διαφθαρεῖν παντελῶς ὑπὸ τῆς
 2 νόσου. ἔχουσα οὖν ἀφθονίαν ἐρίων ἐξύφηνον ἡμῖν 10
 ἐσθήματα πρόσφορα ταῖς ὥραις, ὡς εἶναι τὰ μὲν τῷ
 θέρει προσαρμόζοντα λεπτοῦφῃ, τὰ δὲ χειμέρια ἐχέτω
 περιττῶς τῆς κρόκης καὶ πεπαχύνθω πλέον, ἵνα τὰ μὲν
 τῇ μανότητι σκιάξῃ μόνον καὶ μὴ καταθάλλῃ τὰ σώ-
 ματα, τὰ δὲ τῇ βαρύτητι ἀπείργῃ τὸν κρυμὸν καὶ 15
 3 ἀλεξάνεμα τυγχάνῃ. καὶ ἡ παρθένος δέ [ἡ παῖς], ἣν
 ἔχομεν ἐν ὥρᾳ γάμου, συλλαμβανέτω τῆς ἰστουργίας
 ταῖς θεραπαινίσιν, ἵνα εἰς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα μὴ καται-
 σχύνη τοὺς πατέρας ἡμᾶς. καὶ ἄλλως δὲ εἰδέναι σε
 χρή, ὡς αἱ ταλασίαν ἀγαπῶσαι καὶ τὴν Ἐργάνην θερα- 20
 πεύουσαι κόσμῳ βίου καὶ σωφροσύνῃ σχολάζουσιν.

LIBER III.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ.

1 [III 4].

Ἐκτοδιώκτης Λοπαδεκθάμβω.

Ὁ γνώμων οὐπω σκιάζει τὴν ἔκτην, ἐγὼ δὲ ἀπο-
σκλῆναι κινδυνεύω τῷ λιμῷ κεντούμενος. εἶεν, ὦρα
σοι βουλευματος, Λοπαδέκθαμβε, μᾶλλον δὲ μοχλοῦ
5 καὶ καλωδίου [ἀπάγξασθαι]. εἰ γὰρ ἢ ὅλην καταβα- 2
λοῦμεν τὴν κίονα τὴν τὸ πικρὸν τοῦτο ὠρολόγιον
ἀνέχουσιν, ἢ τὸν γνώμονα τρέψομεν ἐκεῖσε νεύειν οὐ
τάχιον δυνήσεται τὰς ὥρας ἀποσημαίνειν, ἔσται τὸ βού-

λευμα Παλαμήδειον· ὡς νῦν ἐγὼ σοι αὔρος ὑπὸ λιμοῦ
καὶ ἀνχηρός. Θεοχάρης δὲ οὐ πρότερον καταλαμβάνει
τὴν στιβάδα πρὶν αὐτῷ τὸν οἰκέτην δραμόντα φράσαι
3 τὴν ἕκτην ἐστάναι. δεῖ οὖν ἡμῖν τοιούτου σκέμματος,
ὃ κατασοφίσασθαι καὶ παραλογίσασθαι τὴν τοῦ Θεο- 5
χάρους εὐταξίαν δυνήσεται. τραφεῖς γὰρ ὑπὸ παιδα-
γωγῶ βαρεῖ καὶ ὠφρουμένῳ οὐδὲν φρονεῖ νεώτερον,
ἀλλ' οἷά τις Λάχης ἢ Ἀπόληξις ἀνστηρός ἐστὶ τοὺς
τρόπους καὶ οὐκ ἐπιτρέπει τῇ γαστρὶ πρὸ τῆς ὥρας
ἐμπίπλασθαι. 10

2 [III 5].

Τρεχέδειπνος Μανδυλοκολάπτη.

Χθὲς δειλῆς ὄψιας Γοργίας ὁ Ἐτεοβουτάδης συμ-
βαλὼν μοι κατὰ τύχην χρηστῶς ἠσπάσατο καὶ κατε-
μέμφετο ὅτι μὴ θαμίζοιμι παρ' αὐτόν. καὶ μικρὰ προσ-
παίξας ἴθι πρὸς Διός' εἶπεν ὦ βέλτιστε, καὶ μετὰ 15
βραχὺ λουσάμενος ἦκε Ἀηδόνιον ἡμῖν τὴν ἑταίραν

ἄγων. ἔστι δέ μοι συνήθης ἐπιεικῶς καὶ μένει, πάν-
 τως οὐκ ἀγνοεῖς, μικρὸν ἄπωθεν τοῦ Λεωκορίου·
 δεῖπνον [τε] ἡμῖν ἠντρέπισται γεννικὸν ἰχθῦς τεμαχί- 2
 τῆς καὶ σταμνία τοῦ Μενδησίου νέκταρος, εἴποι τις
 5 ἄν, πεπληρωμένα· καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν ὄχετο·
 ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Ἀηδόνιον δραμῶν καὶ φράσας παρ'
 ὅτου καλοῖτο, ἐδέησα κινδύνῳ περιπεσεῖν. ἀγνώμονος 3
 γὰρ, ὡς ἔοικε, πειραθεῖσα τοῦ Γοργίου καὶ μικροπρε-
 ποῦς περὶ τὰς ἀποδόσεις, τὴν ὀργὴν ἔναυλον [ἐγκει-
 10 μένην] ἔχουσα, πλήρη τὴν κακ(κ)άβην ἀποσπάσασα
 τῶν χυτροπόδων ἐδέησέ μου κατὰ τοῦ βρέγματος κατα-
 χέαι ζέοντος τοῦ ὕδατος, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα
 παρὰ βραχὺ φυγῶν τὸν κίνδυνον. οὕτως ἡμεῖς ἐλπίσιν
 ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι πλείους τῶν ἡδονῶν τοὺς
 15 προπηλακισμοὺς ὑπομένομεν.

3 [III 6].

Ἄρτεπίθυμος Κνισοζώμω.

Ἄγχόνης μοι δεῖ, καὶ ὄψει με οὐ μετὰ μακρὸν ἐν

βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχοντα. οὔτε γὰρ τὰ ραπίσματα
οἷός τέ εἰμι φέρειν καὶ τὴν ἄλλην παροιμίαν τῶν κά-
κιστ' ἀπολουμένων ἐραμιστῶν, οὔτε τῆς μιαρᾶς καὶ
2 ἀδηφάγου γαστροῦ κρατεῖν· ἢ μὲν γὰρ αἰτεῖ, καὶ οὐ
πρὸς κόρον μόνον ἀλλ' εἰς τρυφήν· τὸ πρόσωπον δὲ τὰς 5
ἐπαλλήλους πληγὰς οὐκ ἀνέχεται, καὶ κινδυνεύω τοῖν
ὄφθαλμοῖν τὸν ἕτερον συσταλῆναι ὑπὸ τῶν ραπισμά-
3 των ἐνοχλούμενος. ἰοὺ ἰοὺ τῶν κακῶν, οἷα ὑπομένειν
ἡμᾶς ἀναγκάζει ἢ παμφάγος αὐτὴ καὶ παμβορωτάτη
γαστήρ. ἔκρινα οὖν πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύσας 10
ἀποπτύσαι τὸ ζῆν, κρείττονα ὀδυνηροῦ βίου τὸν καθ'
ἡδονὴν θάνατον ἠγησάμενος.

4 [III 7].

Ἐτοιμόκοσσοὶ Ζωμεκπνέοντι.

Ἰατταταιάξ, τίς ἦν ἢ χθὲς ἡμέρα; ἢ τίς δαίμων ἢ
θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐβούσατό μ' ἐν ἀκαρεῖ μέλλοντα 15
2 παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι; εἰ μὴ γὰρ ἀναξεύξαντά με
τοῦ συμποσίου κατὰ τινὰ ἀγαθὴν τύχην Ἀκεσίλαος ὁ
ἰατρὸς ἡμιθνήτα, μᾶλλον δὲ αὐτόνεκρον, θεασάμενος
[ἕνα τῶν κάτω], <τοῖς> μαθηταῖς ἐπέταπτεν φοράδην

ἀνελεῖν, <καὶ> ἤγαγεν ὡς ἑαυτὸν οἴκαδε καὶ ἀπερᾶν
 ἐπηνάγκασεν, ἔπειτα ῥυῆναι φλέβα διατεμῶν τὸ πολὺ
 τοῦ αἵματος ἐποίησεν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀνεπαισθή-
 τῳ με τῷ θανάτῳ διαφθαρέντα ἀπολωλέναι. οἷα γὰρ 3
 5 οἷα [πάσχει τὰ δίκαια] <οἱ> λακκόπλουτοι εἰργάσαντό
 με ἄλλος ἄλλοθεν περιττὰ πίνειν καὶ πλείω ἢ κατὰ
 τὸ κύτος τῆς γαστρὸς ἐσθίειν ἀναγκάζοντες. ὁ μὲν 4
 γὰρ ἀλλᾶντα ἐνέσαπτεν, ὁ δὲ κόπαιον εὐμέγεθες παρ-
 ὠθει ταῖς γνάθοις, ὁ δὲ κρᾶμα, οὐκ οἶνον, ἀλλὰ νᾶπυ
 10 καὶ γάρου καὶ ὄξος κερασάμενος, καθάπερ εἰς πίθον
 ἐνέχει. ἀντίκα λέβητας πιθάκνας ἀμίδας ἐμῶν ἀπεπλή- 5
 ρωσα, ὥστε αὐτὸν τὸν Ἀκεσίλαον θαυμάζειν ποῦ καὶ
 τίνα τρόπον ἐχώρησα τοσοῦτον βρωμάτων φορυτόν. ἀλλ'
 ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες καὶ ἀλεξίκακοι προὔπτου με κιν-

δύνου φανερώς ἐξείλοντο, ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι καὶ
 Πειραιεῖ βαδιοῦμαι τὰ ἐκ τῶν νεῶν φορτία ἐπὶ τὰς
 6 ἀποθήκας μισθοῦ μετατιθείς. ἄμεινον γὰρ [ἐπὶ] θύμοις
 καὶ ἀλφίτοις διαβόσκειν τὴν γαστέρα, ὁμολογουμένην
 ἔχοντα τὴν τοῦ ζῆν ἀσφάλειαν, ἢ πεμμάτων ἀπολαύ- 5
 οντα καὶ φασιανῶν ὀρνίθων τὸν ἄδηλον ὀσημέραι
 θάνατον ἀπεκδέχεσθαι.

5 [III 8].

Οἰνοπνίκτης Κοτυλοβοροχθίσω.

Ἴδι, λαβὼν τὴν σύριγγα καὶ τὰ κύμβαλα ἤκε περὶ
 πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸν χρυσοῦν στενω- 10
 πὸν ἐπὶ τὴν Ἄγνον, ἐνθα συμβαλεῖν ἡμῖν ἐξέσται καὶ
 τὸ ἐντεῦθεν ἀπὸ Σκίρου λαβοῦσι Κλυμένην τὴν ἑταί-
 ραν ἀγαγεῖν παρὰ τὸν νεόπλουτον Θηριππίδην τὸν
 2 Αἰξωνέα. διακαῶς δὲ αὐτῆς οὔτος ἐρᾷ πολὺς ἐξ οὔ

χρόνος, καὶ δαπανᾶται οὐκ ὀλίγα μάτην· ἡσθημένη
 γὰρ τὸν ἔρωτα ἐκκεκαυμένον τοῦ μαιρακίου, θρύπτε-
 ται καὶ συνεχῶς ἀκκίζεται, καὶ πλείονα ἐπὶ πλείοσιν
 ἀποφερομένη οὐ φησιν ἑαυτὴν ἐπιδώσειν, εἰ μὴ τι
 5 χωρίον πρὸς τοῖς ἀργυροῖσι λάβοι. ὥρα οὖν καὶ βία
 ταύτην, εἰ συνήθως ἀντιτελνοῖτο ἡμῖν, ἀποσπᾶν. δύο
 δὲ ὄντε καὶ ἐρωμένω τάχιστα αὐτὴν καὶ ἄκουσαν
 ἀπάξει δυνησόμεθα. Θηριπλίδης δὲ εἰ τοῦτο αἰσθοῖτο 3
 καὶ τοῦργον ἐπιγνοίη τῆς ἡμετέρας ἀγρουπνίας κατόρ-
 10 θωμα, ληψόμεθα χρυσοῦς τοῦ νέου κόμματος οὐκ ὀλί-
 γους καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, καὶ προσέτι τὴν οἰκίαν
 εἰσιέναι ἐπ' ἀδείας ἔξομεν καὶ [τὸ] χρῆσθαι τὸ λοιπὸν
 ἀνεπικωλύτως. τάχα δὲ οὐδὲ παρασίτους ἡμᾶς ἀλλὰ
 φίλους ἡγήσεται· οἱ γὰρ παράκλησιν εἰς εὐποιίαν μὴ
 15 ἀναμείναντες οὐκέτι κόλακες ἀλλὰ φίλοι νομίζονται.

6 [III 42].

Ῥαγοστράγγισος Στεμφυλοδαίμονι.

Ἄρδην ἀπόλωλά σοι· ὁ γὰρ χθὲς εὐπάρυφος, πινα-
 ροῖς, ὡς ὄρᾱς, καὶ τρυχίνοις ῥακίοις τὴν αἰδῶ περισκέπω.
 ἀπέδυσε γὰρ με Παταικίων ὁ παμπόνηρος, ὃς τὰ κέρ-
 ματά με — εἶχον δέ, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχνον ἀργύριον 5
 — δεξιαῖς χρώμενος ταῖς καλινδήσεσι τῶν κύβων ἄχρι
 2 δραχμῶν καὶ ὀβολῶν ἀπεσύλησεν. ἐξὸν δέ μοι παρι-
 δεῖν ὅσον ἐξημιώθην, εἴτ' ἀθῶν γενέσθαι τοῦ πλείονος,
 ἐκ τῆς κατ' ὀργὴν ἔριδος τὴν εἰς τοῦσχατον ὑπέμεινα
 βλάβην· καθ' ἓν γὰρ ἕκαστον τῶν ἱματίων ἐκ προκλή- 10
 σεως ἀποτιθεῖς, τέλος ἀπάντων ἐψιλώθην τῶν ἐνδυμά-
 των. ποῖ δὴ οὖν βαδιστέον; χαλεπῶς γὰρ καὶ λάβρως
 ἐπαιγίζων ὁ βορρᾶς δῖεισί μου τῶν πλευρῶν ὥσπερ
 3 βέλος. ἐς Κυνόσαργες ἴσως οἰχητέον. ἢ γὰρ τις τῶν
 ἐκεῖ νεανίσκων κατοικτεῖρας ἀμφιάσει με ἱματίοις, ἢ 15
 καταλήψομαι ἐγγύθεν τὰς καμίνοισ καὶ τῷ πυρὶ ὁ
 δύστηνος θάλλωμαι· τοῖς γὰρ γυμνοῖς σισύρα καὶ
 ἐφεστρὶς ἢ φλόξ [καὶ τὸ ἐκ τῆς εἴλης θέρεσθαι].

7 [III 43].

Ψιχοκλά[υ]στης Βουκίωνι.

Τῇ προτεραία ξυράμενοι τὰς κεφαλὰς ἐγὼ καὶ Στρου-
 θίας καὶ Κύναιθος οἱ παράσιτοι, λουσάμενοι εἰς τὸ
 ἐν Σηραγγεῖω βαλανεῖον, ἀμφὶ τὴν πέμπτην ὥραν
 5 δρόμον ἀφέντες εἰς τὸ προάστειον τὸ Ἀγκυλῆσι τὸ
 Χαρικλέους τοῦ μειρακίου ᾠχόμεθα, ἔνθα αὐτός τε 2
 ἀσμένως ὑπεδέξατο φιλόγελός τε ὢν καὶ φιλιαναλώ-
 τής, ἡμεῖς τε διατριβὴν αὐτῷ καὶ τοῖς συμπόταις παρ-
 ἔσχομεν, παρὰ μέρος ἀλλήλους ἐπιρραπίζοντες καὶ ἀνά-
 10 παιστα εὐκροτα ἐπιλέγοντες αὐτοσκωμμάτων ἀλυκῶν
 καὶ αὐτοχαρίτων ἀστεῖσμων αἰμυλίας γέμοντα. ἐν 3
 τούτῳ δέ, ἰλαρώτατα καὶ εὐφροσύνως διακειμένου τοῦ

συμποσίου, ἐπέστη ποθὲν Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ
 δύσκολος· εἶπετο δ' αὐτῷ πλῆθος οἰκετῶν, οἱ δραμόν-
 4 τες ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησαν. αὐτὸς δὲ ὁ Σμικρίνης πρῶτον
 μὲν τῇ καμπύλῃ παλεῖ τὸν νῶτον τοῦ Χαρικλέους,
 ἔπειτα ἐπὶ κόρρης πατάξας ἤγεν ὡς ἔσχατον ἀνδρα- 5
 πόδων. ἡμεῖς δὲ νεύματι μόνῳ τοῦ πρεσβύτου εἰς
 τοῦπίσω τὰς χεῖρας ἐστρεβλούμεθα· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα
 ξήνας ἡμᾶς ὑστριχίσιν οὐκ ὀλίγας οὐδ' εὐαριθμήτους,
 τέλος ἀγαγὼν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπέθετο <ὁ> ἄγριος
 5 γέρον. καὶ εἰ μὴ συνήθης ὢν καὶ πολλὰ καθηδυπα- 10
 θήσας μεθ' ἡμῶν ὁ χαρτεῖς Εὐθύδικος, ἀνὴρ ἐν τοῖς
 πρώτοις τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀνέωξεν
 ἡμῖν τὸ δεσμοτήριον, τάχ' ἂν καὶ τῷ δημίῳ παρεδό-
 θημεν. οὕτως ὁ δριμὺς γέρον καὶ πικρὸς ἐνεπίμπρατο
 καθ' ἡμῶν, καὶ πάντα ἔπραττεν ὡς ἂν τὴν ἐπὶ θανά- 15
 τῳ ἴσα τοῖς ἀνδροφόνοις καὶ ἱεροσύλοις ἀπαχθείημεν.

8 [III 44].

Γνάθων Λει[σ]χοπίνακι.

Ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγυπτίων οὐδείς λόγος, εὐδοκιμεῖ δὲ τὰ νῦν Γουλλίων μόνος καὶ κατέχει τὸ ἄστυ, καὶ πᾶσα αὐτῷ καθάπερ Κράτητι τῷ Θήβηθεν
 5 κυνὶ ἀνέφγεν [ἦ] οἰκία. ἐμοὶ δοκεῖν, Θετταλίδα τινὰ γραῦν ἢ Ἀκαρνανίδα φαρμακεύτριαν πεπορισμένος καταγοητεύει τοὺς ἀθλοῦς νεανίσκους. τί γὰρ καὶ 2
 στωμύλον ἔχει; τί δὲ ὀμιλητικὸν καὶ ἠδὺ φέρει; ἀλλ' ἴσως εὐμενεστέροις ὕμνασιν ἐκείνον εἶδον αἱ Χάριτες,
 10 ὡς τοὺς μὲν ἀπομύττεσθαι πρὸς αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ ἀγαπᾶν εἰ τὰς ἀπομαγδαλίας ὡς κυσὶ τις παραρρίψειε. τάχα δὲ οὐ γόης, ἀλλὰ τύχη κέχρηται δεξιᾷ. [τύχη 3
 γὰρ παρὰ πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα.] οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις γνώμη, πάντα δὲ τύχη, καὶ
 15 ταύτης ὁ τυχῶν ἠδὺς ἔστι καὶ νομίζεται.

9 [III 45].

Τραπεζολείκτης Ψυχίωνι.

Ἦλγησα, ὦ καλὲ Ψυχίων, ἀκούσας τὴν συμβᾶσάν σοι περὶ τὸ πρόσωπον συμφορᾶν. εἰ δὲ καὶ τοῦτον

ἐγένετο τὸν τρόπον ὃν διηγήσατο ἡμῖν ἐπανελθοῦσα
 τοῦ συμποσίου ἢ Λειριόνη — λέγω δὴ τὴν παιδίσκην
 Φυλλίδος τῆς ψαλτρίας — πόλεμον ὑπέστης καὶ πόρ-
 2 θησιν καινὴν ἄνευ μηχανῆς καὶ ἐλεπόλεως. ἀκούω
 γὰρ τὸν καταπύγονα καὶ θηλυδρίαν περικατεάξει σοι 5
 τὴν φιάλην, ὡς τὰ θραύσματα λωβήσασθαί σου τὴν τε
 ῥίνα καὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, καὶ τοῦ αἵματος ἐνεχθῆ-
 ναι κρουνοῦς, οἷους ὕδατος αἱ ἐν Γερανεῖα πέτραι
 3 σταλάττουσι. τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων του-
 τῶνί, τοσοῦτου τὸ γαστρίζεσθαι πωλούντων; ὠνούμεθα 10
 γὰρ κινδύνου τὸ ζῆν, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον δε-
 διότες τὴν μετὰ κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα.

10 [III 46].

Στεμφυλοχαίρων Τραπεζοχάροντι.

Ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα. ἐρήση με ἴσως

τίνα τρόπον, ὧ βέλτιστε Τραπεζοχάρων. ἐγὼ δῆτά σοι
 φράσω καὶ πρὶν ἐρέσθαι. ἦγε μὲν ἡ πόλις, ὡς οἶσθα,
 τὴν Κουρεῶτιν [έορτήν]. ἐγὼ δέ, παραληφθεὶς ἐπὶ δεῖ-
 πνον [τέρπειν], ὠρχούμην τὸν κόρδακα. οἱ δαιτυμόνες 2
 5 δὲ ἐκ φιλονεικίας ἔπινον, ἕως, τῆς ἀμίλλης εἰς ἄπειρον
 προχωρούσης, κῶμα κατέσχε τὸ συμπόσιον καὶ πάντας
 ὕπνος ὑπειλήφει νυστακτῆς ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν οἰκε-
 τῶν. ἐγὼ δὲ περιέβλεπον μὲν εἴ τι τῶν ἀργυρῶν 3
 σκευῶν ὑφελέσθαι δυναίμην. ὡς δὲ ταῦτα ἔτι νηφόν-
 10 των ἐξ ὀφθαλμῶν ἐγεγόνει καὶ ἦν ἐν ἀσφαλεῖ, τὸ
 χειρόμακτρον ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξηλλόμην ὡς ἐν τῇ
 φυγῇ τοῖν διαβάθροιν θάτερον ἀποβαλεῖν. ὄρα δέ, 4
 ὧς ἔστι πολυτελές, ὀθόνης Αἰγυπτίας καὶ ἀλουργοῦ
 πορφύρας τῆς Ἐρμιονίδος λεπτὸν εἰς ὑπερβολὴν καὶ
 15 πολύτιμον ὕφασμα. εἰ τοῦτο ἀδεῶς ἀπεμπολήσαιοι,
 γαστριῶ σε ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν πανδοκέα Πιθακ(ν)ίωνα.
 πολλὰς γὰρ ὁμοῦ πολλάκις παροινίας ἀνέτλημεν, καὶ
 χρή σε τὸν κοινῶν τῶν δυστυχημάτων μερίτην γενέ-
 σθαι καὶ τῆς εὐτυχούσης ἡμέρας.

11 [III 47].

Ὠρολόγιος Λαχανοθανμάσῳ.

Ἐρμῆ κερδῶε καὶ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, ἀπεσώθην.
οὐδὲν <ἄν> δεινὸν ἔτι γένοιτο. προχόην ὑφελόμενος
ἀργυρᾶν Φανίου τοῦ πλουσίου δρόμῳ δούς φέρεσθαι
— ἦν γὰρ ἄωρία τῆς νυκτός — ἠπειγόμεν ἠπείγεται 5
2 ἑαυτόν. κύνες δὲ ἐξαίφνης οἰκουροὶ περιχυθέντες
ἄλλος ἀλλαχόθεν χαλεποὶ καὶ βαρεῖς τὴν ὑλακὴν ἐπήεσαν
Μολοττοὶ καὶ Κνώσιοι, ὑφ' ὧν οὐδὲν ἐκώλυσέ με ὡς
ἠδικηκότα τὴν Ἄρτεμιν διεσπάσθαι μέσον, ὡς μηδὲ τὰ
ἀκρωτήρια εἰς τὴν ὑστεραίαν περιλειφθῆναι πρὸς ταφὴν 10
3 τοῖς ἐτοίμοις εἰς ἔλεον καὶ συμπάθειαν. εὐρῶν οὖν
ὑδρορροὸν ἀνεφγότα οὐκ εἰς βάθος ἀλλ' ἐπιπολῆς, [καὶ]
ὑποδύς εἰς τοῦτον κατεκρύβην. ἔτι σοι ταῦτα τρέμων
καὶ παλλόμενος λέγω. ἑωσφόρου δὲ ἀνασχόντος τῶν
μὲν ἠσθόμην οὐκέθ' ὑλακτούντων — οἴκοι γὰρ πάντες 15
ἐδέδεντο — αὐτὸς δὲ εἰς Πειραιᾶ δραμῶν νηὶ Σικε-
λικῇ λύειν μελλούσῃ τὰ προμνήσια περιτυχῶν ἀπεδόμην

τῷ ναυκλήρῳ τὴν προχόην. καὶ νυνὶ τὸ τρίμημα ἔχων 4
 νένασμαι τοῖς κέρμασι καὶ νεόπλουτος ἐπανελήλυθα,
 καὶ τοσοῦτον ῥιπίζομαι ταῖς ἐλπίσιν, ὡς ἐπιθυμεῖν
 κόλακας τρέφειν καὶ κεχρηῆσθαι παρασίτοις, οὐ παρα-
 5 σιτεῖν αὐτός. ἀλλ' ἦν τουτὶ τὸ πορισθὲν ἀργύριον
 ἀπαναλώσω, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐπιτήδευσιν τρέψο-
 μαι· οὐδὲ γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης
 ἐπιλήσεται.

12 [III 48].

Κεφαλογλύπτῆς Μαππαφανίσῳ.

10 Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο καὶ ἄφρονος εἶη Δικύμνιος
 ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτῆς. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντι-
 τέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἴππασον τὸν
 Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῶ τιμι
 καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ
 15 κιττοστεφῆς ἤγε συμπόσιον. ἔνθα παραληφθεὶς φεῦ 2
 τῶν κακῶν οἷα ὑπέμεινα, τοῦτο μὲν πιττούμενος τὴν
 κεφαλὴν καὶ γάρῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς ῥαινόμενος, τοῦτο
 δὲ ἀντὶ πλακοῦντος, τῶν ἄλλων ἄμητας ἐσθιόντων καὶ

σησαμοῦντας, αὐτὸς μέλιτι δεδευμένους λίθους ἀπο-
 3 τρώγων. ἡ πασῶν δὲ ἰταμωτάτη, τὸ ἐκ Κεραμεικοῦ
 πορνίδιον, ἡ μέτοικος ἡ Φενεᾶτις, Ὑακινθίς, κύστιν
 αἵματος πληρώσασα καταφέρει μου τῆς κεφαλῆς, καὶ ὁμοῦ
 4 τῷ κτύπῳ <ἐ>λελούμην τῷ αἵματι. καὶ τῶν μὲν εὐωχου- 5
 μένων πολὺς καὶ καπυρὸς ἐξεχύθη γέλως, ἐγὼ δὲ ὧν
 ἔπαθον μισθὸν οὐκ ἀπηνεγκάμην ἄξιον, ἀλλὰ μοι γέ-
 γονε τῶν ὑβρεων ἀμοιβὴ τὸ μέτρον τῆς γαστρούς, πέρα[ς]
 5 δὲ οὐδέν. μήτε οὖν ἐς νέωτα μήτε μὴν νικῶν ὁ θεοῖς
 ἐχθρὸς Λικύμνιος, ὃν ἐγὼ τῆς ἀχαρίστου φωνῆς ἔνεκεν 10
 ὀρθοκόρυζον καλεῖσθαι πρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν
 Διονυσοκολάκων ἔκρινα.

13 [III 49].

Καπνοσφράντης Ἀριστομάχῳ.

ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας, ὡς πονη-

ρὸς εἶ καὶ λυπεῖς ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων. ἦν γὰρ ἀπορία
 τοῦ καλοῦντος γένηται, ἀνάγκη με σκάνδικας ἐσθίειν
 καὶ γήθυνα, ἢ πόας ἀναλέγειν καὶ τῆς Ἐννεακρούνου
 πίνοντα πλμπλασθαι τὴν γαστέρα. εἶτα, ἕως μὲν τὸ 2
 5 σῶμα τὰς ὕβρεις ὑπέμενε καὶ ἦν ἐν ὥρᾳ τοῦ πάσχειν
 νεότητι καὶ ἀκμῇ νευρούμενον, φορητὸς ἢ ὕβρις· ἐπειδὴ
 δὲ ἐγὼ σοι μεσαιπόλιος, καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ βίου
 πρὸς γῆρας ὄρᾳ, τίς ἴσσις τῶν κακῶν; Ἀλιαρτίου σχοι-
 νίου χρεία, καὶ κρεμήσομαι πρὸ τοῦ Διπύλου, ἦν μὴ
 10 τι δεξιὸν ἢ τύχη βουλευθήται. εἰ δὲ [καὶ] τοῖς αὐτοῖς 3
 ἐπιμείνειεν, οὐ πρότερον στραγγαλιῶ τὸν τράχηλον,
 πρὶν τραπέζης ἀπολαῦσαι πολυτελοῦς· οὐκ εἰς μακρὰν
 δὲ ὁ περίβλεπτος οὗτος καὶ ἀοίδιμος ἔσται γάμος Χαρι-
 τοῦς καὶ Λεωκράτους, μετὰ τὴν ἔννην καὶ νέαν τοῦ
 15 Πυανεψιῶνος, εἰς ὃν πάντως ἢ παρὰ τὴν πρώτην
 ἡμέραν ἢ τοῖς ἐπαυλλοῖς κεκλήσομαι. δεῖ γὰρ θυμη-
 δίας καὶ παρασίτων τοῖς γάμοις, καὶ ἄνευ ἡμῶν ἀνέ-
 ορτα πάντα καὶ συῶν οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις.

14 [III 50].

Βουκοπνίκτης Ἀρτοπύκτη.

Οὐκ ἀνέχομαι ὄρων Ζευξίπην τὴν ἰππόπορον
 ἀπηνῶς τῷ μεираκίῳ χρωμένην. οὐ γὰρ δαπανᾶται εἰς
 αὐτὴν χρυσίον μόνον καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ συνοικίας
 καὶ ἀγρούς. ἢ δέ, ἐπὶ πλέον ἐκτύφεσθαι τὸν ἔρωτα 5
 τούτῳ μηχανωμένη, τοῦ Εὐβοέως ἐρᾶν προσποιεῖται
 [τοῦ] νεανίσκου, ἵνα <τὰ> τούτου κατασπαθήσασα οὕτως
 2 ἐπ' ἄλλον τρέψῃ τὸν ἔρωτα. ἐγὼ δὲ ὀδυνῶμαι τὴν
 καρδίαν ὄρων ὑπορρέοντα τοσοῦτον πλοῦτον, ὃν οἱ
 μακαρίζεται αὐτᾷ Λυσίας καὶ Φανοστράτη κατέλιπον. 10
 ἃ γὰρ ἐκεῖνοι κατ' ὀβολὸν συνήγαγον, ἀθρόως ἀναλοῖ
 τὸ πολύκοινον τοῦτο καὶ αἰσχροτάτον γύναιον. πάσχω
 μὲν οὖν τι καὶ ἐπὶ τῷ μεираκίῳ· κύριος γὰρ γενόμενος
 τῆς οὐσίας πολλὴν τὴν εἰς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν ἐνεδεί-
 3 ξατο· ὄρω δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα σκάζοντα· εἰ γὰρ εἰς 15
 ταύτην ἅπαντα <ἀνα>τεθείη τὰ προσόντα τούτῳ τῷ
 βελτίστῳ, καλῶς, ὧ θεοί, καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλη-

σμονῆς. ἔστι γάρ, ὡς οἶσθα, ἀπλοϊκὸς ὁ Φίληβος καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους ἐπεικὴς καὶ μέτριος τὸν τρόπον, ὦδαῖς μᾶλλον καὶ γέλωτι ἢ ταῖς εἰς ἡμᾶς ὑβρεσι θελγόμενος.

15 [III 51].

5 *Λαιμοκύκλωψ Κρεολώβη.*

Ἴδου μετὰ τὸν Εὐρώταν καὶ τὸ Λερναῖον ὕδωρ καὶ τὰ Πειρήνης νάματα ἔρωτι τῆς Καλλιρρόης ἐκ Κορίνθου πάλιν Ἀθήναζε κατεπείγομαι. οὐ γάρ με τῶν τρυφημάτων τῶν ἐν τούτοις οὐδὲν ἤρεσεν, ἀλλ' 10 ἔτοιμος ἐντεῦθεν ἀποσοβεῖν καὶ σπεύδειν ὡς ὑμᾶς. ἀχάριστοι γὰρ ὤφθησαν οὗτοι καὶ ἥκιστα συμποτικοί, 2 καὶ πλείους παρ' αὐτοῖς αἱ παροιναὶ τῶν ἀπολαύσεων. ὡς ἄμεινον ἐμοὶ ὀλύνθους ἢ παλάθας ἐπιμασᾶσθαι τῶν Ἀττικῶν, ἢ τοῦ παρὰ τούτοις χρυσίου ἀποδρέπε- 15 σθαι. οἷα γὰρ καινουργεῖν ἐπιχειροῦσιν ἀναγκάζοντες 3 ἀσκωλιάζοντας πίνειν, διάπυρόν τε τὸν οἶνον καὶ θερ-

μὸν ἄνευ τοῦ πρὸς ὕδωρ κράματος καταχέοντες, εἶτα
 [ὄστέα] κῶλά τε καὶ ἀστραγάλους καθάπερ τοῖς κυσὶ
 παραρριπτοῦντες καὶ νάρθηκας ἐπιροηγνύντες, καὶ
 σκύτεσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἱμᾶσιν ἀντὶ παιδιᾶς πλήττοντες.
 4 ἐμοὶ γένοιτο, πρόμαχε Ἀθηνᾶ καὶ πολιοῦχε τοῦ ἄστεος, 5
 Ἀθήνησι καὶ ζῆσαι καὶ τὸν βίον ἀπολιπεῖν. ἄμεινον
 γὰρ πρὸ τῆς Διομηΐδος πύλης ἢ πρὸ τῶν Ἰππάδων
 ἐκτάδην κεῖσθαι νεκρὸν τύμβου <οὐ> περιχυθέντος, ἢ
 τῆς Πελοποννησίων εὐδαιμονίας ἀν<τ>έχεσθαι.

16 [III 52].

Ἀκρατολύμας Χωνοκράτει.

10

Οὐ μοι μέλει· ποιούντων ὅσα καὶ βούλονται <οἱ>
 ῥιψοκίνδυνοι Γρόνθων καὶ Σαρδανάπαλλος· ἐμὲ γὰρ
 κοινωνῆσαι τῆς ἀτόπου πράξεως ἀδύνατον, οὐδ' εἰ
 μάντευμά μοι ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἐπιτρέποι τὸ

δραμα. [ὥς ἐστὶν ἐργάζεσθαι χρηστόν· φύεται γὰρ σπανίως καὶ ἐν παισὶ τὸ χρηστὸν καὶ πιστὸν ἦθος καὶ ὑγιές· πάντως οὖν ἀφεκτέον.] ὑποπειρῶσι γὰρ τὴν 2
παλλακὴν τοῦ τῆς οἰκίας δεσπότου, καὶ ἤδη αὐτοῖς ἢ
5 πρᾶξις εἰς τὴν ἀκμὴν προκεχώρηκε. καὶ οὐκ ἀρκοῦνται
τῇ τῶν ἀφροδισίων ἀθέσμῳ πλησμονῇ, ἀλλὰ γὰρ <καὶ>
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας σκεύη καθ' ἐν ἐκλαμβάνουσι. καὶ 3
ἴσως μὲν ἄχρι τινὸς λήσεται τοῦτογον πραττόμενον,
πάντως δέ ποτε ἢ λάλος γέλτων ἢ ψιθυρὸς οἰκέτης
10 ἀγορεύσει τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦμφανές, καὶ ἀνάγκη μετὰ
πῦρ καὶ σίδηρον καὶ τὰς ἄλλας βασάνους τέλος αὐτοῖς
γενέσθαι τῆς ἡδονῆς τὸ κώνειον ἢ τὸ βάραθρον. ἀφει-
δῶς γὰρ χρώμενοι τῷ τολμήματι ἰσόρροπον τῇ πράξει
τὴν τιμωρίαν ἐκτίσουσιν.

17 [III 53].

15 Λοπαδίων Εὐκνίσσῳ.

Χθὲς Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ ἀσχολουμένου εἰσέ-
φρησα εἰς τοῦπτάνιον· ἔπειτα εὐρῶν λοπάδα εὖ μάλα

κεκαρυκευμένην καὶ ἀλεκτρούονα ὀπτὸν καὶ χύτραν μεμ-
 βράδας ἔχουσαν καὶ ἀφύας Μεγαρικὰς ἐξήρπασα, καὶ
 ἀποπηδήσας, ποῖ καταχθείην ἐζήτουν καὶ εὐκαίρως ἐμ-
 2 φάγοιμι μόνος. ἀπορία δὲ τόπου δραμῶν ἐπὶ τὴν
 Ποικίλην — καὶ γὰρ οὐκ ἠνώχλει ταύτην οὐδὲ εἰς 5
 τῶν ἀδολέσχων τουτωνὶ φιλοσόφων — κείθι τῶν πόνων
 3 ἀπέλαυον. ἀνανεύσας δὲ τῆς λοπάδος ὄρω προσιόντας
 τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας τινὰς νεανίσκων, καὶ δείσας τὰ
 μὲν βρώματα ὀπισθεν ἀπεθέμην, αὐτὸς δὲ εἰς τοῦδαφος
 ἐκείμην κρύπτων τὰ κλέμματα εὐχόμενός τε τοῖς Ἄπο- 10
 τροπαίοις τὸ νέφος παρελθεῖν, χόνδρους ὑποσχόμενος
 λιβανωτοῦ ἱκανούς, οὓς οἴκοι ἀναλεξάμενος τῶν ἱερῶν
 4 ἔχω εὖ μάλα εὐρωτιῶντας. καὶ οὐκ ἠστόχησα· οἱ θεοὶ
 γὰρ αὐτοὺς ἄλλην ὁδὸν ἔτρεψαν. καὶ γὰρ σπουδῆ κατα-
 βροχθείσας πάνθ' ὅσα ἐνέκειτο τοῖς σκεύεσι, φίλω παν- 15
 δοκεῖ τὴν χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον, τὰ λείψανα τῶν
 κλεμμάτων, χάρισμα δοὺς ἔχειν ἀπεχώρησα, ἐπιεικῆς
 τις καὶ δεξιὸς ἐκ τῶν δωρημάτων ἀναφανείς.

18 [III 54].

Χυτρολείκτης Πατελλοχάροντι.

Τί δακρύω, ἴσως ἐρήση με, ἢ πόθεν κατέαγα τὸ
 κρανίον, ἢ πῶς τὸ ἀνθηρὸν τοῦτο εἰς μέρη κατερωγὸς
 ἱμάτιον φορῶ; ἐνίκησα κυβεύων, ὡς μήποτ' ὄφελον.
 5 τί γὰρ ἔδει με ἀσθενέστερον ὄντα ῥωμαλέοις συνεξε-
 τάζεσθαι νεανίαις; ἐπεὶ γὰρ εἰς ἑμαυτὸν ὄλας τὰς ἐκ- 2
 θέσεις συνελεξάμην, ἀπορία δὲ ἦν αὐτοῖς παντελῆς
 ἀργυρίου, ἐπ' ἐμὲ πάντες ὤρμησαν. καὶ οἱ μὲν πύξ
 ἔπαιον, ἄλλοι δὲ λίθοις ἐχρῶντο, οἱ δὲ διέσχίζον τὸ
 10 ἱμάτιον. ἐγὼ δ' ἀπρίξ τῶν κερμάτων εἰλόμην, ἀπο- 3
 θανεῖν πρότερον ἢ προέσθαι τι ἐκείνοις τῶν μοι
 πεπορισμένων αἰρούμενος· καὶ δὴ μέχρι γέ τινος ἀντ-
 ἔστην γεννικῶς καὶ τὰς φορὰς τῶν πληγῶν ὑπομένων
 καὶ τὰς ἐκτροφὰς τῶν δακτύλων ἀνεχόμενος, καὶ ἤμην
 15 οἷά τις Σπαρτιάτης ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας
 τυπτόμενος. ἀλλ' οὐκ ἦν Λακεδαίμων ἐν ἧ ταῦτα 4
 ὑπέμενον, ἀλλ' Ἀθῆναι καὶ τῶν Ἀθήνησι κυβευτῶν οἱ

ἔξωλέστατοι. τέλος δ' οὖν λιποθυμήσας ἀφῆκα τοῖς ἑναγέσι λαμβάνειν. οἱ δὲ καὶ τὸ προκόλπιον διηρέυνησαν, καὶ τὰ ἐν τούτῳ ἐγκείμενα φέροντες ὄχοντο, τοῦτ' ἐμοῦ λῶον ἡγησαμένου τὸ ζῆν δίχα χρημάτων ἢ μετὰ χρημάτων τεθνάναι.

5

19 [III 55].

Αὐτόκλητος Ἐτοιμαρίστῳ.

Ὀλίγα ἢ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἰδιωτῶν οἱ σεμνοὶ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐξυμνοῦντες· τούτους λέγω τοὺς ἐργολαβοῦντας τὰ μειράκια. οἷον γὰρ οἷον ἔλαθ' ἐσε συμπόσιον Σκαμ(β)ωνίδου γενέσια τῆς θυγα- 10
 2 τρὸς ἑορτάζοντος. καλέσας γὰρ ἑναγχος οὐκ ὀλίγους τῶν προὔχειν δοκούντων Ἀθήνησι πλούτῳ καὶ γένει, ὥθη δεῖν καὶ τοῖς φιλοσοφοῦσι κοσμησαί τὴν εὐωχίαν. παρῆν οὖν ἐν πρώτοις Ἐτεοκλῆς ὁ στωικὸς οὗτος, ὁ πρεσβύτης, ὁ κουρ[ε]ϊῶν τὸ γένειον, ὁ ῥυπαρός, ὁ τὴν 15
 κεφαλὴν ἀνχμηρός, ὁ ῥυσ[σ]ότερον τῶν βαλαντίων ἔχων
 3 τὸ πρόσωπον. παρῆν δὲ καὶ Θεμισταγόρας ὁ ἐκ τοῦ

περιπάτου, ἀνήρ οὐκ ἄχαρις ὀφθῆναι, οὐλή τῆ γένυϊ
 λαμπρυνόμενος. ἦν δὲ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης,
 οὐκ ἀτημέλητος τοὺς κικίννους καὶ ἐπὶ βαθεῖ τῷ πώ-
 γωνι σεμνυνόμενος, ὃ τε ἀοίδιμος — τοῦτο γὰρ πρὸς 4
 5 ἀπάντων ἐκέκλητο — Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγορικός, ὄχρον
 ἐπὶ τοῦ προσώπου πολὺν ἐπιβεβλημένος, πλοκάμους
 ἀπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς ἄχρι στέρνων αὐτῶν ἀπαιωρῶν,
 ὄξυ καὶ ἐπίμηκες τὸ γένειον καθεικῶς, τὴν ῥίνα ἐπι-
 καμπῆς, τὸ στόμα ἐπιχειλῆς, αὐτῷ τῷ πεπιέσθαι καὶ
 10 λίαν μεμυκέναι τὴν ἐχεμυθίαν ὑποσημαίνων. ἑξαίφνης 5
 δὲ καὶ Παγκράτης ὁ κύων ῥύμη τοὺς πολλοὺς παρω-
 σάμενος εἰσήρρησε, στελέχῳ πρινίνῳ ἐπερειδόμενος, ἦν
 γὰρ ἀντὶ τοῦ πυκνώματος τῶν ὄζων χαλκοῖς τισιν
 ἥλοις ἐμπεπαρμένην ἔχων βακτηρίαν, καὶ τὴν πήραν
 15 διάκενον καὶ πρὸς τὰ λείψανα ἐντόνως ἠρτημένην.
 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν 6
 τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἐστιάσεως ἀκολουθίαν,

οἱ φιλόσοφοι δέ, προϊόντος τοῦ συμποσίου καὶ τῆς
 φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ἄλλος ἄλλην τε-
 7 ρατεῖαν ἐπεδειξαντο. Ἐτεοκλῆς μὲν γὰρ ὁ στωϊκὸς ὑπὸ
 γήρωσ καὶ πλησμονῆς ἐκτάδην κείμενος ἔ<ρ>ρεγγεν·
 ὁ Πυθαγόρειος δὲ τὴν σιωπὴν λύσας τῶν χρυσῶν ἐπῶν 5
 τινὰ κατὰ μουσικὴν ἀρμονίαν ἑτερέτιζεν. ὁ βέλτιστος
 δὲ Θεμισταγόρας, ἅτε τὴν εὐδαιμονίαν κατὰ τὸν τοῦ
 περιπάτου λόγον οὐ ψυχῇ καὶ σώματι μόνον ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἐκτὸς ὀριζόμενος, ἀπήτει πλείονα πέμματα καὶ
 8 ποικιλίαν τῶν ὄψων δαψιλῆ. Ζηνοκράτης δὲ ὁ Ἐπι- 10
 κούρειος τὴν ψάλτριαν ὡς αὐτὸν ἐνηγκαλίζετο τακερὸν
 καὶ ὑγρὸν προσβλέπων ὑπομεμυκῶσι τοῖς ὄμμασι, λέγων
 τοῦτο εἶναι τὸ τῆς σαρκὸς ἀόχλητον καὶ τὴν καταπύκ-
 9 νωσιν τοῦ ἠδομένου. ὁ κύων δὲ πρῶτα μὲν οὔρει
 κατὰ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύρμα χαλάσας καὶ 15
 καθεῖς τὸ τριβῶνιον, ἔπειτα καὶ Δωρίδα τὴν μουσουρ-
 γὸν οἶος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων [ὀρώντων] ἐνεργεῖν,
 φάσκων ἀρχὴν γενέσεως εἶναι τὴν φύσιν· ὥστε ἡμῶν

τῶν παρασίτων οὐδεὶς ἔτι λόγος· τὸ γὰρ θέαμα καὶ 10
 τὴν θυμηδίαν παρεῖχεν οὐδεὶς τῶν εἰς τοῦτο κεκλη-
 [ρω]μένων, καίτοι γε καὶ Φοιβάδης ὁ κιθαρωδὸς καὶ
 μῖμοι γελοίων οἱ περὶ Σαννυρίωνα καὶ Φιλιστί[α]δην
 5 οὐκ ἀπελείποντο. ἀλλὰ πάντα φροῦδα καὶ οὐκ ἀξιό-
 χρεα, εὐδοκίμει δὲ μόνος ὁ τῶν σοφιστῶν λῆρος.

20 [III 56].

Θαμβοφάγος Κυπελ<λ>ιστῆ.

Ἐπαίρεις σαντὸν οὐδὲν δέον καὶ τύφου πλήρης εἶ
 καὶ βαδίξεις ἴσα [μὴ δεῖ], τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου,
 10 Πυθοκλεῖ, καὶ ἀρίστων ἀποφέρει μερίδας, τὰς σπυρίδας 2
 καθ' ἡμέραν ἐξογκῶν σὺ μεγέθει λειψάνων. οὐκοῦν
 καθάπερ πρόην Ἀρητάδης ὁ γραμματικὸς ἐποίει, Ὀμήρου
 ὡς ἔφασκεν ἐπιλέγων στιχίδιον εὐμηχάνως αὐτῷ πρὸς

τὰς ἀρπαγὰς τῶν βρωμάτων ἠρμοσμένον 'καὶ φαγέμεν
πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι'. πέπανσο, κατὰ-
βαλε τὴν ἀλαξονείαν, τρισάθλιε, ἢ ἀνάγκη σε [τῆς οἰ-
κίας] γυμνὸν θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου [ἐκβληθέντα]
ἐκπεσεῖν.

5

21 [III 57].

Οἰνόλαλος Ποτηρ(ι)οφλυάρω.

Οὐκ εἰς δέον οἰνωμένος ἐσκωψάμην τὸν τροφέα
τοῦ νεανίσκου Ζώπυρον. ἐξ ἐκείνου γὰρ ἴσως διαβολῇ
τυπεῖς τὰ ὦτα περὶ τὰς δόσεις κατέστη μικροπρεπέστε-
ρος καὶ φειδωλῶ τῷ μέτρῳ κέχρηται. εἰωθῶς γὰρ ἐν 10
ταῖς ἑορταστικαῖς τῶν ἡμερῶν ἢ χιτώνιον ἢ τριβώνιον
ἢ ἐφεστρίδα πέμπειν, ἔναγχος Κρονίων ἐνστάντων
[ὑποδήματα] Ἰφικρατίδας μοι νεουργεῖς ἔπεμψε τῷ
2 Δρόμωνι δούς κομίζειν. ὁ δὲ ἐπὶ ταύταις ἐβρενθύετο
καὶ μισθοὺς τῆς διακονίας ἀπήτει, ἐγὼ δὲ δάκνομαι 15
καὶ τὴν προπετῆ γλῶτταν διαμασ[σ]ῶμαι καὶ ὀψὲ τῆς

ἁμαρτίας αἰσθάνομαι. ὅταν γὰρ τὸ ῥεῦμα τῶν λόγων
μὴ καθηγουμένης <τῆς> διανοίας φέρεται, ἀνάγκη τὴν
γλῶτταν τηνικαῦτα προσκρούειν καὶ σφάλλεσθαι.

22 [III 58].

Ἄλοκύμινος Φιλογαρελα[σ]ίω.

5 Οὐδὲν προτιμῶ σου, κὰν ἀπειλῆς ψιθυριεῖν κατ'
ἐμοῦ· [καὶ] καττύεις διαβολὰς ἀνηνύτους. ἀπλοϊκὸς
γὰρ καὶ γενναῖος ὁ Μαλιεὺς οὗτος στρατιώτης ὁ βόσκων
ἡμᾶς τὰ νῦν δὴ ταῦτα, καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ ζηλο-
τυπεῖν τὰς ἐταίρας, ὡς πρόην λόγου ῥυέντος αὐτῶ
10 ἐπὶ τοῦ συμποσίου, πολλὴν κατέχευε βλασφημίαν τῶν
τὰ τοιαῦτα ὑπομενόντων. ἔλεγε γὰρ γαμεταῖς ἐπι- 2
κλήροις οἰκουρίαν πρέπειν καὶ τὸν σεμνὸν βίον, τὰς
ἐταίρας δὲ δεῖν εἶναι πάντων ἀναφανδὸν καὶ πᾶσιν
ἐκκείσθαι τοῖς βουλομένοις· ὄνπερ οὖν τρόπον τοῖς
15 λουτροῖς καὶ τοῖς σκεύεσι κοινοῖς κεχρήμεθα, κὰν ἐνὸς
εἶναι δοκῆ, οὕτως καὶ ταῖς εἰς τοῦτον ἀπογραψαμέναις

3 τὸν βίον. εἰδὼς οὖν τηνάλλως τὴν διαβολὴν σου χω-
 ρήσουσαν, τρέμε ἐνδακῶν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν Σίγηλον
 ἦρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβῃς· οὐ γάρ ἐστι
 τῶν Ἀττικῶν τούτων εἷς τῶν χάνων μειρακίων, ἀλλ'
 ἀνὴρ ὀπλομάχος καὶ ἀρήιος, παρ' ᾧ κολακείας καὶ δια- 5
 βολῆς τρόπος ἔρρει. ἀνάγκη δὲ τὸν διαβολὰς μὴ προσ-
 ιέμενον τοῖς διαβάλλουσιν ἀπεχθάνεσθαι.

23 [III 59].

Λιμέντερος Ἀμασήτῳ.

Παρ' ἓνα τινὰ τῶν τὰ πινάκια παρὰ τὸ Ἰακχεῖον
 προτιθέντων καὶ τοὺς ὄνειρους ὑποκρίνεσθαι ὑπισχνου- 10
 μένων βούλομαι ἐλθὼν τὰς δύο ταύτας δραχμάς, ἃς
 οἶσθά με ἐν χερσὶν ἔχοντα, καταβαλὼν τὴν φανείσαν
 2 ὄψιν μοι κατὰ τοὺς ὕπνους διηγῆσασθαι. οὐ χεῖρον
 δὲ καὶ πρὸς σὲ ὡς φίλον ἀναθέσθαι τὸ καινὸν τοῦτο
 καὶ πέρα πάσης πίστεως φάσμα. ἐδόκουν γὰρ [κατ' ὄναρ] 15
 εὐπρεπῆς εἶναι νεανίσκος καὶ οὐχ ὁ τυχών, ἀλλ' ἐκεῖνος
 [εἶναι] ὁ Ἰλιεὺς ὁ περιψυκτος καὶ περικαλλής, ὁ τοῦ

Τρωὸς παῖς Γανυμήδης, καὶ καλαύροπα ἔχειν καὶ σύ-
 ριγγα, καὶ τιάρα Φρυγίῳ σκέπειν τὴν κεφαλὴν ποιμαίνειν
 τε καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἰδην. ἐξαίφνης δὲ ἐπιπτάντα μοι 3
 γαμφώνυχα καὶ μέγαν ἀετόν, γοργὸν τὸ βλέμμα καὶ
 5 ἀγκυλοχείλην τὸ στόμα, κουφίσαντά με τοῖς ὄνυξιν ἀφ'
 οὔπερ ἐκαθήμην πέτρου μετεωρίζειν εἰς τὸν ἀέρα καὶ
 πελάζειν τοῖς οὐρανίοις τόποις ἐπειγόμενον· εἶτα μέλ- 4
 λοντα ψάθειν τῶν πυλῶν αἴς αἱ Ὠραι ἐφεστᾶσι, κεραυνῶ
 βληθέντα πεσεῖν, καὶ τὸ ὄρνεον οὐκέτι εἶναι τὸν δι-
 10 πετῆ καὶ μέγαν ἀετόν, γῦπα δὲ πικρὸν ὀδωδότα, ἐμὲ
 δὲ τοῦτον ὅς εἰμι λιμέντερον, γυμνὸν πάσης ἐσθῆτος,
 οἷα πρὸς λουτρὸν ἢ παλαιστραν ἠντρεπισμένον. ἕκτα- 5
 ραχθεῖς οὖν ὡς εἰκὸς ἐπὶ τοσοῦτῳ πτώματι διηγ[ει]-
 ρόμην, καὶ πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὕψεως ἀγωνιῶ καὶ
 15 δέομαι οἷ φέρει τὸ ὄναρ μαθεῖν παρὰ τῶν τὰ τοιαῦτα
 ἀκριβοῦντων, εἰ μέλλει τις ἀπλανῶς εἰδέναι καὶ εἰδῶς
 ἀληθίζεσθαι.

24 [III 60].

Χασκοβούκης Ὑπνοτραπέζῳ.

Οὐκέτι εἰσῆλθον εἰς τὴν Κόρινθον· ἔγνω γὰρ ἐν
 βραχεῖ τὴν βδελυρίαν τῶν ἐκεῖσε πλουσίων καὶ τὴν
 τῶν πενήτων ἀθλιότητα. ὥς γὰρ ἐλούσαντο οἱ πολλοὶ
 καὶ μεσοῦσα ἦν ἡμέρα, στωμύλους ἐθεασάμην καὶ εὐ- 5
 φνεῖς νεανίσκους, οὐ περὶ τὰς οἰκίας ἀλλὰ περὶ τὸ
 Κράνειον εἰλουμένους καὶ οὐ μάλιστα ταῖς ἀρτοπώλισι
 2 καὶ ὀπωροκαπήλοις ἔθος ἀναστρέφεσθαι. ἐνταυθὶ γὰρ
 εἰς τοῦδαφος ἐπικύπτοντες ὁ μὲν φλοιοὺς θέρων
 ἀνηρεῖτο, ὁ δὲ τὰ ἔλυτρα τῶν καρύων ἐπολυπραγμόνει 10
 μὴ πού τι τῶν ἐδωδίων <ἐν>απομεῖναν διέλαθεν, ὁ
 δὲ τῶν ῥοιῶν τὰ περικάρπια, ἃ σίδια ἡμῖν τοῖς Ἀττι-
 κοῖς προσαγορεύειν ἔθος, ἀπέγλυψε τοῖς ὄνυξιν εἴ πού
 τι τῶν κόκκων ἔτι δράξασθαι δυνηθεῖη, οἱ δὲ καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἄρτων ἀποπίπτοντα πρὸς πολλῶν ἤδη πεπατη- 15
 3 μένα ἀναλέγοντες ἔκαπτον. τοιαῦτα τὰ τῆς Πελοπον-
 νήσου προπύλαια καὶ ἡ δυοῖν θαλάσσαι ἐν μέσῳ
 κειμένη πόλις, χαρίεσσα μὲν ἰδεῖν καὶ ἀμφιλαφῶς ἔχουσα

τρυφημάτων, τοὺς οἰκήτορας δὲ ἀχαρίστους καὶ ἀνεπ-
 αφροδίτους κεκτημένη· καίτοι γέ φασι τὴν Ἀφροδίτην
 ἐκ Κυθήρων ἀνασχοῦσαν τὴν Ἀκροκόρινθον ἀσπάσα-
 σθαι· εἰ μὴ ἄρα τοῖς μὲν γυναίοις Ἀφροδίτη πολιοῦχος
 5 τοῖς δὲ ἀνδράσιν ὁ Λιμὸς καθίδρυσται.

25 [III 61].

Σκορδοσφράντης Μεριδᾶ.

Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην πράγματα ῥύμ<μ>ατι καὶ
 νίτρον Χαλαστραίῳ χθιζινοῦ ζωμοῦ τοῦμοι περιχυθέντος
 τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων. καὶ οὐχ οὔτω με ἔδακ-
 10 νεν ἢ ὕβρις ὅσον τὸ διάφορον τοῦ ὑβρίζοντος. ἐγὼ μὲν 2
 γὰρ Ἀνθεμίωνος υἱὸς τοῦ πλουσιωτάτου τῶν Ἀθήνησι
 καὶ Ἀξιοθέας τῆς κατὰ γένος ἐκ Μεγακλέους ὠρμη-
 μένης, ὁ δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐργαζόμενος πατρὸς μὲν ἀσήμου
 μητρὸς δὲ βαρβάρου, Σκυθίδος οἶμαι ἢ Κολχίδος ἐν
 15 νεομηνίᾳ ἐωνημένης· οὔτω γάρ μοι τῶν γνωρίμων
 τινὲς διηγῆσαντο. ἀλλ' ἐγὼ μὲν <ἐν> ταπεινῷ τῷ 3
 σχήματι, τὴν πατρῶαν ἀποβαλὼν οὐσίαν, ἀγαπῶ τὴν

ἀναγκαίαν ἐκπορίζων τῇ γαστρὶ τροφήν. Δωσιάδης δ',
 ὧ θεοί, τὴν Πνύκα καταλαμβάνει δημηγορῶν κὰν τοῖς
 ἐν Ἑλικίᾳ καταριθμεῖται δικάζουσι καὶ τὰς ἡνίας ἔχει
 τοῦ δήμου, παρ' ᾧ Μιλτιάδης ἐδέδετο ὁ τὸ ἐν Μαρα-
 θῶνι τρόπαιον ἐγείρας, καὶ Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐξω- 5
 στρακίζετο. λυπεῖ δέ με οὐχ ἥκιστα πρὸς τοῖς ἄλλοις
 4 καὶ ἡ τῆς προσηγορίας ἀποβολή. οἱ μὲν γὰρ πατέρες
 Πολύβιον με ἔθεντο καλεῖσθαι, ἡ τύχη δὲ ἀμείψασα
 τοῦνομα Σκορδοσφράντην πρὸς τῶν ὁμοτέχνων ἠνάγ-
 κασε προσαγορεύεσθαι. 10

26 [III 62].

Χιθρολέπισος Καπυροσφράντη.

Ἐπίστασο τὴν αἰτίαν, ἐφ' ἣ με διεσίλλαινον αἰ
 γυναῖκες, τελευταῖον δὲ ἡ γραῦς ἡ δούλη ἐλοιδορήσατό
 μοι εἰποῦσα 'ἄλλ' ἐκκορηθείης ὅτι ἄκαιρος εἶ καὶ λάλος'.
 μυστήριον ἐν αὐταῖς [σ]τρέφεται <τῶν> ταῖν θεαῖν ταῖν 15
 Ἐλευσινίαιν ἀσφαλέστερον, καὶ βούλονται ἡμᾶς ἀγνοεῖν

τοὺς εἰδότας· ἢ καὶ οἴονται ἀκηκοότας οὐπω πεπεισθαι.
 ἐγὼ δὲ οἶδα τὸ δράμα καὶ ὅσον οὐκ εἰς μακρὰν κατερῶ 2
 τῷ δεσπότῃ· οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν
 κυνῶν, αἰ τῶν τρεφόντων προ[σ]ῦλακτοῦσι καὶ κήδον-
 5 ται· μοιχὸς πολιορκεῖ τὴν οἰκίαν, ὁ Ἡλεῖος νεανίσκος,
 [ὁ] εἷς τῶν Ὀλυμπίασι βασκάνων. καὶ πρὸς τοῦτον
 γραμματίδια ὁσημέραι φοιτᾷ δίθυρα παρὰ τῆς γαμετῆς
 τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλα
 ἀποδεδηγμένα· αἱ δὲ ἀλάστορες αὐταὶ θεραπεινίδες 3
 10 συν[σ]ασι καὶ ἡ ἐπιτύμβιος γραῦς, ἦν Ἐμπούσαν ἅπαν-
 τες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν ἐκ τοῦ πάντα
 ποιεῖν καὶ βιάζεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι·
 βούλομαι γὰρ ἑμαυτὸν οὐ παράσιτον ἀλλὰ φίλον ἐπιδει-
 ξαι, καὶ ἄλλως διψῶ τῆς κατ' αὐτῶν τιμωρίας. οἶδα 4
 15 γὰρ οἶδ'· εἰ ταῦτα εἰς φανερόν ἀχθείη, αἱ μὲν θερα-
 παινίδες δεδήσονται, ὁ μοιχὸς δὲ ἀπολεῖται ῥαφάνοις
 τὴν ἔδραν βεβυσμένος, ἡ μισρὰ δὲ γυνὴ τίσει τὴν
 ἀξίαν τῆς ἀκολασίας δίκην, εἰ μὴ Πολυάγρου τοῦ κυρ-
 τοῦ μαλακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος
 20 γὰρ λύτρα παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττό-
 μενος ἀθώους τῆς τιμωρίας ἠφίει.

27 [III 63].

Φιλομάγειρος Πινακοσπογγίσω.

Οἷα βουλευόνται καὶ διανοοῦνται αἱ θεοῖς ἐχθραὶ
 λαιστρυνόνες αὐταὶ τῇ κεκτημένῃ συμπράττουσ(α)ι· καὶ
 οἶδε τούτων οὐδὲν ὁ Φαιδρίας. μηνὶ πέμπτῳ μετὰ
 τοὺς γάμους τέτοκεν αὐτῷ τὸ γύναιον παιδίον ἄρρεν· 5
 τοῦτο μετὰ τῶν σπαργάνων δέραϊά τινα καὶ γνωρίσματα
 περιθεῖσαι ἔδοσαν Ἀσφαλίῳ τῷ συργάστρῳ κομίζειν
 ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας τῆς Πάρνηθος. ἡμᾶς δὲ τέως μὲν
 ἀνάγκη κρύπτειν τὸ κακὸν καὶ πρὸς τὸ παρὸν σιγᾶν.
 2 [ἢ σιγῇ δὲ ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή.] ἐπειδὴν δέ τι 10
 κἂν βραχὺ λυπήσωσι, κόλακα καὶ παράσιτον ἐξονειδί-
 ζουσαι καὶ τὰς ἄλλας ἄς εἰώθασιν ὕβρεις ἐπιφέρουσαι,
 εἴσεται τὸ γεγονὸς ὁ Φαιδρίας.

28 [III 64].

Τουρδοσύναγος Ἐφαλλοκύθρη.

Ὁ μὲν Κρίτων ὑπ' ἀ(γ)νοίας καὶ ἀρχαιότητος τρό- 15
 που τὸν υἱὸν εἰς φιλοσόφου φοιτᾶν ἐπέτρεψε, τὸν

αὐστηρὸν πρεσβύτην καὶ ἀμειδῆ, τὸν ἐκ τῆς Ποικίλης,
 ἐξ ἀπάντων τῶν φιλοσόφων καθηγεῖσθαι τοῦ παιδὸς
 ἀξιότατον ἠγησάμενος, ὡς ἂν παρ' αὐτῷ λόγων τινὰς
 σκινδαλμοὺς ἐκμαθῶν ἐριστικὸς καὶ ἀγκύλος τὴν γλῶσ-
 5 σαν γένηται. ὁ δὲ παῖς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο 2
 τὸν διδάσκαλον· οὐ πρότερον γὰρ <τῶν> λόγων γενέ-
 σθαι μαθητῆς ἀλλὰ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀγωγῆς ἐσπούδασε.
 Θεασάμενος γὰρ τὸν διδάσκαλον τῇ ἡμέρᾳ μὲν σεμνὸν
 καὶ σκυθρωπὸν καὶ τοῖς νέοις ἐπιτιμῶντα, νύκτωρ δὲ
 10 περικαλύπτοντα τὴν κεφαλὴν τριβωνίῳ καὶ περὶ χα-
 μαιτυπεῖα εἰλούμενον, ἐξήλωσεν ἐν καλῷ. καὶ πέμπτην 3
 ταύτην ἡμέραν εἰς ἔρωτα Ἀκαλανθίδος τῆς ἐκ Κερα-
 μεικοῦ κατολισθησῆσας φλέγεται· αὕτη δὲ ἐπιεικῶς ἔχει
 πρὸς ἐμὲ καὶ ἔρᾶν ὁμολογεῖ, τῷ μειρακίῳ δὲ ἔτι ἀντι-
 15 τείνεται ἠσθημένη τῷ πόθῳ τυφόμενον, καὶ οὐ πρότερόν
 φησιν ἐπιδώσειν ἑαυτὴν πρὶν ἂν ἐγὼ τοῦτο ἐπιτρέψω·
 ἐμὲ γὰρ κύριον τοῦ τὰ τοιαῦτα προστάττειν ἐποιήσατο.
 πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δοίης, Ἀφροδίτη πάνδημε, τῇ φιλτάτῃ 4
 γυναικί· ἑταίρου γάρ, οὐχ ἑταίρας ἔργον διεπράξατο.
 20 ἐξ ἐκείνου γὰρ θεραπεύομαι λιπαρῶς ἄλλοτε ἄλλαις

δωροφορίαις. καὶ εἴ μοι ρεύσειε τοῦ χρόνου προϊόντος
 δαψιλέστερος, οὐδὲν κωλύσει με τούτου γαμοῦντος
 ἐπίκληρον γυναῖκα ἐν γαμετῆς σχήματι τὴν Ἀκαλανθίδα
 λυσάμενον ἀναλαβεῖν. ἢ γὰρ τοῦ ζῆν αἰτία κοινωνὸς
 τοῦ ζῆν δικαίως ἂν κατασταλή. 5

29 [III 65].

Πηξάγκωνος Ῥιγομάχῳ.

Μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἢ ἐξ Ἰστρίας ναῦς, ἢ ἐπὶ τοῦ
 χώματος ὀρμουῖσα, ταῖς Ἀθήναις ἦκε φέρουσα τὸν
 θαυμαστὸν τοῦτον ἔμπορον, ὃς τοὺς πλουσίους τῶν
 Ἀθήνησι καὶ μεγαλοδώρους κίμβικας καὶ μικροπρεπεῖς 10
 ἀπέφηνεν· οὕτως κεχυμένως πρὸς τὰς δόσεις κέχρηται τῷ
 2 βαλαντίῳ. οὐ γὰρ ἓνα παράσιτον ἐξ ἄστεος ἀλλὰ πάντας
 ἡμᾶς μεταπέμψας, καὶ οὐχ ἡμᾶς μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν
 ἑταιρῶν τὰς πολυτελεστέρας καὶ <τῶν> μουσουργῶν τὰς
 καλλιστενουσᾶς καὶ τοὺς ἀπὸ σκηνηῆς ἀπαξαπλῶς εἰπεῖν 15
 ἅπαντας, οὐ τὴν πατρίαν οὐσίαν τὰ δὲ ἐκ δικαίων

αὐτῷ ποριζόμενα σπαθᾶ. καὶ ψαλλόμενος καὶ κατα-
 λούμενος ἤδεται, καὶ τὴν διατριβὴν ποιεῖται χαρίτων
 καὶ ἀφροδίτης γέμουσαν καὶ ὑβρίζει οὐδέν· ἔστι δὲ 3
 καὶ ὀφθῆναι κεχαρισμένωτατος καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 5 τὰς Ὁρας ἐνορχουμένας ἔχει, καὶ τὴν Πειθῶ τῷ στόματι
 ἐπικαθῆσθαι εἴποις ἄν· προσπαῖσαι τε γλαφυρὸς καὶ
 λαλῆσαι στωμύλος 'οὔνεκα οἱ γλυκὴ Μοῦσα κατὰ στό-
 ματος χέε νέκταρ'. εἰπεῖν γὰρ οὐ χειρόν κατὰ τοὺς
 παιδεία σχολάζοντας <τὸν> ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμώμενον, ἐν
 10 αἷς οὐδὲ εἷς τούτων ἄγευστος.

30 [III 66].

Γυμνοχαίρων Φαγοδαίτη.

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὔτος κου-
 ρεὺς ὁ πρὸς τῇ ὁδῷ; λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον καὶ λάλον,

τὸν <τὰ> ἐκ Βρεντησίου προτιθέμενον ἔσοπτρα, τὸν
 τοὺς χειροίθεις κόρακας τιθασ[σ]εύοντα, τὸν ταῖς μα-
 2 χαιρίσι κυμβαλισμὸν εὐρυθμον ἀνακρούοντα. ὡς γὰρ
 ἀφικόμην ξυρ[ι]εῖσθαι τὴν γενειάδα βουλόμενος, ἀσμέ-
 νως τε ἐδέξατο καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθίσας σιν- 5
 δόνα καινὴν περιθεις πράως εὖ μάλα κατέφερε μοι
 τῶν γνάθων τὸν ξυρὸν ἀποψιλῶν τὸ πύκνωμα τῶν
 3 τριχῶν. ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανουργος ἦν καὶ σκαιός·
 ἔλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ποιῶν καὶ οὐ κατὰ πάσης
 τῆς γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι ἀλλαχοῦ μὲν δα- 10
 4 σεῖαν ἀλλαχοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. καγὼ μὲν οὐκ
 εἰδὼς τὴν πανουργίαν ὠχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκλητος
 εἰς Πασίωνος. οἱ συμπόται δὲ ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῇ
 γέλῳτι, ἕως ἀγνοοῦντά με ἐφ' ὅτῳ γελῶεν εἰς τις εἰς
 μέσους παρελθὼν τῶν ὑπολειφθεισῶν τριχῶν ἐπιλαβό- 15
 5 μενος εἴλκυσεν. ἐκείνας μὲν οὖν περιπαθῶς κοπίδα
 λαβῶν ἀπερρίζωσα, ἔτοιμος δέ εἰμι ξύλον εὐμέγεθες
 ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλιτήριον·

ἀ γὰρ <οὐδ'> οἱ τρέφοντες παίζουσι, ταῦτα μὴ τρέφων ἐτόλμησεν.

31 [III 67].

Διψαναπαυσίλυπος Πλακουντομούωνι.

Νεβ<ρ>ίδα ἰδὼν κληροδοῦσαν, παρθένον καλλιπήχυν
 5 καὶ εὐδάκτυλον, ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἀπαστρέ-
 πτουσαν, εὐμήκη καὶ εὐχρουν, ἧς αἱ παρειαὶ μαρμαί-
 ρουσιν, οὕτως ἐξεκαύθην εἰς ἔρωτα ὥστε με ἐπιλαθό-
 μενον ὅς εἰμι προσδραμόντα ἐθέλειν κύσαι τὸ στόμα,
 ἔπειτα ἐπὶ συννοίας γενόμενον προσφύντα βούλεσθαι
 10 τὰ τοῖν ποδοῖν ἴχνη καταφιλεῖν. αἰαῖ τῆς ἀγερωχίας, 2
 νῦν ἐμὲ μὴ ἐπιθυμεῖν θέρμων ἢ κνάμων ἢ ἀθάρας,
 ἀλλ' οὕτως ὑπερμαζᾶν καὶ τῶν ἀνεφίκτων ἐρᾶν. κατα-
 λεύσατέ με πάντες εἰς ταῦτόν συνελθόντες πρὶν ἢ
 <ἐ>κρι<νη>θῆναι τοῖς πόθοις, καὶ γενέσθω μοι τύμβος
 15 ἐρωτικὸς ὁ τῶν λιθιδίων κολωνός.

32 [III 68].

Ἡδύδειπνος Ἀριστοκόρακι.

Θεοὶ μάκαρες, ἰλήκοιτε καὶ εὐμενεῖς εἴητε. οἶον
 ἀπέφυγον κίνδυνον, τῶν τρισκαταράτων ἐρανιστῶν
 λέβητά μοι ζέοντος ὕδατος ἐπιχέαι βουληθέντων. ἰδὼν

γὰρ πόρρωθεν εὐτρεπεῖς ἀπεπήδησα, οἱ δὲ ἀπροβου-
 λεύτως ἐξέχεαν, καὶ τὸ θερμὸν ἐπιρρυνὲν Βαθύλ(λ)ω
 2 τῷ οἰνοχοοῦντι παιδί ψιλὸν εἰργάσατο. τῆς κεφαλῆς
 γὰρ ἀπέσυρε τὸ δέρμα καὶ φλυκταίνας ἐπινωτίους
 ἐξήνθησεν. τίς ἄρα μοι δαιμόνων ἐπίκουρος ἐγένετο; 5
 μὴ ποτε οἱ σωτῆρες Ἄνακ[τ]ες, ὡς Σιμωνίδην τὸν
 Λεωπρέπουσ τοῦ Κρανωνίου συμποσίτου, καὶ μὲ τῶν τοῦ
 πυρὸς κρουνῶν ἐξήρπασαν.

33 [III 69].

Τρικλινοσᾶξ Κοσσοτραπέζω.

Ἐξηγόρευσα Μνησιλόχῳ τῷ Παιανιεῖ τὴν τῆς γαμε- 10
 τῆς ἀσέλγειαν· καὶ ὅς, δέον βασανίσαι δι' ἐρεύνης τὸ
 πρᾶγμα ποικίλης, ὄρκῳ τὸ πᾶν ὁ χρυσοῦς ἐπέτρεψεν.
 ἀγαγοῦσα οὖν αὐτὸν ἢ γυνὴ εἰς τὸ Καλλίχορον τὸ ἐν
 Ἐλευσίνι φρέαρ ἀπωμόσατο καὶ ἀπελύσατο τὴν αἰτίαν.
 2 καὶ ὁ μὲν ἀμογητὶ πέπεισται καὶ τὴν ὑποψίαν ἀπέβαλεν· 15
 ἐγὼ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὀστράκῳ
 Τενεδίῳ τοῖς βουλομένοις ἔτοιμός εἰμι παρέχειν.

34 [III 70].

Λιμοπύκτης Χαλσοκνυδοίμω.

Κορύδωνι τῷ γεωργῷ συνήθης ἐπιεικῶς ἦν, καὶ τὰ
 πολλὰ ἐξεχεῖτο ἐπ' ἐμοὶ τῷ γέλωτι, ἀστικῆς στωμυλίας
 καὶ ξένης . . . . ἢ κατὰ τοὺς χωρίτας ἐπαΐων. τοῦτ' οὖν
 5 ἰδὼν ἔρμαιον ᾤήθη, εἰ τῶν κατὰ ἄστν πραγμάτων
 ἀπαλλαγείς εἰς ἀγρὸν βαδιοίμην καὶ συνεσοίμην ἀνδρὶ
 φίλῳ, γεωργῷ ἀπράγμονι καὶ ἐργάτῃ, οὐκ ἐκ δικαστη-
 ρίων οὐδὲ ἐκ τοῦ σείειν κατὰ ἀγορὰν ἀδίκους ἐπινο-
 οῦντι πόρους, ἀλλὰ γῆθεν ἀναμένοντι τὴν ἐπικαρπίαν
 10 ἔχειν. καὶ δῆτα διανοηθεὶς ταῦθ' οὕτω δραῖν, ᾠκειωσά-
 μην τὸν Κορύδωνα. καὶ στείλας ἑμαυτὸν ἀγροικικῶς, 2
 νάκος ἐναψάμενος καὶ σμινύην λαβών, αὐτοσκαπανεὺς
 ἐδόκουν. ἕως μὲν οὖν ἐν παιδιᾷς μέρει ἔπραττον
 ταῦτα, ἀνεκτὸν ἦν καὶ μέγα ἀποκερδαίνειν ᾠόμην,
 15 ὕβρεων καὶ ῥαπισμάτων καὶ τῆς περὶ τὰ ἐδώδιμα τῶν
 πλουσίων ἀνοσιότητος ἀπηλλαγμένος. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς 3
 καθ' ἡμέραν συνηθείας ἐξ ἐπιταγῆς ἐπράττετο τοῦργον,
 καὶ ἔδει πάντως ἢ ἀροῦν ἢ φελλέα ἐκκαθαίρειν ἢ γύ-
 ρους περισκάπτειν καὶ τοῖς βόθροισι ἐμφυτεύειν, οὐκέτ'

ἀνασχετὸς ἢ διατριβή, ἀλλά μοι μετέμελε τῆς ἀλόγου
 4 πράξεως καὶ τὴν πόλιν ἐπόθουν. ἔλθων οὖν μετὰ
 μήκιστον χρόνον οὐκέθ' ὁμοίως δεκτὸς οὐδὲ χαρῆς
 ἐδόκουν, ἀλλὰ τις ὄρειος καὶ τραχὺς καὶ ἀπηγής, ὥστε
 αἱ μὲν οἰκίαι τῶν πλουσίων πᾶσαι μοι λοιπὸν ἀπε- 5
 5 κέκλειντο, ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐθυροκόπει. ἐγὼ
 δὲ αὔρος ὢν ὑπὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐνδείας λησταῖς
 τισι Μεγαρικοῖς, οἱ περὶ τὰς Σκειρωνίδας τοῖς ὁδοι-
 πόροις ἐνεδρεύουσιν, ἐκοινώνησα. ἔνθεν ὁ βίος μοι
 ἀργὸς ἐξ ἀδικίας πορίζεται. εἰ δὲ λήσω ταῦτα ποιῶν 10
 ἢ μή, ἄδηλον. δέδια δὲ τὴν μεταλλαγὴν τοῦ βίου.
 εἰώθασι γὰρ αἱ τοσαῦται μεταβολαὶ οὐκ εἰς τὸ ζῆν
 ἀλλ' εἰς ἀπώλειαν καταστρέφειν.

35 [III 71].

Φιλάπορος Ψιχομάχῳ.

Λεξιφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητῆς θεασάμενός 15
 με ὀργιζόμενον πρὸς τὰς ἐν <τοῖς> συμποσίοις παροινίας,
 λαβὼν καθ' ἑαυτὸν πρῶτα μὲν ἐνουθέτει μὴ τοιαῦτα
 ἐπιτηδεύειν ἐξ ὧν ὕβρις τὸ τέλος, ἔπειτα τοῦ φωνή-
 ματος ὡς ἔχοιμι διὰ βραχέων ἀποπειραθεὶς τῷ χορῷ

τῶν κωμικῶν συλλαμβάνει<ν> ἔφασκε, ἐκ τοῦδε τραφη-
 σόμενον καὶ ἐμέ. ἐκέλευεν οὖν ἐκμαθόντα ..... Διο- 2
 νυσίοις τοῖς ἐπιούσι τὸ τοῦ οἰκέτου σχῆμα ἀναλαβόντα
 τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ δράματος ὑποκρίνασθαι. ἐγὼ δὲ
 5 ὄψε τοῦ καιροῦ καὶ φύσιν καὶ ἐπιτήδευμα μεταβαλὼν
 δύσκολός τις καὶ δυσμαθῆς ἐφαινόμην. ἐπεὶ δ' οὐκ 3
 ἦν ἐτέρως πράττειν, τὸ δράμα ἐξέμαθον, καὶ μελέτην
 ἀσκήσει ῥώσας ἔτοιμός εἰμι τῷ χορῷ συντελεῖν. σὺ δὲ
 ἡμῖν μετὰ τῶν συνήθων ἐπίσειε τοὺς κρότους ἵνα, κἂν
 10 τι λάθωμεν ἀποσφαλέντες, μὴ λάβῃ χώραν τὰ ἀστικά
 μειράκια κλάζειν ἢ συρίττειν, ἀλλ' ὁ τῶν ἐπαίνων
 κρότος τὸν θροῦν τῶν σκωμμάτων παραλύσῃ.

36 [III 72].

Οἶνοχαίρων Ῥαφανοχορτάσῳ.

Οὐχ οὕτως οἱ τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαντες ἢ τὰ τῆς
 15 θεοῦ ἐν Ἐλευσίनि μυστήρια ἐξορρησάμενοι τὸν περὶ
 ψυχῆς ἀγῶνα ὑπέμειναν, ὡς ἐγὼ εἰς χεῖρας ἐμπεσὼν,
 ᾧ θεοί, τῆς μιαιρωτάτης Φανομάχης. ἐπεὶ γὰρ ἔγνω 2
 τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα προσκείμενον τῇ Ἰωνικῇ παιδίσκῃ
 τῇ τὰς σφαίρας ἀναρριπτούσῃ καὶ τὰς λαμπάδας περι-
 20 δινούσῃ, ὑπετόπησεν ἐμὲ πρόξενον εἶναι τῆς κοινωνίας,

καὶ διὰ τῶν οἰκειῶν ἀναρπάσασα παραχοῆμα μὲν ἐν
 κυσοδόχῃ δῆσασα κατέσχευεν, εἰς τὴν ὑστεραίαν δὲ παρὰ
 τὸν ἑαυτῆς ἤγαγε πατέρα, τὸν σκυθροπὸν Κλεαίνετον, ὃς
 τὰ νῦν δὴ ταῦτα πρωτεύει τοῦ συνεδρίου καὶ εἰς αὐτὸν
 3 ὁ Ἄρειος πάγος ἀποβλέπουσιν. ἀλλ' ὅταν τινὰ θέλωσιν 5
 οἱ θεοὶ σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βα(ρὰ)θρων,
 ὡς κάμῃ τοῦ τρικαρῆνου κυνός, ὃν φασιν ἐφεστάναι
 ταῖς ταρταρ(ε)λαῖς πύλαις, ἐξήρπασαν. οὐκ ἔφθη γὰρ
 τὰ κατ' ἐμὲ ὁ δεινὸς ἐκεῖνος πρεσβύτης τῇ βουλῇ κοι-
 νούμενος, καὶ ἠπιάλῳ συσχεθεῖς εἰς τὴν τρίτην ἀπέ- 10
 4 ψυξε. καὶ ὁ μὲν ἐκτάδην κεῖται, <τὰ> πρὸς τὴν ἐκφορὰν
 τῶν οἴκοι παρασκευαζομένων, ἐγὼ δὲ ἤ ποδῶν εἶχον
 ῥόμην καὶ σώζομαι οὐχ ὑπὸ τοῦ τῆς Ἀτλαντίδος
 [Μαίας] παιδὸς ψυχαγωγηθεῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ποδῶν
 καὶ τοῦ τολμήματος τὴν ἐλευθερίας πορίσας ἀτραπὸν. 15

37 [I 20].

Θερμολέπυρος Ὠκίμωνι.

Σχέτλια πεπόνθαμεν· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὐθαρ καὶ
 μῆτραι καὶ ἤπαρ δρόσῳ προσεοικὸς [διὰ τὴν ἐκ τῆς

πιότητος λεπτότητα] παρέκειτο, ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ
 βρῶμα· καὶ οἱ μὲν Χαλυβώνιον ἔπινον, ἐκτροπίαν δὲ
 ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλλ' ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται 2
 δαίμονες, δοίητε παρατροπὴν τῆς ἀδίκου ταύτης τύχης
 5 καὶ μὴ τοὺς μὲν διηνεκῶς φυλάττετε ἐν εὐτυχίᾳ, τοῖς
 δὲ τὸν λιμὸν συνοικίζετε . . . . . τῇ γὰρ φορᾷ τῆς εἰ-
 μαρμένης τὰ τοιαῦτα κατηνάγκασται. ἄδικα πάσχομεν
 πρὸς αὐτῆς οἱ λεπτῇ καὶ στενῇ κεχρημένοι τῇ τύχῃ.

38 [I 21].

Κωνωποσφράντης Ἰσχνολίμω.

10 Ἄνεμιαλους ἐλπίδας ἔσχον ἐπὶ τῷ μειρακίῳ Πολυ-
 κρίτῳ. ὥμην γὰρ αὐτόν, εἰ τεθναίῃ αὐτῷ ὁ πατήρ,
 χύσιν ἐργάσεσθαι τῆς οὐσίας πολλήν, καὶ ἀδηφα-
 γοῦντα καὶ καθηδυπαθοῦντα μετὰ τε ἡμῶν μετὰ τε
 τῶν ἑταιρῶν ὅσαι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν ἔξαν-

- 2 τλήσειν τὸ πολὺ [τῆς οὐσίας]. ὁ δέ, ἐπειδὴ κρίνον
 αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὲν τῆς ἡμέρας ἅπαξ,
 καὶ τοῦτο ὀψὲ τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ τροπὰς
 τὰς εἰς δύοσιν ἔχοντος· σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυ-
 τελῶν ἀλλ' ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς, καὶ ὄψον, εἴ ποτε 5
 εὐημερίας ἡμέραν ἐπιτελοῖη, δρυπεπεῖς ἢ φανλίας.
- 3 διαμαρτῶν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ'
 ὅ τι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέ-
 ψοντος, τί ἂν εἶη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων; λιμώττοντα
 δὲ λιμώττοντι συνεῖναι διπλοῦν τὸ βλάβος. 10

39 [I 22].

Γέμελλος Εὐβούλω.

Παρέκειτο μὲν ἡμῖν ὁ Γέλωνος τοῦ Σικελιώτου
 πλακοῦς ἐπώνυμος. ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θεᾷ μόνον πρὸς
 τὰς καταπόσεις εὐτρεπιζόμενος εὐφραινόμεν· μέλ-
 λησις δὲ ἦν πολλή, περιστεφόντων τραγημάτων τὰ 15
 πέμματα· ἦν δὲ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ βάλανοι
 φοινίκων καὶ κάρνα τῶν ἐλύτρων ἐξηρημένα. ἐγὼ δὲ

πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν
 ἑμαυτὸν ἐγγανῶν τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἐντραγεῖν 2
 ἐπὶ μήκιστον ἐξέτεινον καὶ <τῆς> κύλικος συνεχῶς
 περισοβουμένης διατριβᾶς καὶ μελλησμοῦς ἐνεποίουν,
 5 καὶ ὡσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρτῶντες ἐπι-
 θυμίαν ὁ μὲν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνιζά-
 νοντα τῶν βρωμάτων τοῖς ὁδοῦσιν ἰνώδη, ὁ δὲ ὑπτιάσας
 ἑαυτὸν οἶος ἦν ὑπνω κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέξης
 φροντίζειν· εἶτα ἄλλος ἄλλα διελέγετο, καὶ πάντα μᾶλ-
 10 λον ἐπράττετο ἢ ὁ ἡδύς ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἐμοὶ
 πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤγετο. τέλος, οἷα εἰκός, οἱ θεοὶ 3
 κατοικτεῖραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυμίας μόλις
 ποτὲ ἰμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι παρ-
 εσκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς
 15 ἡδέεσιν ἤσθεις, ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς βραδυτῆτος
 ἔκτακεις.

40 [I 23].

Πλατύλαιμος Ἐρεβινθολέοντι.

Οὐπόποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα τοιοῦτον
 χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλου φυσῶντες,

μᾶλλον δὲ σύρδην φερόμενοι κατεκτύπουν ἡμῶν οἱ
 ἄνεμοι, ἀλλ' ἤδη καὶ χιῶν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερο-
 μένη πρῶτον μὲν τοῦδαφος ἐκάλυπτεν, ἔπειτα οὐκ
 ἐπιπολῆς ἀλλ' εἰς ὕψος ἤρετο τῆς νιφάδος χύμα πάμ-
 πολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θύριον ἀνοίξαντα τῆς 5
 2 οἰκίας τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δὲ οὔτε ξύλον οὔτε
 ἄ[σ]βολος παρῆν. πῶς γὰρ ἢ πόθεν; ὁ κρυμὸς δὲ εἰσε-
 δύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην
 οὖν Ὀδύσσειον βούλευμα δραμεῖν εἰς τὰς θόλους [ἢ τὰς
 καμίνους] τῶν βαλανείων. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖσε συνεχώρουν 10
 οἱ τῶν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα ἀλινδούμενοι· καὶ γὰρ
 3 αὐτοὺς ἢ παραπλησία θεὸς ἠνώχλει Πενία. ὡς οὖν
 ἠσθόμην οὐκ εἶναι μοι εἰς ταύτας εἰσιτητόν, δραμῶν
 ἐπὶ τὸ Θρασύλ<λ>ου βαλανεῖον [ιδιωτικῆς οἰκίας], εὖρον
 τοῦτο κενόν, καὶ καταβαλὼν ὀβολοὺς δύο καὶ τὸν βα- 15
 λανέα τούτοις ἴλεων καταστήσας, ἐθερόμην ἄχρῃς οὐ
 τὸν νιφετὸν ἢ πηγυλῆς διεδέξατο, καὶ ὑπὸ τοῦ κρούους
 τοῦ μεταξὺ διεροῦ παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδευτο
 οἱ λίθοι. μετὰ δὲ τὸ ἀποβράσαι τὸ δριμὺν προσηνῆς
 ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρόοδον καὶ περιπάτους 20
 ἀνειμένους ἀπέφηνεν.

41 [fragm. 2].

Παλλάχανος Μονογνάθῳ.

Ἐξώλεις ἀπόλουντο οἱ Κλεισθένεις καὶ οἱ Δράκον-
 <τες> .....

42 [III 74].

Φρυγοκοίλης Βορβοροζώμῳ.

5 Ὑβρίζεσθαι πρὸς τοῦ τρέφοντος, εἰ καὶ ἀνόσιον,
 φορητόν, ἅπαξ ἐκδόμενον τὸ σῶμα τοῖς προπηλακίζειν
 ἐθέλουσιν ἔνεκα τῆς ἀθεμίτου γαστροῦ· τὸ δὲ καὶ ὑπὸ
 τῶν συμπαρόντων, πολλῶ βαρύτερον· τὸ δὲ μὴ μόνον
 ὑπὸ τούτων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἰταμωτέρων οἰκετῶν, ἔτι
 10 χαλεπώτερον. εἰ δὲ προσθείην καὶ τὰς θεραπευίδας 2
 κιχλιζούσας καὶ μωκωμένας καὶ γέλωτα τὴν ἡμετέραν
 ἀτυχίαν ποιουμένας, τότε σκέτλια καθ' Ὅμηρον ἀπο-
 δυσπετῶ. τοῦτο γὰρ Αὐτόχθονος ἤκουσα τοῦ γραμ-

ματικοῦ ποτε καὶ μνήμη συνέχω 'Ζεῦ πάτερ· οὔτις
3 σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος'. ὀλέθριοι γὰρ ἀληθῶς
οἱ δαίμονες οἱ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν προτανεύοντες, ἴν' ἐγὼ
μὲν ὑπομένω κινδύνους ἀλγεινούς, γέλωτος δὲ ὑπό-
θεσις <ἦ> τοῖς χειρίστοις τάμά.

5

LIBER IV.

ΚΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.>

1 [fragm. 3].

<Φρόνη Πραξιτέλει.>

... μὴ δείσης· ἐξείργασαι γὰρ πάγκαλόν τι χρῆμα,
οἷον ἤδη τίς σοι τῶν πώποτε . . . . . οὐδεὶς τῶν
κατὰ χειρῶν πονηθέντων, τὴν σεαυτοῦ ἑταίραν ἰδρύσας
5 ἐν τεμένει. μέση γὰρ ἔστηκα [ἐπὶ] τῆς <σῆς> Ἀφροδίτης
καὶ τοῦ Ἔρωτος ἅμα τοῦ σοῦ. μὴ φθονήσης δέ μοι
τῆς τιμῆς· οἱ γὰρ ἡμᾶς θεασάμενοι ἐπαινοῦσι Πραξι-
τέλη, καὶ ὅτι τῆς σῆς τέχνης γέγονα οὐκ ἀδοξοῦσί με
Θεσπιεῖς μέσην κείσθαι θεῶν. ἐν ἔτι τῇ δωρεᾷ λείπει,
10 ἐλθεῖν σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἐν τῷ τεμένει μετ' ἀλλήλων
κατακλινώμεν. οὐ μισνοῦμεν γὰρ τοὺς θεοὺς οὓς αὐτοὶ
πεποιήκαμεν. ἔρωσο.

2 [I 29].

Γλυκέρα Βακχίδι.

Ὁ Μένανδρος ἡμῖν ἐπὶ τὴν τῶν Ἰσθμίων θεάν εἰς
 τὴν Κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται· ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ
 νοῦν· οἶδα[ς] γὰρ οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ
 βραχὺν ἐστερηῆσθαι χρόνον· ἀποτρέπειν δ' οὐκ ἐνῆν μὴ 5
 2 πολλάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὐδ' ὅπως αὐτὸν παρεγ-
 γνήσω μέλλοντα ἐπιδημεῖν ἔχω, οὐδ' ὅπως μή. βού-
 λομαι μὲν αὐτὸν σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, κάμοί τινα
 φέρειν φιλοτιμίαν τοῦτο λογίζομαι· οἶδε γὰρ τὴν οὔσαν
 3 ἡμῖν ἐταιρίαν πρὸς ἀλλήλας· δέδοικα δέ, ὦ φιλτάτη, 10
 οὐ <σὲ> τοσοῦτον — χρηστοτέρῳ γὰρ ἦθει κέχρησαι
 τοῦ βίου — ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρωτικὸς γάρ ἐστι
 δαιμονίως, καὶ Βακχίδος οὐδ' ἂν τῶν σκυθρωποτάτων
 4 τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον
 τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν Ἰσθμίων ἔνεκεν τὴν ἀποδή- 15
 μησιν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ
 με τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἐταιρिकाῖς, ὦ
 φιλτάτη, ζηλοτυπίας. ἐγὼ δ' οὐ παρὰ μικρὸν ἂν
 5 ἠγοίμην Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε

κᾶν μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ Χρέμητός τινος ἢ Φ(ε)ιδύλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι. ἔὰν δ' ἐπανέλθῃ μοι οἶος ὄχετο, πολλὴν εἶσομαί σοι χάριν. ἔρρωσο.

3 [I 30].

5 Βακχίς Ὑπερ(ε)ίδῃ.

Πᾶσαι σοι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν καὶ ἐκάστη γε ἡμῶν οὐχ ἦττον ἢ Φρύνῃ. ὁ μὲν γὰρ ἀγῶν μόνῃς Φρύνῃς, ὃν ὁ παμπόνηρος Εὐθίας ἐπανείλετο, ὁ δὲ κίνδυνος ἀπασῶν. εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἔραστῶν
 10 ἀργύριον οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν [αἱ] τυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου τούτου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μηδὲ τοῖς ὀμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δ' οὐκέτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτια- 2
 σόμεθα ὅτι πονηρὸς Εὐθίας ἔραστῆς εὐρέθη, ἀλλ' ὅτι
 15 ἐπιεικῆς Ὑπερ(ε)ίδῃς ζηλώσομεν. πολλὰ τοίνυν <κ>ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας. καὶ γὰρ ἑταῖραν 3
 χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω, καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε αὐτ' ἐκείνης παρεσκεύασας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύνῃς, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς
 20 χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί <σε> στήσαιμεν ὅπη ποτὲ βούλει τῆς Ἑλλάδος.

4 [I 31].

Βακχίς Φρόνη.

Οὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην, φιλ-
 τάτη, ὅσον ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ χρηστὸν
 δὲ εὗρες [Ἵπερίδην], συνησθην. τὴν γὰρ δίκην σοι
 καὶ πρὸς εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ 5
 σε οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι
 2 ἀπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκείνος πεποιήκεν. Εὐθίας μὲν οὖν
 ἱκανὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὀμιλλίας στερούμενος·
 ὑπὸ γὰρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινήθεις διὰ τὴν ἔμφυτον
 ἀμαθίαν ὑπερᾶραι τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. 10
 καὶ νῦν ἐκείνον ἐρῶντα μᾶλλον εὖ ἴσθι ἢ Ἵπερ(ε)ίδην.
 3 ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορίας χάριν δῆλός ἐστι
 σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν,
 ὁ δὲ τῷ ἀποτεύγματι τῆς δίκης παρώξυνται. προσδέχου
 δὴ πάλιν ἀπ' αὐτοῦ δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺν 15
 4 χρυσίον. μὴ δὴ καταδικαιτήσης ἡμῶν, ὦ φιλτάτη, τῶν
 ἑταίρων, μηδ' Ἵπερ(ε)ίδην κακῶς δόξαι βεβουλευσθαι
 ποιήσης τὰς Εὐθίου ἱκεσίας προσιεμένη, μηδὲ τοῖς
 λέγουσί σοι ὅτι, εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιορηξαμένη
 τὰ μαστάρια τοῖς δικασταῖς ἐπέδειξας, οὐδὲν <ἂν> ὁ 20

ρήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἵνα ἐν
καιρῷ γένηται σοι ἢ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

5 [I 32].

Βακχίς Μυρρίνη.

Μὴ δὴ κρείττονος εἶη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ, δέσποινα
5 Ἀφροδίτη, ἀλλ' Εὐθίας σοι ὄν νῦν περιέπεις συγκατα-
βιώη. τάλαινα γυνὴ τῆς ἀνοίας, ἥτις τῷ τοιούτῳ θη-
ρίῳ προσέφθαρσαι. πλὴν ἴσως τῷ κάλλει πεπίστευκας· 2
Μυρρίνην γὰρ στέρξει δῆλον ὅτι Φρόνην ὑπεριδών.
ἀλλ' εἰκας κνίσαι τὸν Ὑπερ(ε)ίδην βεβουλήσθαι ὡς
10 ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κάκεινος ἐταίραν ἔχει
ἀξίαν ἑαυτοῦ καὶ σὺ ἐραστήν σοι πρέποντα. αἴτησόν 3
τι παρ' αὐτοῦ, καὶ ὕψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπε-
πρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι
παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς τὴν φιλανθρωποτέραν Ἀφροδίτην
15 προτιμώσαις μεμίσησαι.

6 [I 33].

Θαῖς Θεττάλη.

Οὐκ ἂν ποτ' ὠήθην ἐκ τοσαύτης συνηθείας ἔσεσθαι
μοί τινα πρὸς Εὐξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα

ἐν οἷς αὐτῇ χρησίμη γέγονα ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς Σάμου
 κατάπλουν, οὐκ ὀνειδίζω· ἀλλὰ Παμφίλου, γινώσκεις
 τοῦτο καὶ σύ, ὅσον ἡμῖν διδόντος ἀργύριον, ὅτι
 ταύτη ποτὲ ἐντυγχάνειν ἐδόκει, τὸ μειράκιον οὐ προσ-
 2 ιέμην. ἢ δὲ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο τῇ 5
 κακίστ' ἀπολουμένη Μεγάρα χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς
 ἐκείνην δ' ἦν τις παλαιά μοι διὰ Στράτωνα ὑπόνοια·
 [ἀλλὰ] ταύτην μὲν <οὖν> οὐδὲν ῥῆμην ποιεῖν παράλογον
 3 κακῶς λέγουσάν με. Ἄλῳα δ' ἦν, κάπλι τὴν παννυχίδα
 πᾶσαι, ὥσπερ ἦν εἰκός, παρῆμεν. ἐθαύμαζον δὲ τῆς 10
 Εὐξίππης τὴν ἀγερωχίαν· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον κιχλίζουσα
 μετ' ἐκείνης καὶ μωκωμένη τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο,
 εἶτα φανερῶς ποιημάτια ἤδεν εἰς τὸν οὐκέθ' ἡμῖν
 4 προσέχοντα ἐραστήν. κάπλι τούτοις μὲν ἦττον ἤλγουν·
 ἀπαναισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέ- 15
 ρωτα ἔσκωπτεν. ἐδόκει δέ μοι πάνυ κακῶς πράττειν
 ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτηῆσθαι· εἰ γὰρ εἶδεν ἑαυτὴν
 χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν
 5 ἐβλασφήμει. ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει περὶ τούτων·
 ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς, οὐχὶ Μεγάρα καὶ Εὐξίππη 20
 βούλομαι ταῖς πιθήκοις. δεδήλωκα δέ σοι ἵνα μὴ μέ-
 τι μέμψη. ἀμνηοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν
 οὐδὲ βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται.
 προσκυνῶ δὲ τὴν Νέμεσιν.

7 [I 34].

Θαῖς Εὐθύδημω.

Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας, σεμνός τις ἐγένου
καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα
σχῆμα ἔχων καὶ βιβλίδιον μετὰ χειρας εἰς τὴν Ἀκαδή-
5 μ(ε)ῖαν σοβεῖς, τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν
πρότερον παρέρχη. ἐμάνης Εὐθύδημε, <ἦ> οὐκ οἶδας 2
οἴός ἐστιν ὁ σοφιστῆς οὗτος ὁ ἐσκυθρωπακῶς καὶ τοὺς
θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους. ἀλλ'
ἐμοὶ μὲν πράγματα πόσος ἐστὶν οἷοι χρόνος ἐξ οὗ
10 παρέχει βουλόμενος ἐντυχεῖν; προσφθίρεται δὲ Ἐρ- 3
πυλ(λ)ίδι τῆ Μεγάρως ἄβρα. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὐ
προσιέμην, σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον
ἐβουλόμην ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον <ἔχειν>.
ἐπεὶ δὲ σε ἀποτρέπειν ἔοικε τῆς μεθ' ἡμῶν συνηθείας,
15 ὑποδέξομαι αὐτὸν καί, εἰ βούλει, τὸν διδάσκαλον του-
τονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκού-
μενον ταῖς συνηθείαις ἡδοναῖς. λῆρος ταῦτά ἐστι καὶ 4
τῦφος καὶ ἐργολάβεια μειρακίων, ὧ ἀνόητε. οἷοι δὲ
διαφέρειν ἑταίρας σοφιστήν; τοσοῦτον ἴσως ὅσον οὐ
20 διὰ τῶν αὐτῶν ἑκάτεροι πείθουσιν, ἐπεὶ ἔν γε ἀμφο-
τέροις τέλος πρόκειται τὸ λαβεῖν. πόσῳ δὲ ἀμείνους
ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι· οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι,

ἀλλὰ πιστεύομεν ὁμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν
 5 ἡμᾶς· οὐδ' ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι
 τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτριαῖς. εἰ μὴ
 ὅτι τὰς νεφέλας ὀπόθεν εἶεν καὶ τὰς ἀτόμους ὁποῖαι
 ἀγνοοῦμεν, διὰ τοῦτο ἤττους δοκοῦμέν σοι τῶν σοφισ- 5
 τῶν. καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς
 6 διείλεγμαί. οὐδὲ εἷς ἑταῖρα ὁμιλῶν τυραννίδας ὄνει-
 ροπολεῖ καὶ στασιάζει τὰ κοινά, ἀλλὰ σπάσας τὸν
 ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην
 ἤρεμεῖ. παιδεύομεν δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους. 10
 7 ἐπεὶ σύγκρινον, εἰ βούλει, Ἀσπασίαν τὴν ἑταίραν καὶ
 Σωκράτην τὸν σοφιστήν, καὶ πότερος ἀμείνους αὐτῶν
 ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγισαι· τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν
 8 Περικλέα, τοῦ δὲ Κριτίαν. κατάβαλλε τὴν μωρίαν
 ταύτην καὶ ἀηδίαν, ὃ ἐμὸς ἔρωσ Εὐθύδημε — οὐ 15
 πρέπει σκνυθροποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι — καὶ πρὸς
 τὴν ἐρωμένην ἦκε τὴν ἑαυτοῦ οἶος ἐπανελθῶν ἀπὸ
 <τοῦ> Λυκείου πολλάκις τὸν ἰδρωῶτα ἀποψώμενος, ἵνα
 μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν
 τέλος τῆς ἡδονῆς. καὶ σοὶ νῦν μάλιστα φανοῦμαι σοφή. 20
 οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν· μὴ λάθῃς
 τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. ἔρρωσο.

8 [I 35].

Συμαλίων Πετάλη.

Εἰ μὲν ἡδονὴν σοὶ τινα φέρειν ἢ φιλοτιμίαν πρὸς
 τινὰς τῶν διαλεγομένων οἶει τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ
 τὰς θύρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τοὺς
 5 εὐτυχεστέρους ἡμῶν θεραπευιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ
 ἀλόγως ἡμῖν ἐντροφᾶς. ἴσθι μέντοι, καίτοι ποιῶν οἶδα
 πρᾶγμα ἀσύμφορον ἑμαυτῷ, οὕτω με διακείμενον ὡς
 ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμεληθέντες ἂν
 διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾧμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαι μοι 2
 10 παρηγόρημα, ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἐσπέραν πολὺν
 τινα ἐνεφορησάμην, ὡς δὴ τὰς παρὰ τὴν νύκτα φρον-
 τίδας διωσόμενος· τὸ δὲ ἄρα ἐναντίως ἔσχευ. ἀνεροί-
 πισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν ὥστε κλαίοντά με καὶ
 βρυχώμενον ἐλεεῖσθαι μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις,
 15 γέλωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δ' ἔτι ἐστὶ 3
 μοι παραψυχὴ καὶ μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον . . . . .,
 ὃν μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν <έν> τῷ συμποσίῳ μέμψιν
 προσέροισας ἀπ' αὐτῶν περισπάσασα τῶν πλοκάμων,
 ὡς δὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰ
 20 δὴ σοὶ ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας

μερίμνης, κἄν ἦ σοι φίλον διηγοῦ τοῖς νῦν μὲν μακα-
 ριωτέροις ἡμῶν, οὐκ εἰς μακρὰν δέ, ἄνπερ ὡς ἡμεῖς
 4 ἔχωσιν, ἀνιασομένοις. εὖχου μέντοι μηδέν σοι νεμε-
 σῆσαι ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφροδίτην. ἕτερος
 ἂν λοιδορούμενος ἔγραφε καὶ ἀπειλῶν, ἀλλ' ἐγὼ θεό- 5
 μενος καὶ ἀντιβολῶν· ἐρῶ γάρ, ὧ Πετάλη, κακῶς. φο-
 βοῦμαι δέ, μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν περὶ
 τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχεστέρων.

9 [I 36].

Πετάλη Σιμαλίῳ.

Ἐβουλόμην μὲν ὑπὸ δακρῶν οἰκίαν ἑταίρας τρέ- 10
 φεσθαι· λαμπρῶς γάρ ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων
 ἀπολαύουσα παρὰ σοῦ· νῦν δὲ δεῖ χρυσίου ἡμῖν, ἱμα-
 τίων, κόσμου, θεραπαιιδίων. ἢ τοῦ βίου διοίκησις
 2 ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν ἐν Μυρρινοῦντι πατρῶον
 ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ' ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐμοὶ μέταλλον, 15
 ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ καὶ κατεστε-
 ναγμένοι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυ-
 τὸν ἐντυγχάνουσα ἀδημονῶ, καὶ ἀύχμηρὰν μὲν ἔχω
 τὴν κεφαλὴν μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτον μύρον,
 τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύχινα περιβαλλομένη ταραντινίδια 20

αἰσχύνομαι τὰς φίλας, οὕτως ἀγαθόν τί μοι γένοιτο.
 εἶτα οἶει μέ σοι παρακαθήμενῃν πόθεν ζήσειν; ἀλλὰ 3
 δακρύεις· πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μὴ [τις]
 ὁ διδοὺς ἦ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ
 5 τὰ δάκρυα ὡς ἐστὶν ἀπίθανα. δέσποινα Ἀφροδίτη,
 φιλεῖν, ἄνθρωπε, φῆς, καὶ βούλει σοι τὴν ἐρωμένην
 διαλέγεσθαι· ζῆν γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί 4
 οὖν; οὐ ποτήριά ἐστὶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑμῖν;..... μὴ
 χρυσία τῆς μητρός, μὴ δάνεια τοῦ πατρὸς κομιούμενος.
 10 μακαρία Φιλῶτις· [τοῖς] εὐμενεστέροις ὄμμασιν εἶδον
 ἐκείνην αἱ Χάριτες· οἶον ἐραστὴν ἔχει Μενεκλείδην, ὃς
 καθ' ἡμέραν δίδωσί τι. ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ 5
 δὲ ἢ τάλαινα θρηνηδόν, οὐκ ἐραστὴν ἔχω· στεφάνιά
 μοι καὶ ῥόδα ὡσπερ ἄωρον τάφῳ πέμπει καὶ κλάειν δι'
 15 ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι, ἦκε μὴ κλάων,
 εἰ δὲ μή, σεαυτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις.

10 [I 37].

Μυρρίνη Νικίππη.

Οὐ προσέχει μοὶ τὸν νοῦν ὁ Δ[ι]ίφιλος, ἀλλ' ἅπασ

ἐπὶ τὴν ἀκάθαρτον Θεττάλην νένευκε· καὶ μέχρι μὲν
 τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοι-
 μησόμενος ἐφοίτα, ἤδη μέντοι ὡς ἂν τις ἀκκιζόμενος
 καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τὰ γε πλεῖστα ὑπὸ
 τοῦ Ἑλικος, ὁπότε μεθυσθείη, ὀδηγούμενος· ἐκεῖνος 5
 γὰρ τῆς Ἐρπυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἡγάπα σχολήν·
 2 νῦν μέντοι δῆλός ἐστι μὴδ' ὄλωσ ἡμῖν ἐντευξόμενος·
 τέσσαρας γὰρ [Λύσιδος] ἐξῆς ἡμέρας ἐν τῇ Λύσιδος
 κήπῳ μετὰ Θεττάλης καὶ τοῦ κάκιστ' ἀπολουμένου
 Στρογγυλλίωτος, ὃς ταύτην αὐτῷ προὔμνηστεύσατο τὴν 10
 ἐρωμένην ἐμοί τι προσκρούσας, κραιπαλᾶ. γραμματίδια
 μὲν οὖν καὶ θεραπευνίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα
 μάτην διήνυσται, καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος. δοκεῖ
 δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων τετυφῶσθαι καὶ ὑπερεν-
 3 τρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποκλείειν, κἂν ἔλθῃ ποτὲ 15
 πρὸς ἡμᾶς κοιμη[θη]σόμενος, εἰ δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην
 βουληθείη, διώσασθαι· εἴωθε γὰρ ἢ βαρύτης τῷ ἀμε-
 λείσθαι καταβάλλεσθαι. εἰ δὲ μὴδ' οὕτως ἀνύοιμεν,
 θερμότερου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι
 φαρμάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἰ τῶν 20
 παρ' αὐτοῦ μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ' εἰ Θεττάλη
 4 γέλωτα παρέξομεν. ἔστι σοι πειραθέν, ὡς φῆς, πολλά-
 κισ ἐφ' ἡλικίας φίλτρον. τοιούτου τινὸς βοηθήματος
 δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον, ἀλλ' οὖν καὶ τὴν
 κραιπάλην ἐκκορήσει[εν]. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ 25
 καὶ δακρύσομεν πιθανῶς, καὶ τὴν Νέμεσιν δεῖν αὐτὸν

ὄρᾱν εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοι-
 αῦτα ἄλλα ἐροῦμεν καὶ πλασόμεθα. ἤξει γὰρ ὡς ἐλεῶν 5
 δῆπου με καιομένην ἐπ' αὐτῷ· μεμνησθαι γὰρ τοῦ
 παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἔχειν καλῶς
 5 ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλλήψεται δὲ ἡμῖν
 καὶ ὁ Ἑλιξ· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλίς ἀποδύσεται.
 ἀλλ' ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειεν
 εἰς ὄλεθρον. βραχὺ μοι μέλει· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ
 ζῆν ἢ τεθνάναι Θεττάλη.

11 [I 38].

10

Μενεκλείδης Εὐθυκλεῖ.

Οἴχεται Βακχίς ἢ καλή, Εὐθύκλεις φίλτατε, οἴχε-
 ται, πολλὰ τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος
 ὅσον ἠδίστου τότε, τοσοῦτον πικροῦ νῦν μνήμην. οὐ
 γὰρ ἐκλήσομαί ποτε Βακχίδος, οὐχ οὗτος ἔσται <ὁ>
 15 χρόνος. ὅσῃν συμπάθειαν ἐνεδείξατο· ἀπολογία ἐκεί- 2
 νην καλῶν οὐκ ἂν τις ἀμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταίρων
 βίου. καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα
 τινὰ αὐτῆς ἐν Ἀφροδίτης ἢ Χαρίτων θεῖεν, δεξιὸν ἂν
 τί μοι ποιῆσαι δοκοῦσιν. τὸ γὰρ θρυλούμενον ὑπὸ 3
 20 πάντων, ὡς πονηραί, ὡς ἄπιστοι, ὡς πρὸς τὸ λυσι-

τελες βλέπουσαι μόνον, ὡς αἰεὶ τοῦ διδόντος, ὡς τίνος
 γὰρ οὐκ αἴτιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν
 ἐπέδειξεν ἐφ' ἑαυτῆς ἄδικον· οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν
 4 βλασφημίαν τῷ ἦθει παρετάξατο. οἴσθα τὸν Μήθειον
 ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς Συρίας δευρὶ κατάραντα μεθ' 5
 ὄσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει, εὐνούχους
 ὑπισχνούμενος καὶ θεραπεύνας καὶ κόσμον τινὰ βαρ-
 βαρικόν· καὶ ὅμως ἤκοντα αὐτὸν οὐ προσέλετο, ἀλλ'
 ὑπὸ τοῦ μὲν ἠγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον τὸ λιτὸν τοῦτο
 καὶ δημοτικόν, καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχρως αὐτῇ πεμπο- 10
 μένοις ἐπανεχούσα τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πολυ-
 5 χρούτους δωρεὰς διωθεῖτο. τί δαί; τὸν Αἰγύπτιον
 ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν ὅσον ἀργύριον προτείνοντα.
 οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον εὖ οἶδ' ὅτι γένοιτ' ἂν. [ὡς
 χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονος βίου προαίρεσιν 15
 δαίμων τις ὑπήνεγκεν.] εἴτ' οἴχεται ἡμᾶς ἀπολιποῦσα
 καὶ κείσεται λοιπὸν μόνη ἡ Βακχίς. ὡς ἄδικον,
 ὦ φίλαι Μοῖραι· ἔδει γὰρ αὐτῇ συγκατακεῖσθαι με
 6 καὶ νῦν ὡς τότε. ἀλλ' ἐγὼ μὲν περιέιμι καὶ τροφῆς
 ψαύω καὶ διαλέξομαι τοῖς ἐταίροις, ἢ δὲ οὐκέτι με 20
 φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα, οὐδὲ ἴλεως
 καὶ εὐμενῆς διανυκτερεύσει τοῖς ἠδίστοις ἐκείνοις ἀπο-

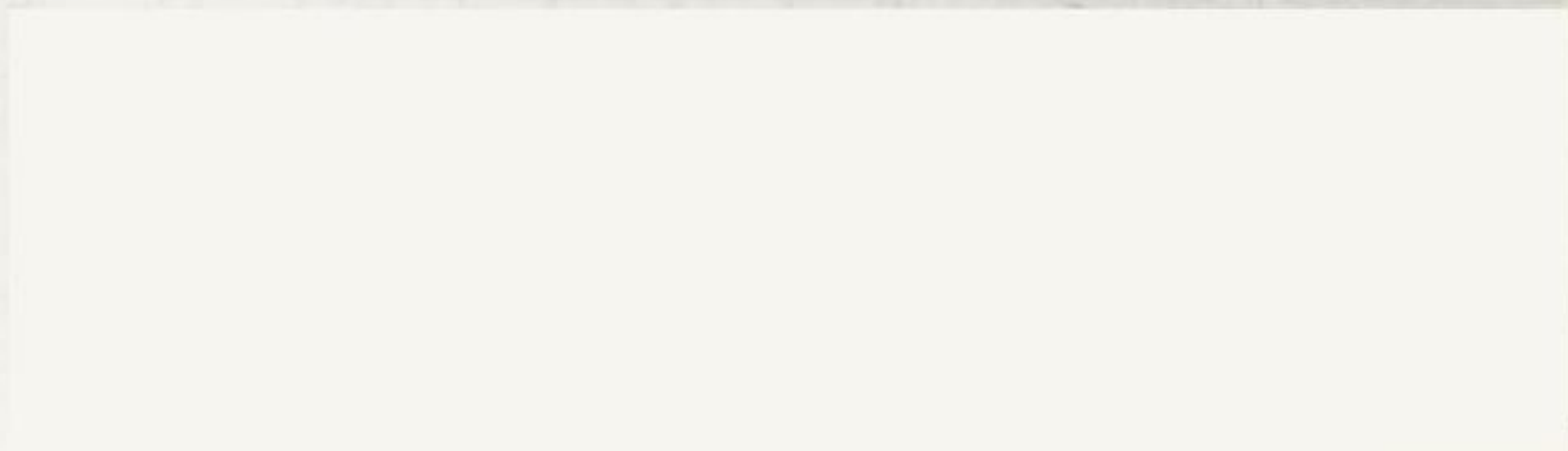

λαύσμασιν. ἀρτίως μὲν οἶον ἐφθέγγετο, οἶον ἔβλεπεν, 7
 ὄσαι ταῖς ὀμιλίαις αὐτῆς σειρῆνες ἐνίδρουντο, ὡς δὲ
 ἠδύ τι καὶ ἀκηρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ ἔσταζεν·
 ἐπ' ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἢ
 5 Πειθῶ. ἅπαντα ἐκείνη γε τὸν κεστὸν ὑπέζωστο, ὅλαις
 ταῖς Χάρισι τὴν Ἀφροδίτην δεξιωσαμένη. ἔρρει τὰ 8
 παρὰ τὰς προπόσεις μινυρίσματα, καὶ ἢ τοῖς ἐλεφαν-
 τίνοις δακτύλοις κρουομένη λύρα ἔρρει. κεῖται δὲ ἢ
 πάσαις μέλουσα Χάρισι κωφῇ λίθος καὶ σποδιά. καὶ
 10 Μεγάρα μὲν ἢ ἱππόπορος ζῆ, οὕτω Θεαγένην συλή-
 σασα ἀνηλεῶς, ὡς ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον
 χλαμύδιον ἀρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι στρατευσό-
 μενον· Βακχίς δὲ ἢ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε.
 ῥάων γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος, Εὐθύκλεις φίλ- 9
 15 τατε· ἠδὲ γὰρ μοι τι δοκεῖ περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν
 καὶ γράφειν· οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνησθαι καταλέλειπται.
 ἔρρωσο.

12 [fragm. 4].

Λέαινα Φιλοδήμω.

Εἶδόν σου τὴν νύμφην μυστηρίοις καλὸν περιβε-
 20 βλημένην θέριστρον· ἐλεῶ σε νῆ τὴν Ἀφροδίτην,
 ταλαίπωρε, οἷα πάσχεις μετ' ἐκείνης καθεύδων τῆς
 χελώνης. οἶον τὸ χρῶμα <τῆς> γυναικός, αὐτοσανδα-
 ράκη· ἠλίκοις δὲ καθεῖτο τοὺς πλοκάμους ἢ νύμφη,

2 οὐδὲν εἰκότας ταῖς ἐπὶ τῆς κορυφῆς θριξίν. ὅσον
 δὲ κατεπέπλαστο ψιμύθιον· καὶ ἡμᾶς τὰς ἑτάρας λοι-
 δοροῦσιν ὅτι καλλωπιζόμεθα. ἀλλὰ μεγάλην εἶχεν
 ἄλυσιν — ἀξία γέ ἐστιν ἐν ἀλύσει διατελεῖν πλὴν
 3 οὐχὶ χρυσῆ — φάσματος ἔχουσα πρόσωπον. ἠλίκοι δὲ 5
 οἱ πόδες, ὡς πλατεῖς, ὡς ἄρ(ρ)υθμοί. αἰαῖ, γυμνήν
 περιλαβεῖν ἐκείνην οἷόν ἐστιν· ἐμοὶ μὲν καὶ βαρὺ τι
 ἐδόκει προσπνεῖν· μετὰ φρόνου καθεύδειν ἂν εἰλόμην,
 Νέμεσι δέσποινα. ἐμβλέψαι τί μὴ δωρίδι βούλομαι
 ἢ μετὰ τῆς ἀλύσεως καὶ τῶν περισκελ[λ]ίδων συγκερ 10

13 [fragm. 6].

* * * * *

. . . . ἔραστοῦ χωρίον Νύμφαις θυσίαν λέγουσα ὀφεί-
 λειν. εἴκοσιν ἀπέχει τῆς πόλεως στάδια· αὐτὸ δ' ἐστὶ
 λειμών τις ἢ κῆπος· ὀλίγη δὲ παρὰ τὴν ἔπαυλιν ἀνεῖ-
 ται σπόριμος, τὰ δὲ λοιπὰ κυπαρίττια καὶ μυροῖναι, 15
 2 ἔρωτικοῦ, φίλη, κτημάτιον ὄντως, οὐ γεωργοῦ. εὐθύς
 μὲν ἢ ἄ[μ]φοδος ἡμῶν εἶχέ τινα παιδιάν· τὰ μὲν γὰρ

ἀλλήλας ἐσκώπομεν ἢ τοὺς ἐραστάς, τὰ δ' ὑπὸ τῶν
 ὑπαντώντων ἐρ(ρ)ινώμεθα. Νικίας δ' ὁ λάσταυρος
 οὐκ οἶδα πόθεν ἐπανιών 'ποῦ' φησιν ἡμῖν 'ἀθρόαι;
 τίνος ἄπιτε καταπιεῖν ἀγρόν; μακάριον ἐκεῖνο τὸ χω-
 5 ρίον ὅποι βαδίσετε, ὅσας ἔξει συκᾶς'. τοῦτον μὲν οὖν 3
 Πετάλη ἀπεσόβησε κωμωδήσασα ἀκολάστως. ἀπέπτυσε
 γὰρ ἡμᾶς καὶ ἀκαθάρτους εἰπὼν ἀπεφθάρη. ἡμεῖς δὲ
 πυρακάνθας ἀφαιροῦσαι καὶ κλωνία καὶ ἀνεμώνας συλ-
 λέγουσαι παρῆμεν αἰφνιδίως· ἔλαθε δ' ἡμᾶς ἡ ὁδὸς
 10 διὰ τὴν παιδιὰν ὡς οὐδ' <ἄν> ᾤήθημεν ταχέως ἀνυ-
 σθεῖσα. εὐθύς δὲ περὶ τὴν θυσίαν ἤμεν. μικρὸν δὲ 4
 ἄπωθεν τῶν ἐπαυλίων πέτρα τις ἦν συνηρεφῆς κατὰ
 κορυφὴν δάφναις καὶ πλατανίστοις, ἐκατέρωθεν δὲ
 μυρ(ρ)ίνης εἰσὶ θάμνοι, καὶ πῶς ἐξ ἐπιπλοκῆς αὐτὴν
 15 περιθεῖ κιττὸς ἐν χρῶ τῇ λίθῳ προσπεφυκώς· ἀπὸ δὲ
 αὐτῆς ὕδωρ ἀκήρατον ἐστάλαττεν. ὑπὸ δὲ ταῖς ἔξο-
 χαῖς τῶν πετριδίων Νύμφαι τινὲς ἴδρουνται καὶ Πὰν
 οἶον κατοπτεύων τὰς Ναΐδας ὑπερέκνυπτεν· ἀντικρὺ 5
 βωμὸν αὐτοσχεδίως ἐνήσαμεν, εἶτα σχιζία καὶ πόπανα
 20 ἐπ' αὐτῷ θέμεναι καταρχόμεθα λευκῆς ἀλεκτορίδος,

καὶ μελίκρατον ἐπισπείσασαι καὶ λιβανωτὸν ἐπιθυμιά-
 σασαι τῷ πυριδίῳ καὶ προσευξάμεναι πολλὰ μὲν ταῖς
 Νύμφαις πλείω δὲ ἢ οὐκ ἐλάττω τῇ Ἀφροδίτῃ, ἰκετεύ-
 6 ομεν δίδόναι τινὰ ἡμῖν ἐρωτικὴν ἄγρην. [τὸ] λοιπὸν
 εὐτρεπεῖς ἐπὶ τὴν εὐωχίαν ἤμεν. "Ἴωμεν" ἔφη ἡ Μέ- 5
 λισσα "οἴκαδε καὶ κατακλινωμεν". "μὴ μὲν οὖν πρὸς
 τε τῶν Νυμφῶν καὶ τοῦ Πανός" εἶπον ἐγὼ "τούτου·
 ὄρας γὰρ ὡς ἐστὶν ἐρωτικός· ἠδέως ἂν ἡμᾶς ἐνταῦθα
 κραιπαλώσας ἴδοι· ἀλλ' ὑπὸ ταῖς μυρρίναις ἦν ἰδοῦ
 τὸ χωρίον ὡς ἔνδροσόν ἐστὶν ἐν κύκλῳ καὶ τρουφεροῖς 10
 7 ἄνθεσι ποικίλον. ἐπὶ ταύτης βουλοίμην ἂν τῆς πόας
 κατακλιθῆναι ἢ ἐπὶ τῶν ταπητίων ἐκείνων καὶ τῶν
 μαλθακῶν ὑποστρωμάτων. νῆ Δία, ἀλλὰ ἔχει γέ τι
 πλεον τῶν ἐν ἄστει τὰνταῦθα συμπόσια, ἔνθα ἀγροῦ
 8 ὑπαίθριοι χάριτες". "ναὶ ναί, λέγεις καλῶς" ἔφασαν· 15
 εὐθὺς οὖν κατακλώμεναι αἱ μὲν σμίλακος αἱ δὲ μυρ-
 ρίνης κλάδους καὶ τὰ χλανίσκια ἐπιστορέσασαι αὐτο-
 σχεδίως συνερρίψαμεν. ἦν δὲ καὶ τοῦδαφος λωτῷ καὶ
 τριφύλλῳ μαλθακόν· ἐν μέσῳ κύκλῳ καὶ τινες ὑάκιν-
 9 θοὶ καὶ ἄνθεμα διαποίκιλα τὴν ὄψιν ὥραζον· ἑαρινοῖς 20
 ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἠδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες ἐψιδύ-

ριζον, ἡρέμα δὲ οἱ σταλαγμοὶ καταλειβόμενοι ἀπὸ
 τῆς οἴου ἰδρούσης σπιλάδος τρυφερόν τινα παρεῖχον
 ψόφον ἔαρινῶ πρόποντα συμποσίῳ. οἶνος ἦν οὐκ ἐπι-
 χώριος, ἀλλὰ Ἴταλός, οἴου σὺ ἔφης καδίσκους ἔξ
 5 Ἐλευσίνοι ἐωνῆσθαι, σφόδρα ἠδὺς καὶ ἄφθονος· ὥά τε 10
 τὰ τρέμοντα ταῦτα ὥσπερ αἰ πυγαί, καὶ χιμαιρίδος
 ἀπαλῆς τεμάχη καὶ ἀλεκτορίδες οἰκουροί· εἶτα γα-
 λάκτια ποικίλα, τὰ μὲν μελίπηκτα τὰ δ' ἀπὸ ταγήνου
 — πυτίας μοι δοκεῖ καλοῦσιν αὐτὰ καὶ σκώληκας [τὰ
 10 πεμμάτια] — ὅσα τε ἀγρὸς ἡμῖν ἔαρινῆς ὀπώρας ἐπεδα-
 ψιλεύετο. μετὰ δὲ τοῦτο συνεχῶς περιεσόβουν αἰ κύ- 11
 λικες· καὶ προπιεῖν μέτρον ἦν <πλήν> τρεῖς φιλοτησίας
 οὐ τὸ ποσόν. ἐπιεικῶς δέ πως τὰ μὴ προσηναγκασμένα
 τῶν συμποσίων τῶ συνεχεῖ τὸ πλεῖον ἀναλαμβάνει·
 15 ὑπεψεκάζομεν <οὔν> μικροῖς τισι κυ<μ>βίοις ἄλλεπαλ-

λήλοις. καὶ παρῆν Κρου[σ]μάτιον ἢ Μεγάρως κατα-
 λουῖσα, ἢ δὲ Σιμίχη ἐρωτικὰ μέλη πρὸς τὴν ἄρμονίαν
 12 ἤδεν. ἔχαιρον αἱ ἐπὶ τῆς πίδακος Νύμφαι. ἠνίκα
 δὲ ἀναστᾶσα κατωρχήσατο καὶ τὴν ὄσφυν ἀνεκίνησεν
 ἢ Πλαγγών, ὀλίγου ὁ Πᾶν ἐδέησεν ἀπὸ τῆς πέτρας 5
 ἐπὶ τὴν πυγὴν αὐτῆς ἐξάλλεσθαι. αὐτίκα δὲ ἡμᾶς
 [ἔνδον] ἐδόνησεν ἢ μουσικὴ καὶ ὑποβεβρεγμένον εἰ-
 13 χομεν τὸν νοῦν· οἶδας ὅ τι λέγω. τὰς τῶν ἐραστῶν
 χεῖρας ἐμαλάττομεν τοὺς δακτύλους ἐκ τῶν ἄρμῶν
 ἠρέμα πως χαλῶσαι, καὶ πρὸς Διονύσῳ ἐπαίζομεν· καὶ 10
 τις ἐφίλησεν ὑπτιάσασα καὶ μασταρίων ἐφῆκεν ἄψασθαι,
 καὶ οἶον ἀποστραφεῖσα ἀτεχνῶς τοῖς βουβῶσι τὸ κατ-
 14 ὀπιν τῆς ὄσφύος προσαπέθλιβε. διανίστατο δὲ ἤδη
 ἡμῶν μὲν τῶν γυναικῶν τὰ πάθη, τῶν ἀνδρῶν δὲ
 ἐκεῖνα· ὑπεκδυόμεναι δ' οὖν μικρὸν ἄπωθεν συνηρεφῆ 15
 τινὰ λόχμην εὔρομεν, ἀρκοῦντα τῇ τότε κραιπάλη θά-
 λαμον. ἐνταῦθα διανεπαυόμεθα τοῦ πότου 'καὶ τοῖς
 15 κοιτωνίσκοις ἀπιθάνως εἰσεπαίλομεν· κᾶπειτα ἢ μὲν
 κλωνία μυρρίνης συνέδει ὥσπερ στέφανον ἑαυτῇ πλέ-
 κουσα καὶ 'εἰ πρέπει μοι, φίλη, σκέψαι', ἢ δ' ἴων 20

ἔχουσα κάλυκας ἐπανήει ὡς χρηστὸν ἀποπνεῖ λέγουσα,
 ἢ δὲ μῆλα ἄωρα ἰδοὺ ταυτί' ἐκ τοῦ κόλπου προφέ-
 ρουσα ἐπεδείκνυτο, ἢ δὲ ἐμινύριζεν, ἢ δὲ φύλλα ἀπὸ
 τῶν κλωνίων ἀφαιροῦσα διέτρωγεν ὥσπερ ἀκκισομένη·
 5 καὶ τὸ δὴ γελοιότατον, πᾶσαι γὰρ ἐπὶ ταῦτόν ἀνιστά-
 μεναι ἀλλήλας λανθάνειν ἐβουλόμεθα· θατέρα δὲ οἱ
 ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν λόχμην παρήρχοντο. οὕτως μικρὰ 16
 παρεμπορευσαμέναι<ς> τῆς ἀφροδίτης πάλιν συνειστή-
 κει πότος· καὶ οὐκέθ' ἡμῖν ἐδόκουν προσβλέπειν ὡς
 10 πρότερον αἱ Νύμφαι, ἀλλ' ὁ Πάν [καὶ ὁ Πρίαπος]
 ἦδιον. ἐμφαγεῖν δ' ἦν πάλιν ὀρνίθια ταυτί τὰ τοῖς
 δικτύοις ἀλισκόμενα καὶ πέρδικες, καὶ ἐκ τρυγὸς ἦδι-
 στοι βότρυες, καὶ λαγωδίων νῶτα. εἶτα κόγχοι καὶ
 κήρυκες ἦσαν [οἱ] ἐξ ἄστεος κομισθέντες, καὶ ἐπιχώριοι
 15 κοχλῆαι καὶ μύκητες οἱ ἀπὸ τῶν κομάρων, καὶ σισάρων
 εὐκάρδιοι ῥίζαι ὄξει δεδευμένοι καὶ μέλιτι· ἔτι μέντοι 17
 ὁ μάλιστα ἠδέως ἐφάγομεν, θριδακῖναι καὶ σέλινα·
 <π>ηλίκαι δοκεῖς θριδακῖναι; πλησίον δὲ ἦν ὁ κῆπος,
 <καὶ> ἐκάστη ἑαυτὴν ἔλκυσον' ἡμῶς Δία ἀλλά μοι
 20 ταύτην' ἡμῶς μὲν οὐκ ἀλλὰ ἐκείνην' ἐλέξαμεν ταῖς
 θεραπευσίαις· ἦσαν δὲ αἱ μὲν εὐφυλλοὶ καὶ μακραί,
 αἱ δὲ οὐλαὶ <καὶ> βοστρύχοις ἐμφερεῖς, ἀλλὰ βραχεῖαι,

ὑπόξανθος δέ τις τοῖς φύλλοις αὐτῶν <έν>εκέχρωστο
 18 ἀύγῃ· τὴν Ἀφροδίτην λέγουσι ταύτας φιλεῖν. ἐαρί-
 σασαι δ' οὖν καὶ ἀναξανθεῖσαι τοὺς στομάχους ἐκραι-
 παλῶμεν μάλα νεανικῶς μέχρι <τοῦ> μηδὲ λανθάνειν
 ἀλλήλας θέλειν, μηδὲ αἰδουμένως τῆς ἀφροδίτης παρα- 5
 κλέπτειν· οὕτως ἡμᾶς ἐξεβάκχευσαν αἱ προπόσεις. μισῶ
 τὸν ἐκ γειτόνων ἀλεκτρούνα· κοκκύσας ἀφείλετο τὴν
 19 παροινίαν. ἔδει ἀπολαῦσαί σε τῆς γοῦν ἀκοῆς τοῦ
 συμποσίου — τρυφερόν γὰρ ἦν καὶ πρέπον ἐρωτικῆ
 ὁμιλίᾳ — εἰ καὶ μὴ τῆς παροινίας ἐδυνήθης· ἐβου- 10
 λόμην οὖν ἀκριβῶς ἕκαστα ἐπιστεῖλαι καὶ προὔτραπην·
 σὺ δὲ εἰ μὲν ὄντως ἔσχηκας μαλακῶς, ὅπως ἄμεινον
 ἔξεις σκόπει· εἰ δὲ τὸν ἐραστὴν προσδοκῶσα ἤξειν
 ἔνδον οἰκουρεῖς, οὐκ εὐλόγως οἰκουρεῖς. ἔρρωσο.

14 [I 39].

Μεγάρα Βακχίδι.

15

Σοὶ μόνη ἐραστὴς γέγονεν, ὃν φιλεῖς οὕτως ὥστε
 μηδ' ἀκαρῆ πως αὐτοῦ διαξενυχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας,
 δέσποινα Ἀφροδίτη. κληθεῖσα ὑπὸ Γλυκέρας ἐπὶ θυ-

σίαν ἐκ τοσούτου χρόνου — ἀπὸ τῶν Διονυσίων
 γὰρ ἡμῖν ἐπήγγειλεν — οὐχ ἦκεις, οἴμαι, δι' ἐκεῖνον,
 οὐδὲ τὰς φίλας ἰδεῖν γυναῖκας ἀνασχομένη. σῶφρων 2
 γέγονας σὺ καὶ φιλεῖς τὸν ἐραστήν, μακαρία τῆς εὐφη-
 5 μίας· ἡμεῖς δὲ πόρνοι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ Φίλωνι
 συκίνη βακτηρία· ὀργίζομαι γὰρ νῆ τὴν μεγάλην θεόν.
 πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη, Μοσχάριον, Θαῖς, Ἄνθράκιον,
 Πετάλη, Θουαλλίς, Μυρρίνη, Χρυσίον, Εὐξίππη· ὅπου
 καὶ Φιλουμένη, καίτοι γεγαμημένη προσφάτως καὶ
 10 ζηλοτυπουμένη, τὸ[ν] καλὸν κατακοιμίσασα τὸν ἄνδρα
 ὁψὲ μὲν ὅμως δὲ παρῆν. σὺ δ' ἡμῖν μόνη τὸν Ἄδωνιν 3
 περιέψυχες, μή που καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς
 Ἀφροδίτης ἢ Περσεφόνη παραλάβῃ. οἶον ἡμῶν ἐγέ-
 νετο τὸ συμπόσιον — τί γὰρ οὐχ ἄψομαί σου τῆς
 15 καρδίας; — ὅσων χαρίτων πλήρες. ῥῶδαι σκώμματα
 πότος εἰς ἀλεκτρονίων ῥῶδᾶς μύρα στέφανοι τραγήματα.
 ὑπόσκιός τισι δάφναις ἦν ἢ κατάκλισις· ἐν μόνον ἡμῖν
 ἔλιπε, σὺ, τὰ δ' ἄλλα οὔ. πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, 4
 οὕτω δὲ ἠδέως ὀλιγάκις. τὸ δ' οὖν πλείστην ἡμῖν
 20 παρασκευάσαν τέρψιν, δεινὴ τις φιλονεικία κατέσχε
 Θουαλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς ποτέρα

κρείττω καὶ ἀπαλωτέραν ἐπιδείξει. καὶ πρώτη Μυρ-
 ρίνη τὸ ζώνιον λύσασα — βόμβυξ δ' ἦν τὸ χιτώνιον
 — δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷόν τι μελίπηκτον γάλα τὴν
 ὄσφυν ἀνεσάλευσεν, ἀποβλέπουσα εἰς τοῦπίσω πρὸς τὰ
 κινήματα τῆς πυγῆς· ἠρέμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρω- 5
 τικὸν ὑπεστέναξεν, ὥστε με νῆ τὴν Ἀφροδίτην κατα-
 5 πλαγῆναι. οὐ μὲν ἀπειπέ γε ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ τῆ
 ἀκολασία παρευδοκίμησεν αὐτήν· 'οὐ γὰρ διὰ παρα-
 πετασμάτων ἐγὼ' φησὶν 'ἀγωνιοῦμαι, οὐδὲ ἀκκιζομένη,
 ἀλλ' οἷον ἐν γυμνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις 10
 ἀγών'. ἀπεδύσατο τὸ χιτώνιον καὶ μικρὸν ὑποσιμώ-
 σασα τὴν ὄσφυν 'ἰδοῦ, σκόπει τὸ χρῶμα' φησὶν 'ὡς
 ἄκρηβες, Μυρρίνη, ὡς ἀκήρατον, ὡς καθαρὸν, τὰ
 παραπόρφυρα τῶν ἰσχίων ταυτί, [τὴν ἐπὶ τοὺς μηρούς
 ἔγκλισιν,] τὸ μήτε ὑπέρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον, 15
 6 τοὺς γελασίλους ἐπ' ἄκρων. ἀλλ' οὐ τρέμει νῆ Δία'
 <φησὶν> ἅμ' ὑπομειδιῶσα 'ὥσπερ ἡ Μυρρίνης'. καὶ

τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς, καὶ ἅπασαν
 αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τῆδε καὶ τῆδε ὥσπερ ῥέουσαν
 περιεδίλησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας καὶ νικᾶν ἀπο-
 φήνασθαι τὴν Θουαλλίδα. ἐγένοντο δὲ καὶ περιάλλων
 5 συγκρίσεις καὶ περὶ μασταρίων ἀγῶνες . . . . τῇ μὲν γὰρ
 Φιλουμένης γαστρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδ' ἠτισοῦν ἐθάρ-
 σησεν· ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ σφριγῶσα. καταπαννυ- 7
 χίσασαι δ' οὖν καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς εἰποῦσαι καὶ
 ἄλλων ἐπιτυχεῖν εὐξάμεναι — ἀεὶ γὰρ ἠδίων ἢ πρόσ-
 10 φατος ἀφροδίτη — ὠχόμεθα ἔξοινοι, καὶ πολλὰ κατὰ
 τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ κατὰ
 τὸν χρυσοῦν στενωπόν, ὡς ἐπὶ τὴν Ἄγνον κατῆμεν,
 πλησίον τῆς Μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ Θαῖς
 κακῶς, καὶ νῆ Δία εἰκότως· ἔναγχος γὰρ πλούσιον
 15 κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. νῦν μὲν οὖν 8
 συγγνώμην ἔχομέν σοι τῆς ὑπεροψίας, τοῖς Ἄδωνιοις
 δὲ ἐν Κολλυτῶ ἐστιώμεθα παρὰ τῷ Θεττάλης ἐραστῇ·
 τὸν γὰρ τῆς Ἀφροδίτης ἐρώμενον ἢ Θεττάλη <περι>-
 στέλλει. ὅπως δ' ἤξεις φέρουσα κηπίον καὶ κοράλλιον
 20 καὶ τὸν σὸν Ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις· μετὰ γὰρ
 τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν. ἔρρωσο.

15 [I 40].

Φιλουμένη Κρίτωνι.

Τί πολλὰ γράφων ἀνιᾶς σαυτόν; πεντήκοντά μοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐ δεῖ. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός· εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει. ἔρρωσο.

16 [II 1].

Λάμια Δημητρίῳ.

5

Σὺ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος, <ὅς> τοσοῦτος ὢν βασιλεὺς εἶτα ἐπέτρεψας καὶ ἑταίρα γράφειν σοι, [καὶ] οὐχ ἠγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλη μοι ἐντυγχάνων. ἐγώ, δέσποτα Δημήτριε, ὅταν μὲν ἔξω σε θεάσωμαι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δορυ- 10 φόρων καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πέφρικα καὶ ταραττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον, μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα· καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκητῆς εἶναι 2 δοκεῖς Δημήτριος· οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε, ὡς πικρὸν 15 καὶ πολεμικόν· καὶ ἀπιστῶ ἐμαντῆ καὶ λέγω Ἐλάμια, σὺ μετὰ τούτου καθεύδεις; σὺ διὰ νυκτὸς ὅλης αὐτὸν καταυλεῖς; σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλκε; σοὶ Γνάθαιναν τὴν ἑταίραν συγκρίνει; καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ εὐ-

χομαί σε θεάσασθαι παρ' ἑαυτῆ. καὶ ὅταν ἔλθῃς, 3
 προσκυνῶ σε· καὶ ὅταν περιπλακείς με καταφιλήῃς,
 πάλιν πρὸς ἑμαυτὴν τάναντία λέγω 'οὗτός ἐστιν ὁ
 πολιορκητής; οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις; τοῦ-
 5 τον φοβεῖται <ἢ> Μακεδονία, τοῦτον ἢ Ἑλλάς, τοῦτον
 ἢ Θράκη; νῆ τὴν Ἀφροδίτην, σήμερον αὐτὸν τοῖς αὐ-
 λοῖς ἐκπολιορκήσω καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει'. . . . .
 μᾶλλον εἰς τρίτην, παρ' ἑμοὶ γὰρ δειπνήσεις, δέομαι.
 τὰ Ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα <τὰ> κατ' ἔτος, καὶ ἀγῶνα
 10 ἔχω ἀεὶ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾶν. ὑποδέξομαι 4
 δὴ σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐπιφανῶς, ἂν
 μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν
 σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιη-
 κυία, καίτοι σοῦ γε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι
 15 χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι· ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ
 ἀμίκτως πρὸς ἑτέρους. οὐ ποιήσω τὸ ἐταιρικὸν οὐδὲ 5
 ψεύσομαι, δέσποτα, ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν. ἑμοὶ γὰρ ἐξ

ἐκείνου, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐδὲ προσέπεμψαν ἔτι πολλοὶ
 [οὐδὲ ἐπείρασαν] αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὄξυς
 ἐστὶν Ἔρως, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι.
 ἐλπίσας πτεροῦνται, καὶ ἀπελπίσας ταχὺ πτερορρουεῖν
 6 εἴωθεν ἀπογνωσθεῖς. διὸ καὶ μέγα τῶν ἑταιρουσῶν 5
 ἐστὶ σόφισμα, αἰεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτι-
 θεμένας ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς. [πρὸς
 ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν, ὥστε φόβον εἶναι
 κόρου.] λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μαλα-
 κίζεσθαι, τὰ δὲ ἄδειν, τὰ δὲ αὐλεῖν, τὰ δὲ ὀρχεῖσθαι, 10
 τὰ δὲ δειπνοποιεῖν, τὰ δὲ κοσμεῖν [σοι] τὸν οἶκον,
 τὰς [δὲ] ὄπωσοῦν ἄλλως ταχὺ μαραινομένας μεσολα-
 βούσας χάριτας, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς διαστή-
 μασιν εὐαλέστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαί, φοβουμένων μὴ
 ἄλλο πάλιν γένηται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα. 15
 7 ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑτέρους τάχα ἂν ἐδυνάμην, βασιλεῦ,

πλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν· πρὸς δὲ σέ, ὅς οὕτως ἤδη
 ἀνχεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπιδεικνύναι με καὶ ἀγάλλεσθαι
 πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας ὅτι πασῶν ἐγὼ πρωτεύω, μὰ
 τὰς φίλας Μούσας, οὐκ ἂν ὑπομείναιμι [πλάττεσθαι].
 5 οὐχ οὕτως εἰμὶ λιθίνη. ὥστε ἀφείσα πάντα καὶ τὴν
 ψυχὴν ἐμαντῆς εἰς τὴν σὴν ἀρέσκειαν ὀλίγον ἠγήσομαι
 <δε>δαπανῆσ<θ>αι. <ἀλλ'> εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ 8
 Θηριπίδου οἰκίᾳ, ἐν ἣ ἔμελλω σοι τὸ τῶν Ἀφροδισίων
 εὐτρεπίζειν δεῖπνον, ἔσται διαβόητος ἢ παρασκευή,
 10 ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἀθηναίων πόλει, νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ. καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακε-
 δαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ
 ἀλώπεκες, οὐ παύσονται τοῖς Ταῦγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς
 ἐρημίαις ἑαυτῶν διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα καὶ
 15 καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπαθείας. ἀλλ' 9
 οὔτοι μὲν χαιρόντων, δέσποτα, σὺ δέ μοι μέμνησο φυ-
 λάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δεῖπνου καὶ τὴν ὥραν ἣν ἂν
 ἔλῃ· ἀρίστη γὰρ ἦν <σὺ> βούλει. ἔρρωσο.

17 [II 2].

Λεόντιον Λαμία.

Οὐδὲν δυσαρεστότερον, ὡς ἔοικεν, ἐστὶν ἄρτι πάλιν
 μειρακενομένου πρεσβύτου. οἶά με Ἐπίκουρος οὗτος
 διοικεῖ πάντα λοιδορῶν, πάντα ὑποπτεύων, ἐπιστολάς
 2 ἀδιαλύτους μοι γράφων, ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου. μὰ 5
 τὴν Ἀφροδίτην, εἰ Ἄδωνις ἦν, ἤδη ἐγγὺς ὀγδοήκοντα
 γεγονώς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος
 καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πό-
 κοις ἀντὶ πύλων. μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλό-
 σοφον τοῦτον; ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας 10
 δόξας καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας, ἐμὲ δὲ ἀφέτω
 τὴν φυσικῶς κυρίαν ἐμαντῆς ἀστομάχητον καὶ ἀνύ-
 3 βριστον. ὄντως ἐγὼ πολιορκητὴν ἔχω τ[οι]οῦτον, οὐχ
 οἶον σὺ Λάμια Δημήτριον. μὴ γὰρ ἔστι σωφρονῆσαι
 διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; καὶ σωκρατίζειν καὶ στω- 15
 μύλλεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι, καὶ Ἀλκιβιάδην

τινὰ τὸν Πυθοκλέα νομίζει καὶ Ξανθίππην ἐμὲ οἶεται
 ποιήσειν. [καὶ] πέρας ἀναστᾶσα ὁποῖποτε γῆν πρὸ γῆς
 φεύξομαι μᾶλλον ἢ τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ τὰς ἀδια-
 παύστους ἀνέξομαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον ἤδη καὶ 4
 5 ἀφορητότατον τετόλμηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βου-
 λομένη λαβεῖν τί μοι ποιητέον ἐπέσταλκά σοι· Τίμαρ-
 χον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν Κηφισιᾶθεν. οὐκ ἀρνοῦμαι
 πρὸς τὸν νεανίσκον οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ — πρὸς
 σέ μοι τάληθῆ Λάμια — καὶ τὴν πρώτην ἀφροδίτην
 10 ἔμαθον παρ' αὐτοῦ σχεδόν· οὗτος γάρ με διεπαρθέ-
 νευσεν ἐκ γειτόνων οἰκοῦσαν. ἔξ ἐκείνου τοῦ χρόνου 5
 πάντα μοι τὰγαθὰ πέμπων οὐ διαλέλοιπεν, ἐσθῆτα(ς),
 χρυσία, θεραπείνας θεράποντας, Ἰνδὰς Ἰνδούς. τᾶλλα
 σιωπῶ. ἀλλὰ τὰ μικρότατα προλαμβάνει τῆς ὥρας,
 15 ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με γευσάμενος. τοιοῦτον οὖν ἐρα-
 στὴν 'ἀπόκλεισον' φησὶ 'καὶ μὴ προσίτω σοι', ποίοις

δοκεῖς αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν; οὔτε ὡς Ἀττικὸς οὔτε
 ὡς φιλόσοφος, ... ἢ Καππαδοκίας πρῶτος εἰς τὴν
 6 Ἑλλάδα ἦκων. ἐγὼ μὲν εἰ καὶ ὅλη γέμοι ἢ Ἀθηναίων
 πόλις Ἐπικούρων, μὰ τὴν Ἄρτεμιν, οὐ ζυγοστατήσω
 πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα, μᾶλλον 5
 δὲ οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυλον. τί σὺ λέγεις Δάμια; οὐκ
 ἀληθῆ ταῦτα; οὐ δίκαιά φημι; καὶ μὴ δῆ, δέομαί σου
 πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, μὴ σοι ταῦτα ἐπελθέτω· ἀλλὰ
 φιλόσοφος, ἀλλὰ ἐπιφανής, ἀλλὰ πολλοῖς φίλοις κεχρη-
 μένος'. λαβέτω καὶ ἀγὼ ἔχω, διδασκέτω δ' ἄλλους. 10
 ἐμὲ γὰρ οὐδὲν θάλλπει ἢ δόξα, ἀλλ' ὃν θέλω δὸς Τι-
 7 μαρχον, Δάματερ. ἀλλὰ καὶ δι' ἐμὲ πάντα ἠνάγκασται
 ὁ νεανίσκος καταλιπὼν, τὸ Λύκειον καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μετ'
 αὐτοῦ ζῆν καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν τὰς 15
 ὑψηλέτους αὐτοῦ δόξας. ὁ <δ> Ἄτρεὺς οὗτος 'ἔξελθε'
 φησὶν 'ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας καὶ μὴ πρόσιθι Λεοντίῳ'.
 ὡς οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἔροῦντος 'σὺ μὲν οὖν μὴ
 8 πρόσιθι τῇ ἐμῇ'. καὶ ὁ μὲν νεανίσκος ὢν ἀνέχεται

τὸν ὕστερον ἀντεραστὴν γέροντα, ὁ δὲ τὸν δικαιοτέ-
 ρον οὐχ ὑπομένει. τί ποιήσω, πρὸς τῶν θεῶν ἱκετεύω
 σε Λάμια. νῆ τὰ μυστήρια, νῆ τὴν τούτων τῶν κακῶν
 ἀπαλλαγὴν, ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ Τιμάρχου τὸν χωρισμὸν
 5 ἄρτι ἀπέψυγμαί καὶ ἴδρωκα τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία
 μου ἀνέστραπται. δέομαί σου, δέξαι με πρὸς σεαυτὴν 9
 ἡμέρας ὀλίγας, καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι πηλί-
 κων ἀπέλανεν ἀγαθῶν ἔχων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐμέ. καὶ οὐ-
 κέτι φέρει τὸν κόρον, εὖ οἶδα· πρεσβευτὰς εὐθύς
 10 πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται Μητροδώρον καὶ Ἑρμα<ρ>χον
 καὶ Πολύαινον. ποσάκις οἶει με, Λάμια, πρὸς αὐτὸν 10
 ἰδίᾳ παραγενομένην εἰπεῖν 'τί ποιεῖς Ἐπίκουρε; οὐκ
 οἶσθα ὡς διακωμῶδει σε Τιμοκράτης ὁ Μητροδώρου
 <ἀδελφός> ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν τοῖς
 15 θεάτροις, παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς'; ἀλλὰ τί ἔστιν
 αὐτῷ ποιῆσαι; ἀναίσχυντός ἐστι τῷ ἑρᾶν. καὶ ἐγὼ
 ἔσομαι τοίνυν ὁμοία τις αὐτῷ [ἀναίσχυντος] καὶ οὐκ
 ἀφήσω τὸν ἐμὸν Τίμαρχον. ἔρρωσο.

18 [II 3].

Μένανδρος Γλυκέρα.

Ἐγὼ μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐ-
 τῶν, ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις, Γλυ-
 κέρα, μόνος μόνη, ὡς οὐδὲν ἐπαίρω τὰμὰ οὐδὲ βού-
 2 λομαι σου χωρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί 5
 γὰρ ἐμοὶ χωρὶς σοῦ γένοιτ' ἂν ἡδίων; τί<νι> δ' ἐπαρ-
 θῆναι μείζον <ἂν> δυναίμην τῆς σῆς φιλίας; ἐπεὶ καὶ
 τὸ ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς σοὺς τρόπους καὶ
 3 τὰ <σὰ> ἤθη νεότης αἰεὶ φανεῖται μοι. καὶ συννεά-
 σαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν, καὶ νῆ τοὺς θεοὺς 10
 συναποθάνοιμεν, ἀλλ' αἰσθανόμενοι, Γλυκέρα, ὅτι συν-
 αποθνήσκουμεν, ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐς Ἄιδου συγκατα-
 βαίῃ τις ζῆλος, εἴ τινων ἄλλων ὁ σωθεὶς πειράσεται
 ἀγαθῶν. μὴ δὴ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μηκέτ'
 4 οὔσης· τί γὰρ ἂν ἔτι καταλείποιτο ἀγαθόν; ἃ δὲ νῦν 15
 ἠπειξέ με ἐν Πειραιεῖ μαλακιζόμενον — οἶσθα γάρ
 μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας, ἃς οἱ μὴ φιλοῦντές με
 τρυφὰς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν — ἐπιστεῖλαι
 σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ Ἄλφια τῆς θεοῦ, ταῦτ'
 5 ἐστίν· ἐδεξάμην ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰ- 20

γύπτου γράμματα, ἐν οἷς δεῖται μου πάσας δεήσεις,
 καὶ προτρέπεται βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγόμενον
 τοῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ καὶ ἐμὲ καὶ Φιλήμονα· καὶ γὰρ ἐκείνῳ
 γράμματα κεκομίσθαι φησί· καὶ
 5 αὐτὸς δὲ ὁ Φιλήμων ἐπέστειλέ μοι τὰ ἴδια δῆλον
 ὅτι ἐλαφρότερα καὶ ὡς οὐ Μενάνδρῳ γεγραμμένα
 ἦττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλευσεται τὰ ἴδια 6
 οὗτος. ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ βουλάς, ἀλλὰ σύ μοι,
 Γλυκέρα, καὶ γνώμη καὶ Ἀρεοπαγῖτις βουλή καὶ
 10 Ἡλιαία, <καὶ> ἅπαντα νῆ τὴν Ἀθηνᾶν ἀεὶ <τε> γέγονας
 καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασι- 7
 λέως σοι διεπεμψάμην, ἵνα μὴ κόπτω σε δις καὶ τοῖς
 ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ἐντυγχάνουσαν· ἃ δὲ
 ἐπιστέλλειν αὐτῷ ἔγνωκα, βούλομαί σε εἰδέναι. πλεῖν 8
 15 μὲν καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν οὕτως καὶ ἀπω-
 κισμένην βασιλείαν οὔσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεούς,
 οὐδὲ ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν Αἰγίῳ ταύτη γε
 τῇ πλησίον ἔκειτο Αἴγυπτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῶ ἂν

ἔσχον ἀφείς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φιλίας μόνος
 ἐν τοσοῦτῳ ὄχλῳ Αἰγυπτίων χωρὶς Γλυκέρας ἐρημίαν
 9 πολυάνθρωπον ὄραν. ἥδιον γὰρ καὶ ἀκινδυνότερον
 τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον αὐλάς, ἢ τὰς ἀπάντων τῶν
 σατραπῶν καὶ βασιλέων, <ἴν'> ἐπικίνδυνον μὲν τὸ 5
 ἄγαν ἐλεύθερον, εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον,
 10 ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχοῦμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς θηρι-
 κλείους καὶ τὰ καρχῆσια καὶ τὰς χρυσίδας καὶ πάντα
 τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα παρὰ τούτοις ἀγαθὰ φυ-
 ὄμενα, τῶν κατ' ἔτος Χοῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς θεά- 10
 τροις Ἀθηναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τῶν τοῦ
 Λυκείου γυμνασίων καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀκαδημ(ε)ίας οὐκ
 ἀλλάττομαι, μὰ τὸν Διόνυσον καὶ τοὺς βακχικοὺς αὐ-
 τοῦ κισσοῦς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς Πτολε-
 μαίου βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καθημένης ἐν 15
 τῷ θεάτρῳ Γλυκέρας. ποῦ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ ὄψομαι
 11 ἐκκλησίαν καὶ ψῆφον ἀναδιδομένην; ποῦ δὲ δημοκρα-

τικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζοντα; ποῦ δὲ θεσμοθέτας
 ἐν ταῖς ἱεραῖς κόμαις κεκισσωμένους; ποῖον περισχοί-
 νισμα; ποίαν αἴρεσιν; ποίους Χύτρους; Κεραμεικόν,
 ἀγοράν, δικαστήρια, τὴν καλὴν ἀκρόπολιν, τὰς σεμνὰς
 5 θεάς, τὰ μυστήρια, τὴν γειτνιωσάν Σαλαμίνα, τὰ στενά,
 τὴν Ψυττάλ(ε)ϊαν, τὸν Μαραθῶνα, ὅλην ἐν ταῖς Ἀθή-
 ναις τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰωνίαν, τὰς Κυκλάδας πάσας;
 ἀφείς ταῦτα καὶ Γλυκέραν μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον 12
 ἀπέλθω χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦτον; ἢ
 10 μετὰ τίνος χρήσομαι; μετὰ Γλυκέρας τοσοῦτον διατε-
 θαλασσευμένης; οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς 13
 ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσω τοὺς σεμνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον
 αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ σποδός μοι πάντες οἱ θησαυ-
 ροὶ γενήσονται; καὶ ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας ἐμαν-
 15 τῶ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν
 ἐν μέσῳ κείσεται. ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν Πτολεμαίῳ
 καὶ σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, ὧν οὔτε τὸ φιλι-
 κὸν βέβαιον οὔτε τὸ διεχθρεῦον ἀκίνδυνον; ἐὰν δὲ 14
 διοργισθῇ τί μοι Γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἀρπάσας κατε-
 20 φίλησα· ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην·
 κἂν βαρυθύμως ἔχη, δεδάκρυκα· καὶ πρὸς ταῦτ', οὐκέθ'

ὑπομείνασα τὰς ἐμὰς λύπας, δεῖται λοιπὸν οὔτε
 στρατιώτας ἔχουσα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας·
 15 ἐγὼ γὰρ αὐτῇ εἰμι πάντα. ἢ μέγα καὶ θαυμαστὸν
 ἰδεῖν τὸν καλὸν Νεῖλον· οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Εὐφρά-
 την ἰδεῖν; οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν Ἴστρον; οὐ τῶν μεγά- 5
 λων καὶ ὁ Θερμῶδων, ὁ Τίγρις, ὁ Ἄλυς [ὁ Ῥῆνος];
 εἰ μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς δοῶν, καταβαπτισθή-
 16 σεται μοι τὸ ζῆν μὴ βλέποντι [μοι] Γλυκέραν. ὁ δὲ
 Νεῖλος οὗτος κάπερ ὢν καλός, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται,
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲ προσελθεῖν αὐτοῦ ταῖς δίναις ἔλλο- 10
 χωμένου τοσούτοις κακοῖς. ἐμοὶ γένοιτο, βασιλεῦ
 Πτολεμαῖε, χώματος καὶ τάφου πατρῶου τυχεῖν. ἐμοὶ
 γένοιτο τὸν Ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσὸν καὶ τὸν ἐπ'
 ἔσχάρας ὑμνῆσαι κατ' ἔτος Διόνυσον, τὰς μυστηριώτι-
 δας ἄγειν τελετάς, δραματουργεῖν τι καινὸν ταῖς ἐτη- 15
 σίοις θυμέλαις [δραῦμα], γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ ἀγω-
 17 νιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φιλήμων δὲ εὐτυ-
 χεῖτω καὶ τὰμὰ <ἐχέτω> ἀγαθὰ γενόμενος ἐν Αἰγύπτῳ.
 οὐκ ἔχει Φιλήμων Γλυκέραν τινά, οὐδὲ ἄξιός ἦν ἴσως
 τοιούτου ἀγαθοῦ. σὺ δὲ ἐκ τῶν Ἀλώων δέομαι, Γλυ- 20
 κέριον, εὐθὺς πετομένη πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης

φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέποτε ἔγνων οὐδὲ ἀκαι-
ροτέραν. Δῆμητερ, ἴλεως γενοῦ.

19 [II 4].

Γλυκέρα Μενάνδρω.

Ἄς διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς εὐθὺς
5 ἀνέγνων. μὰ τὴν Καλλιγένειαν ἐν ἧς νῦν εἰμι κατευ-
χαῖς ἔχαιρον, Μένανδρε, ἐκπαθῆς ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη,
καὶ τὰς παρούσας οὐκ ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἢ τε μήτηρ
μου καὶ ἢ ἑτέρα ἀδελφὴ Εὐφρόνιον καὶ τῶν φίλων ἦν
οἶσθα· καὶ <γὰρ> παρὰ σοὶ ἐδείπνησε πολλάκις, καὶ
10 ἐπήνεις αὐτῆς τὸν ἐπιχώριον ἀττικισμόν, ἀλλ' ὡς φοβού-
μενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅθεν καὶ μειδιάσασα θερμότερόν
σε κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι, Μένανδρε; θεασάμεναι 2
δέ με παρὰ τὸ εἰωθὸς καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς χάρουσαν 'ὦ Γλυκέριον' ἤρουντο, 'τί σοι τηλι-
15 κοῦτον γέγονεν ἀγαθόν, ὅτι καὶ ψυχῇ καὶ σώματι καὶ
πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν πέφηνας; καὶ τὸ σῶμα
γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπιχάριτόν τι καὶ εὐκταῖον'.

κἀγὼ 'Μένανδρον' ἔφην 'τὸν ἐμὸν [ὄν] ὁ Αἰγύπτου
 βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς βασιλείας τρό-
 πον τινὰ μεταπέμπεται' μείζονι τῇ φωνῇ φθεγξαμένη
 καὶ σφοδροτέρα, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ παροῦσαι.
 καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σοβοῦσα ταῖς 5
 χερσὶν ἐμαντῆς τὰς ἐπιστολάς σὺν τῇ βασιλικῇ σφρα-
 3 γίδι. 'χαίρεις οὖν ἀπολειπομένη'; ἔφ[ρ]ασαν. τὸ δὲ
 οὐκ ἦν, Μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐδενὶ τρόπῳ μὰ
 τὰς θεάς, οὐδ' εἰ βοῦς μοι τὸ <δῆ> λεγόμενον φθέγ-
 ξαιτο, πεισθείην ἂν ὅτι βουλήσεται μέ ποτε ἢ δυνή- 10
 σεται Μένανδρος ἀπολιπὼν ἐν Ἀθήναις Γλυκέραν τὴν
 ἑαυτοῦ μόνος ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύειν μετὰ πάντων
 4 τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε εἰδὼς ἐκ τῶν ἐπιστο-
 λῶν ὧν ἀνέγνων <δῆλος> ἦν ὁ βασιλεύς, τὰ μὰ πεπυσ-
 μένος ὡς ἔοικε περὶ σέ, καὶ ἠρέμα δι' ὑπονοιῶν Αἰ- 15
 γυπτίοις θέλων ἀστεῖσμοῖς σε διατωθάξειν. χαίρω διὰ
 τοῦτο, ὅτι πεπλεύκασι καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν
 οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες· καὶ πείθεται πάντως ἐξ ὧν ἤκουσεν
 ἀδύνατα σπουδάζειν ἐπιθυμῶν Ἀθήνας πρὸς αὐτὸν δια-
 5 βῆναι. τί γὰρ Ἀθῆναι χωρὶς Μενάνδρου; τί δὲ Μέναν- 20
 δρος χωρὶς Γλυκέρας; ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα δια-
 σκευάζω καὶ τὰς ἐσθῆτας ἐνδύω, κὰν τοῖς παρασκηνίοις

ἔστηκα τοὺς δακτύλους ἔμαντῆς πιέζουσα καὶ τρέ-
μουσα, ἕως ἂν κροταλίση τὸ θέατρον· τότε νῆ τὴν Ἄρ-
τεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν [τῶν
δραμάτων] ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅ γε 6
5 ταῖς φίλαις τότε χάρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν Μένανδρε,
ὅτι οὐκ ἄρα Γλυκέρα μόνον ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπερ-
θαλάσσοι ἐρώσιν σου, καὶ διαπόντιοι φῆμαι τὰς σὰς
ἀρετὰς κατηγγέλκασιν. καὶ Αἴγυπτος καὶ Νεῖλος καὶ
Πρωτέως ἀκρωτήρια καὶ αἱ Φάριαι σκοπιαὶ πάντα
10 μετέωρα νῦν ἔστι, βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ
ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων
καὶ ἀπίστων [καὶ πατέρων καὶ υἱῶν <καὶ γραῶν> καὶ
θεραπόντων] καὶ παντὸς <τοῦ> [ἐν]σκηνοβατουμένου· ὧν
ἀκούσονται μὲν, οὐκ ὄψονται δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν
15 ἄστει παρὰ Γλυκέρα γένοιτο καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμο-
νίαν ἴδοιεν, τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον
καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ προσκείμενον. οὐ 7
μὴν ἀλλ' εἶγε ἄρα πόθος αἰρεῖ σέ τις καὶ τῶν ἐκεῖ
ἀγαθῶν καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆς γε Αἰγύπτου, χρή-
20 ματος μεγάλου, καὶ τῶν αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν
ἠχούντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ περιβοήτου λαβυρίνθου

καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ὑπὸ χρόνου ἢ τέχνης παρ' αὐτοῖς
 τίμια, δέομαί σου Μένανδρε, μὴ ποιήσῃ με πρόφασιν·
 8 μηδέ με Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα μισησάτωσαν ἤδη τοὺς
 μεδίμνους ἀριθμοῦντες, οὓς αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς πέμψει
 διὰ σέ. ἀλλ' ἄπιθι πᾶσι θεοῖς, ἀγαθῇ τύχῃ, δεξιοῖς 5
 πνεύμασι, Διὶ οὐρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ
 τοῦτο δόξης με λέγειν, οὐδ' αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω·
 9 ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς ναυτὶς ἔσο-
 μαι συμπλέουσά σοι· καὶ σφόδρα τῶν εὐθαλάσσιων
 γεγέννημαι, εὖ [δ'] οἶδα, κἂν ἐκκλωμένης κώπης ναυ- 10
 τιᾶς ἐγὼ [θεραπεύσω] θάλλω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν
 πελαγισμῶν, ἄξω δέ σε ἄτερο μίτων Ἀριάδνη [εἰς Αἴ-
 γυπτον], οὐ Διόνυσον ἀλλὰ Διονύσου θεράποντα καὶ
 10 προφήτην. οὐδὲ ἐν Νάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς
 ἀπολειφθήσομαι τὰς σὰς ἀπιστίας κλαίουσα καὶ ποτνω- 15
 μένη. χαιρέτωσαν οἱ Θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἄπιστα
 τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακήματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα,
 καὶ τὸ ἄστυ καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Αἴγυπτος. οὐδὲν

χωρίον ἡμῶν τοὺς ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις· κἂν
πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα ἀφροδίσιον αὐτὴν τὸ εὖνουν
ποιήσει. πέπεισμαι μήτε χρημάτων σε [μήτε] περιου- 11
σίας μήτε πλούτου τὸ καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ
5 τοῖς δράμασι τὴν εὐδαιμονίαν κατατιθέμενον· ἀλλ' οἱ
συγγενεῖς, ἀλλ' οἱ πατέρες, ἀλλ' οἱ φίλοι, σχεδὸν οἶσθα
πάντη πάντες πολλῶν δέονται, πλουτεῖν θέλουσι καὶ
χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάση 12
με οὔτε μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι
10 μὲν ἠττημένος μου πάθει καὶ ἔρωτι, νῦν δὲ ἤδη καὶ
κρίσιν προστεθεικῶς αὐτοῖς, ἧς μᾶλλον περιέχομαι,
Μένανδρε, φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ ὀλιγο-
χρόνιον· ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἢ ἐμπαθῆς φιλία οὕτω
καὶ εὐδιάλυτος· οἷς δὲ παραβέβλη[ν]ται καὶ <τι> βου-
15 λῆς, ἀρραγέστερον ἐν τούτοις ἤδη τὸ ἔργον <ὄν> οὔτε
ἀμειγρὸς ἠδονῆς ἔσται [διὰ τὸ πάθος] οὔτε περιδεές.
θήσει δὲ σὺ τὴν <αὐτὴν> γνώμην, ὅς γε πολλάκις περὶ 13
τούτων αὐτὸς νουθετῶν με διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ

μή μέ τι μέμψη μηδὲ αἰτιάση, δέδοικα τοὺς Ἀττικοὺς
 σφῆκας, οἵτινες ἄρξονται πάντῃ με περιβομβεῖν ἐξιοῦσαν
 ὡς αὐτὸν ἀφηρημένην τῆς Ἀθηναίων πόλεως τὸν πλοῦ-
 14 τον. ὥστε δέομαί σου Μένανδρε, ἐπίσχες, μηδέ πω
 τῷ βασιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλης. ἔτι βούλευσαι, περι- 5
 μεινον ἕως <ἂν> κοινῇ γενώμεθα [καὶ] μετὰ τῶν φίλων
 [καὶ] Θεοφράστου καὶ Ἐπικούρου. τάχα γὰρ ἀλλοιότερα
 κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται ταῦτα. μᾶλλον δὲ [καὶ]
 θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν τί λέγει τὰ ἱερά, εἴτε λῶον εἰς
 Αἴγυπτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστηριασ- 10
 θῶμεν εἰς Δελφοὺς πέμψαντες· πάτριος ἡμῖν ἐστι<ν
 ὁ> θεός. ἀπολογία ἐξομεν [καὶ πορευόμενοι καὶ μέ-
 15 νοντες] πρὸς ἀμφοτέρα τοὺς θεούς. μᾶλλον δὲ ἐγὼ
 τοῦτο ποιήσω· καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ
 Φρυγίας ἤκουσαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον, γαστρο- 15
 μαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ
 καὶ τῇ τῶν θεῶν δείξει· καὶ οὐ δεῖ λεγούσῃ πιστεύειν,
 16 ἀλλ' ἰδεῖν, ὡς ἔφη. διαπέμψομαι πρὸς αὐτήν. καὶ

γάρ, ὡς φασί, καὶ κάθαρσίν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν
 γυναῖκα καὶ παρασκευάσαι τινὰ ζῶα [ἱερεῦσαι] καὶ
 λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν καὶ πέμματα
 σελήνης καὶ ἄγρια φύλλα τῶν ἄγνων. οἶμαι δὲ καὶ 17
 5 σὲ φθήσεσθαι Πειραιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σα-
 φῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν, ἵν' ἐγὼ
 μὲν καταδράμω πρὸς σέ, τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἐτοι-
 μάσωμαι ἤδη. καὶ εἰ μελετᾶν πειράξεις ἀπὸ σαντοῦ
 <ἐ>μὲ <καὶ> τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ[ν] ἀγρίδιον καὶ τὴν
 10 Μουνυχίαν καὶ <πάντα> κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι
 τῆς ψυχῆς — οὐ δύναμαι ταῦτα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς,
 οὐδὲ σὺ δύνασαι διαπεπλεγμένος ὅλως ἤδη μοι. κὰν 18
 οἱ βασιλεῖς ἐπιστείλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων εἰμὶ παρὰ
 σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῇ καὶ
 15 ὄρκων ἱερῶν μνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον, ἐμὴ φιλό- 19
 τῆς, θᾶσσον εἰς ἄστυ παραγενέσθαι, ὅπως εἴ γε μετα-

βουλευσαιο <περὶ> τῆς πρὸς βασιλέα ἀφίξεως, ἔχης
 εὐτρεπισμένα τὰ δράματα <καὶ> ἐξ αὐτῶν ἂ μάλιστα
 ὀνηῆσαι δύναται Πτολεμαῖον καὶ τὸν αὐτοῦ Διόνυσον
 — οὐ δημοκρατικόν, ὡς οἶσθα — εἴτε Θαῖδα εἴτε
 Μισούμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε Ἐπιτρέποντας εἴτε 5
 Ῥαπιζομένην εἴτε Σικυών<ιον, εἰθ' ὅτι>οῦν ἄλλο. τί
 δέ; ἐγὼ θρασεῖα καὶ τολμηρά τίς εἰμι τὰ Μενάνδρου
 διακρίνειν ἰδιῶτις οὔσα; ἀλλὰ σοφὸν ἔχω σου τὸν
 20 ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γάρ με ἐδίδαξας
 εὐφυνᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν· ἀλλ' 10
 εἰ κοινωνοῦσιν οἱ ἔρωτες σπεύδοντες, αἰδούμεθα <μὰ>
 τὴν Ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θᾶπτον μανθά-
 νουσαι. πάντως <δὲ> δέομαι, Μένανδρε, κάκεινο παρα-
 σκευάσασθαι τὸ δράμα ἐν ᾧ ἐμὲ γέγραφας, ἵνα κἂν
 μὴ παραγένωμαι σὺν σοί, διὰ σοῦ πλεύσω πρὸς Πτολε- 15

μαῖον, καὶ μᾶλλον αἰσθηταὶ ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύει
καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρειν ἑαυτοῦ τοὺς ἔρω-
τας ἀφείς ἐν ἅστει τοὺς ἀληθινούς. ἀλλ' οὐδὲ τού- 21
τους ἀφήσεις, εὖ ἴσθι· κυβερνᾶν ἢ προφρατεύειν, ἕως
5 δεῦρο παραγίνῃ πρὸς ἡμᾶς Πειραιόθεν, μαθήσομαι,
ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσα,
εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶναι φαίνοιτο. φανείη δέ, ὦ θεοὶ
πάντες, ὃ κοινῇ λυσιτελήσει, καὶ μαντεύσαιο ἡ Φρυγία
τὰ συμφέροντα κρεῖσσον τῆς θεοφορομένης σου κόρης.
ἔρρωσο.

APPENDIX.

Fragm. scriptoris incerti [fragm. 5].

Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄστει χαίρουσιν.

Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα νῦν πράγματα; οὐκ ἠκούσατε καινὸν ἑταίρας ὄνομα; ὡ πόσον ἡμῖν ἐπιτε-
τείχισται χρῆμα, Λαῖς ὑπὸ Ἀπελλοῦ τοῦ ζωγράφου
θηριοτροφηθεῖσα. ἀθλίαι, κλείσατε τὰ ἐργαστήρια αὐ- 5
τῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἑαυτὰς ἀποκλείσατε· μία νῦν ἐστὶν
ἢ τὴν Ἑλλάδα ὅλην διασοβοῦσα γυνή, μία· Λαῖς ἐν
τοῖς κουρείοις, Λαῖς ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν ταῖς ἐκκλη-
σίαις, ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐν τῇ βουλῇ, πανταχῇ·
πάντες αὐτὴν λαλοῦσιν, νῆ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ οἱ 10
3 κωφοὶ διανεύουσιν ἀλλήλοις τὸ ἐκείνης κάλλος· οὕτω
γλῶσσα γίνεται καὶ τοῖς λαλεῖν μὴ δυναμένοις Λαῖς.
εἰκότως· ἐνδεδυμένη μὲν γὰρ εὐπροσωποτάτη ἐστίν,
ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται, οὔτε κατάξηρος
οὔτε κατάσαρκος, ἀλλ' οἷας λέγομεν ἡμεῖς τὰς ἰσχυρεγ- 15

χύλους· τρίχες ἐνουλισμέναι φύσει, ξανθίζουσαι δὲ 4
 ἀφαρμάκευτα καὶ τῶν ἀκρωμίδων ὑπερκεχυμένοι μα-
 λακῶς. ὀφθαλμοὶ δὲ νῆ τὴν Ἄρτεμιν ὅλης σελήνης
 εὐκνυκλότεροι· καὶ τὸ μέλαν αἰ κόραι μελάνταται καὶ
 5 τὸ κύκλω λευκὸν . . . .

Etym. Gud. 342, 36

τῷ Θηριππίδῃ ἐστὶ πατήρ κυμινοκίμβιξ καὶ μόνον
 οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν.

Etym. Magn. 156, 33

ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἰχθύς ὑπὸ τοῦ δελέατος τῆς
 ἠδονῆς ἠσπαλιεύθην καὶ ἐνείχεται μοι τὸ ἄγκιστρον.

Etym. Magn. 438, 16

10 σὺ δ' αὐτόχρομα ὁ ἐκ Τροιζῆνος Ἰππόλυτος συνελ-
 κύσας τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ χεῖλος δακῶν καὶ κάτω κύψας
 ὡς ἠρῶν ἡμᾶς ἀφθογγος παρατρέχεις.

